Svenska Canada-Tidningen

THE CANADIAN FARM- AND HOME-JOURNAL

ÅRG. (YEAR 39. LÖSNUMMER (Copy) 10c. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 22 OKTOBER 1931. ÅRSPRENUMERATION $2. No. 43

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Parliament Buildings
PROVINCIAL LIBRARY JAN 32

Ryskt militärtåg sprängt i luften.

1,200 dödsoffer, 600 skadade.

Attentatet verk av japaner?

Ett ryskt militärtåg har strax utanför Leningrad sprängts i luften. Omkring 1,200 soldater dödades och de sårades antal uppskattas till minst 600. Man anser, att det är japanska chauvinister, som stå bakom attentatet. Det uppgives att de fått reda på, att tåget skulle sändas till krigsskådeplatsen i Mandschuriet, och att det var ett led i de ryska trupptransporterna till Östern.

Olyckshändelse i Lloydminister, Sask.

Under tröskarbete fick en arbetare, vid namn Charles Sovie ena armen indragen i maskinen. Han skadades svårt och armen avslets efter armbågen. Han infördes till sjukhuset i Lloydminister men på grund av den stora blodförlusten finnes föga hopp att hans liv skall kunna räddas.

Svensk omkommen genom olyckshändelse i Gem Lake gruvorna.

En olyckshändelse som krävde ett människoliv inträffade natten mellan den 10 och 11 dennes i Gem Lake gruvorna. Man fann på natten en där anställd svensk vid namn Henrik Sköld liggande medvetslös nere i gruvan förgiftad av spränggaser. Allt som göras kunde blev gjort men livet stod ej att rädda utan han avled följande dag utan att ha återfått medvetandet.

Sköld var född i Fellingsbro, Västmanland 1900 och kom till Canada 1926. Han var mycket omtyckt och högt värderad av förmän och kamrater och det inträffade har väckt sorg och förstämning. Han var en man av få ord men en av dem som alltid gjort det svenska namnet heder. Han efterlämnar moder och två syskon i Sverige.

Det förberedande arbetet

för kommande val pågår nu under högtryck, och det ena kommittémötet avlöser det andra.

"The Federated Budget Board's" anslag till årets valkampanj har bestämts till $400,000. Detta betyder en minskning från föregående år med $50,000 och man förstår att sparsamhet och inskränkningar måste iakttagas på alla håll. Årets "canvassers" ha såsom valspråk "giv och var glad att Du så kan".

Kampanjens högkvarter har under mr. Frank Denne's överinseende förlagts till 460 Main str. 1sta. våningen.

Thomas A. Edison död.

Världen märkligaste uppfinnare ur tiden.

Vid halv fyra tiden på söndagsmorgonen avled Thomas Alva Edison.

Edison föddes i Ohio den 11 februari 1847. Hans fader tillhörde William Lyon Mackenzie's trupper vilka under upproret 1837 flydde från Canada till Förenta staterna. Han tillbragte det mesta av sin barndom i Vienna, Ontario, varest hans morföräldrar levde och till vilka han hyste den varmaste kärlek. Sedan deras död har han dock veterligt aldrig besökt den plats vilken för honom var förknippad med så många glada barndomsminnen.

Tidigt kom han ut att förtjäna sitt eget bröd. Han började sin bana såsom tidningsförsäljare å tågen å Grand Trunk järnvägen varest han arbetade sig upp till telegrafist. Han tog emellertid avsked från sin tjänst och ägnade sig helt åt de försök han under längre tid varit sysselsatt med. 1877 kom så fonografen och två år senare 1879 den uppfinning som varit och är till å stor välsignelse för alla — den elektriska glödlampan. Efter två månaders försök var denna så fulländad att den demonstrerades för allmänheten. Mellan år 1880 och 1887 uttog Edison upp till 300 patent. Under de senare åren flyttade han sitt laboratorium till West Orange varest han i all synnerhet sysselsatte sig med kemiska försök, och efter världskriget var hans intresse helt lagt på framställningen av gummi i Förenta staterna.

Han kommer att begravas i Glenmont en plats belägen endast en halv mil från den plats varest han gjorde sina sista värdefulla uppfinningar.

Fria transporter å järnvägarna

....av matvaror avsedda för nödlidande i Alberta och Saskatchewan.

Alla matvaror som äro avsedda för de nödlidande farmarna i Alberta och Saskatchewan komma att transporteras fritt å såväl C. P. R. som C. N. R. Överenskommelse härom har träffats mellan direktörerna för de två järnvägarna och kommer detta säkert att hälsas med glädje av många. Åtgärden har närmast förorsakats av att det på flera ställen inom Canada finnes rikliga förråd å sådana matvaror vilka befolkningen i de s. k. torra distrikten lida brist på men som på grund av att det icke finnes marknad för dem få ruttna ned. När nu alla transportkostnader borttagits bör det ligga de bättre lottade om hjärtat att hjälpa de nödlidande genom att till dem sända det överflöd som annars endast går till spillo.

Tre mäklarefirmor i Montreal träda i likvidation.

.... 25,000,000 i *skulder.*

De tre mäklarefirmorna McDougall and Cowans, Greenshields and Co. samt Watson and Chambers i Montreal ha försatts i konkurs. Sammanlagda summan av deras skulder belöper sig till omkring $25,000,000.

Rån å allmän landsväg.

Två unga, beväpnade banditer tvingade under hot till livet D. E. Murray, Middlechurch att överlämna alla de kontanter han hade i sin ägo. Rånet skedde å allmän landsväg och de två bovarna försvunno i en väntande automobil.

Tyfon och jordskalv i Japan.

Över tvåhundra befaras ha omkommit.

Svåra stormar åtföljda av formliga skyfall ha under veckan gått fram över västra och mellersta Japan. Alla vattendrag ha svämmat över och man befarar att omkring 200 människor omkommit. Broar och vägar sköljdes bort i trakterna av Osaka och Yokohama. I Tokio — Yokohama distriktet förmärktes starka jordstötar.

Ett snille och en outtröttlig arbetare.

Snabbare befordring av flygposten från östra Canada.

Från och med den 19 oktober kommer flygposten från östra Canada att befordras mycket snabbare än förut. Om man till exempel "postar" ett brev i Toronto på eftermiddagen så skall detta vara på sin bestämmelseort i Winnipeg följande dag på eftermiddagen. Flygpost kommer att avgå från Toronto kl. 6.30 em. och anlända till Detroit kl. 8.15 em. och där stå i förbindelse med flygposten söderut, till Chicago och St. Paul.

Flygolycka i Wynyard, Sask.

Föraren undslipper med svåra brännsår, passageraren dödad.

En svårare flygolycka inträffade på söndagen i Wynyard, Sask. då ett Regina Air Club tillhörigt flygplan störtade och William Rogers, Regina ljöt en ögonblicklig död.

Två flygplan lämnade på söndagsmorgonen Regina med Wynyard som mål. Vid starten från Wynyard störtade en av maskinerna från omkring 200 fots höjd och fattade vid nedslaget eld. Undersökningar komma att verkställas angående orsaken till olyckan.

Strängt straff i Sverige för olovlig guldutförsel.

I anslutning till kungörelsen angående förbud mot utförsel av oarbetat guld och guldmynt har svenska regeringen förordnat att i fråga om dessa förbud 1916 års förordning om straff för olovlig varuutförsel m. m. skall äga tillämpning. I denna förordning stadgas bötesstraff från 10 kr. till 10,000 kr. Men straffet kan bli ända till två års straffarbete, därest en person, som efter att två eller flera gånger ha straffats för olovlig varuutförsel, ånyo förövar enahanda brott.

Upplopp i Canton.

Tio dödade och ett nittiotal sårade.

Efter ett studentmöte i Canton varvid alla japanska varor förklarades i bojkott gjordes försök att plundra alla de affärer vilka förde utländska varor. Polisen ingrep och arresterade ledarna vilka avfördes till polisstationen. Folkmassan upphetsad av de tal studenterna hållit ingrep emellertid för att fritaga de arresterade och under det tumult som uppstod måste polisen göra bruk av sina vapen. Tio personer dödades och ett nittiotal sårades därav trettio svårt.

Noteringen å canadensiska dollarn.

Den canadensiska dollarn noterades under lördagen å börsen i New York till 89 cent. Engelska pound noterades $3,-88.

Japan — Kina.

Nationernas Förbund begära Förenta staternas medling — Japan undanbeder sig all inblandning av detta land.

Spänningen mellan Japan och Kina tillspetsas ytterligare för varje dag som går. Kina har framlagt frågan inför Nationernas Förbund och detta i sin tur efter omröstning beslutat begära Förenta staternas medling. Japans representant har emellertid förklarat att den uppkomna tvisten icke alls rör sig om politiska spörsmål och på det bestämdaste motsatt sig all inblandning av Förenta staterna. Nationernas Förbund har förklarat att allt kommer att göras för att avveckla den hotande situationen.

Lokomotivförare vid C. N. R. överkörd och dödad.

En vid C. N. R. anställd lokomotivförare, Douglas Rogers, blev å bangården i Hanna, Alberta, överkörd av ett växellok och ljöt en ögonblicklig död.

Han var 58 år gammal och efterlämnar familj i Vancouver.

Hur går det med det storartade nödhjälpsprogrammet?

Till ministern för statliga arbeten anlände under fredagen ett telegram från federala regeringen i Ottawa som väckte både undran och förvåning. Av de till Ottawa insända förslagen till nödhjälpsarbeten ha av 17 förslag en del nedprutats till det nästan omöjliga och andra helt avslagits. Det är icke endast Winnipeg detta berör utan flera samhällen rint om i provinsen.

Förslag vilka helt avslagits äro:

Byggnader för utställningen i Brandon, beräknad kostnad var $40,000; badstrand vid Assiniboine park, Winnipeg, kostnaden här $87,500; förbättringsarbeten i The Pas, kostnaden beräknad till $74,-000; arbeten inom Tache, kostnaden beräknad till $27,500; arbeten å Piney landsvägen mellan Hanover och De Salaberry $15,400.

De begärda anslag vilka avprutats äro:

Bifrost $7,000 — $6,000; Archie $4,000 — $3,000; De Salaberry $15,000 — $7,000; Hanover $23,000 — $7,000; East Kildonan $70,000 — $35,000; West Kildonan samma som East Kildonan; North Kildonan $12,000 — $6,000; La Broquerie $20,000 — $6,000; Lorne $7,000 — $6,000; Morris $7,000 — $5,000; Piney $11,500 — $7,000 samt Ritchot $23,000 — $13,000.

SVENSKA CANADA-TIDNING
SVENSKA
CANADA-TIDNINGEN

Canada-svenskarnas hem- och farm-journal.

Tryckes och utgives varje torsdag av The Canada Weekly Printing Co., Ltd., ett aktiebolag instiftat under provinsen Manitobas lagar, med utgivningsort 325 Logan ave., Winnipeg, Man.

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant, eller ni mottager den i någon annans namn. Då eder prenumerationstid är utlupen måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bostad och ej underrättar utgivaren därom, vadan tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för densamma ifall personen, som mottager den icke gör "no.

Icke beställda bidrag till tidningen som ej kunna användas, återsändas ej såvida ej porto närslutes.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombedjas vänligen att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äre urståndsatta att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranterna, som insända betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money order", "express-order" eller i registrerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erkännas genom ändring av datum på adressremsan å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tillsändes prenumeranten, tills den är uppsagd och betalning efter $2.00 per år måste erlägges. 75c. per gång för utrymme icke läggas för skuld. Alla brev och försändelser adresseras alltid till

THE SWEDISH CANADA NEWS
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ords". bidrag och polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER
på begäran. Efterfrågningar (3 ggr.) $1.50. Dödsannons med ram och kors ej överstigande 3 tum $1.50. Förlovningsannonser, önskas, lediga platser notiser och meddelanden om kretsmöten, speciella misslonsmöten, årsmötesering införes endast mot förut insänd likvid.
o. dyl. 75 cents per tum. Dylik annon

De sluga tyskarna.

I "Saturday Evening Post" av den 26 sept. förekommer en artikel av Garret Garret, som varje person intresserad i den internationella situationen borde läsa och begrunda. Författaren skildrar där tyskarnas slughet och skicklighet att manipulera sin skuldsituation.

Artikeln lyder i översättning som följer:

Återigen, för tredje gången, hotar Tysklands statsskepp att sjunka i bankrutt med alla kreditorerna ombord och kreditorena arbeta av alla krafter att pumpa så att skeppet ej må sjunka. Deras ängslan är större än Tysklands av den orsak att om skeppet går ned i djupet så drunkna i detta fall endast kreditorerna. Två gånger förut ha kreditorerna för att förhindra skeppsbrott kastat stora "Skuldlaster" överbord. Från början var det jämförelsevis lätt att så göra emedan det då endast rörde sig om politiska skulder, reparationsskulder, men nu i denna tredje kris gäller det två slags skulder och två slags kreditorer båda i samma dilemma. Först vad som återstår av reparationsskulderna och dessutom en oerhörd privatskuld. Det är icke blott Tysklands regering som är skyldig till andra regeringar utan tyska provinser, samhällen, banker och industrier stå i skulder till privata penningutlånare över hela världen. Denna nya skuld har skapats under de sista sex eller sju åren och summan överstiger ett belopp av $3,500,000,000. Två tredjedelar av denna fordran äges av amerikanska banker och penningutlånare.

Det värdefulla i denna skuld består i att Tyskland kan använda den för att komma ur sin politiska skuld på så sätt att Tyskland säger till sina kreditorer: "Kasta överbord resten av reperationsskulden, det är den som sänker oss, kasta den över bord så flyter resten". Så vänder Tyskland sig till sina privata kreditorer och säger: "Se Ni ej huru Ni kunna rädda Edra intressen, hjälp oss att bli kvitt reparationskostnaderna så flyter skeppet". Följden är att kreditorerna delats i två läger vilka börjat gräla med varann. Men de äro icke så säkra på att om reperationsskulden slopas det andra då skall flyta. Därför ha de tillsatt en kommitte av experter för att undersöka det tyska skeppet från såväl Tysklands som kreditorernas synpunkt sett och så besluta hur stor skuldbörda skeppet kan bära och om Tyskland är villigt att bära den.

Den första av dessa internationella kommitter påbörjade sitt arbete 1924. Tyskland var då t talt under vatten — bildlikt talat. Genom för stor utsläppning av pappersmynt hade Tyskland försatt sig i ett fullständigt bankrutt — tillstånd både i inre och yttre mening. Någonting sådant hade aldrig förut hänt. Efter fullgjord undersökning rapporterade dock experterna att skeppet var starkt och segelklart, allt som fordrades var att sätta det i gång på förtroendets vågor. Det kunde gott bära en last av $625,000,000 reperationskostnader. Denna årliga last ålades Tyskland och för att kunna bära detta måste Tyskland låna $200,000,0000 i guld från England, Frankrike och Förenta Staterna. Från denna tid begynte Tyskland att låna oerhörda summor och här lades grunden till Tysklands privatskulder. Fem år därefter fann man ut att den last som Dawes planen ålade Tyskland höll på att sänka skeppet. $625.000.000 voro i sig själva en oerhörd årlig skuldbörda att bära, men det värsta var att i Dawes planen icke bestämts någon viss tid då man skulle vara färdig med avbetalningen. Totalsumman hade icke blivit avgjord, och om nu icke kreditorerna bestämde denna så Tyskland kunde se när det fullgjort sina förbindelser då hade Tyskland ingen annan utväg kvar än att sjunka i förtvivlan och gå under.

Så tillsattes en andra kommitte av internationella experter för att utröna Tysklands resurser och förmåga att betala och denna kommitte förklarade att Tyskland kunde betala endast $400,000,000 årligen. Detta var "Young planen" men för att denna plan skulle kunna förverkligas så måste Tyskland låna ytterligare $300,000,000 från England, Frankrike, och U. S. A. Men till och med innan Young planen trätt ikraft finna vi att huvudmannen för tyska riksbanken jämte andra framstående tyskar resa fram och åter genom världen förklarande att den krigsskuld Tyskland hade att betala skulle ruinera landet. Och om icke denna börda kastades över bord så skulle skeppet sjunka — och egendomligt nog lyckades Tyskland under denna tid att låna oerhörda summor från andra länder. Amerikanska "investorer" köpte tyska "bonds" emedan å dessa betalades hög ränta. Amerikanska banker insatte sina överskottspengar i tyska banker av samma orsak. Ingen kunde tro att tyskarna ville ruinera sin egen kredit eller försätta sig själva i ett bankruttillstånd för andra gången. Något dylikt ansågs omöjligt, varningar som gåvos påstods vara propaganda. Varningen hade emellertid getts och den påminde om tyskarnas varning rörande Lusitania. Men i all hast — förliden juni månad var Tyskland åter på branten av bankrutt och meddelande gavs till fordringsägarna att de måste komma till hjälp om Tyskland skulle kunna räddas från undergång. Den stora utsläppningen av papperspengar höll på att störta det hela, riksbanken var beredd att stänga och under sådana förhållanden var det tydligt att hoppet om att kunna betala skulderna till utländerna icke var stort i Tyskland. Det gick dagliga meddelanden mellan bankerna i England och Amerika och den invecklade frågan diskuterades. Förenta staterna hade resurser att förhindra katastrofen, England, ensamt, var hjälplöst och kunde ej avvärja den. Frankrike höll sig i bakgrunden men Förenta staterna — om ock av självska bevekelsegrunder — måste träda emellan. Ty vad komme väl att hända och hur skulle det gå med de stora summor som lånats till Tyskland av såväl Förenta staternas regering som av bankerna om man lät det gå så långt att Tyskland blev bankrutt? Sådana voro omständigheterna den gång president Hoover framkom med sitt "moratorium" ("helgdags-planen"?), vilken jag vill beröra i följande artiklar. Således fortsättning i kommande nummer.

Sådana voro omständigheterna då president Hoover framlämnade sitt förslag om anstånd med krigsskuldens avbetalning. Inga "reparationskostnader" skulle av Förenta Staterna krävas av vare sig Tyskland eller andra Europeiska stater under ett år. Detta innebar ett lån till Tyskland av $400,000,000 vilket utgjorde den summa som Tyskland annars skulle ha betalt. Under samma tid lämnade de internationella finansmännen till Tyskland ett lån av $100,000,000 så att tyska riksbanken skulle vara i stånd att möta alla oförutsedda händelser. Dessa penningar kommo från Federal Reserve Bank i New York, Engelskå banken och Franska banken. Då nu detta var gjort trodde de internationella finansmännen sig kunna hämta andan då de ju förhindrat Tysklands bankrutt. Under några dagar stego tyska värdepapper — men vad som följde var en brådstörtad flykt från allt vad tyska mark hette. Privatbanker i England, Frankrike, Holland, Schweiz och U. S. A., vilka på grund av den höga ränta som gavs, hade penningar deponerade i tyska banker började att betänka sig och dra' ut sina insatta medel. Ett år gick ju snart och vem kunde veta vad som kunde ske när tiden var inne. Tyskarna själva började att taga ut sina penningar ur bankerna och det artade sig till vad man kan kalla "run". De togo ut tyska mark gingo till riksbanken och utväxlade dem i dollars, francs eller pound sterling. Detta gick mycket väl för sig genom den institution som kallas "Foreign Exchange" och sedan var det bara att telegrafera till de resp. ländernas banker och där deponera sina pengar. Andra använde sig av det enkla sättet att resa en kort sträcka in i ett annat land och där utväxla så många och så stora sedlar som möjligt.

Hoovers "moratorium-plan" trädde i kraft den 30 juni innevarande år och då nu tyskarna hade 400 millioner mindre att betala ut och dessutom 100 millioner mera i kredit på utlandet så hade de nu 500 millioner tillgodo. Det dröjde dock icke mera än tio dagar förrän doktor Luther, huvudmannen för den tyska riksbanken, reste omkring i Europa, Paris — Basel — London, yrkande på att Tyskland måste ha ett ytterligare lån av 500 millioner ty allt som vunnits genom Hoovers "moratorium" var nu på grund av uttagningarna ur bankerna gånget. De tyska penningarna hade deponerats i utlanden och Tysklands finansiella ställning var nu värre än någonsin förut och dess fullständiga bankrutt stod för dörren.

Detta var ju hårresande och ett svårt problem för de internationella finansmännen. Var fanns väl slutet på detta? Tyskarna skickade i hast sina pengar ut ur landet och på samma gång står Tyskland bedjande att herrar fordringsägare skola komma till hjälp genom att sätta in ännu mera penningar. Tyskland tyckes vara ett veritabelt såll sade finansmännen och det är troligen en snara. Kan Tyskland verkligen tänka att genom hotelser om bankrutt förmå sina fordringsägare att släppa till ännu mera pengar, vilka kanske kunna återbetalas en gång i framtiden. Fransmännen voro i en bättre ställning, starkare än engelsmännen, guldströmmen från England hade stadigt fortgått en längre tid och man började bli orolig. De franska bankerna hade det näst största guldförrådet i världen och det ökades dagligen. Fransmännen förstodo allt för väl att ett internationellt lån till Tyskland skulle falla igenom ifall de nekade att bidraga därtill. Därför sade de — vi skola ännu en gång bidraga under förutsättning att tyskarna uppföra sig som gäldenärer skola och icke fostra militärandan mot sina fardringsägare. De måste upplösa sina regementen av 'stålhjälmar' vilka blott representera den gamla militärandan och de måste upphöra med att använda de lånade penningarna till vad de kalla "fich-slagskepp" (?) vilka i verkligheten äro effektiva krigsfartyg. Förbundet med Österrike måste upplösas och så även handelsförbundet med detta land.

När dr. Luther hörde detta reste han hem, han representerade ju endast den tyska riksbanken och var ju därför icke kompetent och hade ej heller något uppdrag att diskutera politiska saker. Då han kom hem till Tyskland och meddelade resultatet blev allmänna åsikten i Tyskland att — kriget varar än och Frankrike vill nu draga fördel av situatinen genom att slå Tyskland i förödmjukande bojor. Engelsmännen fruktade mera är någon annan nation en finansiell krasch eller katastrof i Europa och gjorde sitt bästa för att reda upp härvan. England föreslog därför en konferens att hållas i London och bevekte den tyska rikskansleren att infinna sig därstädes. Men på resan skulle han först besöka Paris för att underhandla med fransmännen. Han gjorde så och med honom Tysklands utrikesminister samt en del framstående experter. De blevo artigt mottagna men då alla hyllningar voro över och man skred till underhandlingar togo fransmännen artigt avstånd från varje annan synpunkt än sin egen.

Vad nu tyskarna hade att säga var nog att komma blodet att stelna i ådrorna för de internationella finansmännen — Tyskarna förklarade att de ingen plan hade att föreslå, de hade endast fakta att framlägga. Det var nu fordringsägarnas sak att taga dessa fakta i skärskådande och besluta huruvida de ville rädda Tyskland och på samma gång sig själva. De förklarade att de numera talade icke blott om reparationskostnaderna varav de hade att betala 400 millioner årligen, de hade mera den nya skulden vilken nu uppgick till $3,500,000,000 i tankarna. Det var denna summa som Tyskland och dess befolkning hade lånat under de senaste sex åren på värdepapper och skuldnotor från såväl banker som privata långivare i Amerika, England, Holland, Skandinavien m. fl. länder och hälften av denna summa var lån å kort tid. Det var lån som kunde förnyas åter och åter igen ifall skyn var klarblå — men som kunde infordras när som helst ifall

Forts. å Sid. 3.

Behåll hoppet
även när andra mediciner ej lyckats hjälpa er. Ett enkelt, välbeprövat örtpreparat som
DR. PETERS
KURIKO
kanske kan föra er på bättringsvägen. Den har gjort detta med tusentals andra. Varför ej med er?
Den är fullkomligt tillförlitlig. Den innehåller inga skadliga droger. Den är bra för varenda en i familjen.
Den intressanta berättelsen om dess upptäckt, tillika med värdefulla upplysningar och sanningsenliga vittnesbörd, sändes fritt på begäran. Detta berömda örtbotemedel kan ej erhållas på apoteken. Speciella agenter tillhandahålla det. Tillskriv
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Kanada)

FRÅN SVENSKBYGDER I CANADA

På stråkvägar och bystigar i Västern.

Intryck och bilder samlade under en fotvandring från Prärriens Metropolis till "Västkustens glittrande pärla" — Vancouver.

För S. C. T. av ESSE W. LJUNGH.

Det ekar mellan husen vid den folktomma huvudgatan i Portage la Prairie,när två damiga, smutsiga landsvägsriddare taktfast marschera in i den lilla typiska prärriestaden. Det knakar i remtyget till ränslarna och remmarna skära in i axlarna. Regnkapporna äro nedstänkta av lervälling från de våta vägarna och skorna äro ej längre så blanka och fina. Det ömmar litet i fötterna och steglängden är kanske icke precis densamma som vid starten.

Begynnelse är gjord, och alltefter som färden fortgår blir träningen större. Ömheten försvinner. Axlarna bli okänsliga för remtyget och hela utrustningen blir bättre anpassad efter kroppen.

Vi äro främlingar på stan, som det heter och bli föremål för den nyfikenhet, som är så typisk för småstädernas befolkning. Man glor och tittar. Gör sina lovar kring dessa underliga exemplar av "hobos" som gå klädda i scouthattar och högskatade skor.

"Soldiers — American soldiers" — ropar småbarnen. "Scouts" hälsar de mera försigkomna bland pysarna. "Mounties" — tissla småleende jäntungar och slå blygt ned ögonen, när de passera.

"Vänd dej om John — Vänd dej." Och litet gravitetiskt följer John uppmaningen. — "Mjah, inte illa".

Så är det att vara uppmärksammad. Man tycks inte riktigt ha reda på vad vi äro ute för och H. B. C. är det enda som hälsas som bekant. Och icke heller det i alla kretsar.

Vi vandra gata upp och gata ned i den lilla staden. Små prata om bergen, där långt borta och fantisera om äventyr och märkliga händelser som komma att inträffa på en så lång resa.

Kvällen kommer med vemodig solnedgång över slätten och när gatlyktorna sända sitt glåmiga gulsken över den regntunga vägen krypa vi till kojs. Gäspa. Och somna.

Molnfri himmel och strålande sol ger hopp om en god dagsmarsch och uppiggade av en god nattsömn samt en härlig "Java" klämma vi i med en visstump och draga ut på vägen igen. Ett leende landskap stämmer sinnet i moll Träd och buskar och små nätta farmer. Frid och ro i naturen. Och likväl en skrämmande känsla av oändlighet, när man ser ut över den obrutna slätten. Krökarna i vägen bilda en smula omväxling i enformigheten, som tagit död på det förut livliga samtalet. Man går och funderar för sig själv. Om ett och annat och mångt och mycket. Njuter av soljus och frihet. Och drar en lättnadens suck över att vara ute från storstadens larm och stoj.

Bilister passera. Vinka och kasta hälsningsord. "Good luck to Vancouver" — "Cheer up boys, only a few miles left."

Det sätter fart på benen. Gör humöret lättare och friare. Och åter klingar sången mellan buskarna vid vägen.

Backe upp. Backe ned. En sväng till höger och en till vänster.

En dag och två med nätter då himlen varit sänghimmel och marken vår bädd.

Många och intressanta samtal med folk av olika nationer. En studie i dialektik. En studie av människor, som uppfötts och leva på prärien. Som älska slätten och dess öppna vidder.

"Rrrrrr. Ouirr. Ouirr"! Ett skrik från gnisslande bromsar. "Hej grabbar, ska Ni åka?" Hiking it, eh? "Come on, jump in".

Oncle Sams licens på bilen och hans optimism och oemotståndliga gåpåaranda sådan den lever i en ung, storväxt och kraftig yngling, vars blå ögon och guldlockiga hår förtäljer oss, att hans vagga måste stått, om ej i Sverige så i Minnesota.

Icke illa som analys vid första sammanträffandet. Och bäst av allt korrekt. Man känner sig smickrad i sin fåfänga att tro sig kunna bedöma folk, när man får rätt i sådana småsaker.

Wallace Johnson — vår amerikanske vän. Från Minneapolis. Handelsresande, naturligtvis. På semester i Canada. Med Glacier National Park som mål och fast besluten att uppnå minst Regina innan kvällen.

Hur var det? — 2,000 miles och över det. Här finns en chans att få åka nära nog hela vägen. I varje fall till Lethbridge. Och frfestelsen blir stor. Större sedan vår vän förklarar sig vilja ge oss tältrum och mat.

Men på det viset går det ju rent för fort, eller hur? Vi äro ute för att se landet och inte för att rusa genom det.

Vi kämpa med vårt bättre jag. Det sämre, i förening med träningsvärken, lockar och lockar oss att sitta upp bredvid vår charmante bilist.

Ögnen lyser på Jhon, och han har svårt att hålla sig för skratt. "Där ser du själv. Det är omöjligt att få gå i fred!" säger han på svenska.

"Vad hör jag — svenskar. So am I.? Far och mor vill säga. Född i Minnesota. Namn: Wallace Johnson. Yrke: handelsresande. Vikt: 190. Ålder: Cirka 30. Längd: vikingamått. Begagnar mjuka kragar — helst. Älskar United States och "speed". Här är mitt signalement. Identifikationskortet här!

— Ljungh! Ullven! Angenäm bekantskap. Mätt, vikt, längd det ser Ni. Mål: Vancouver.

Och så är den saken överstökad. Kampen pågår. Det vill säga mellan vårt bättre och sämre jag. Och resultatet blir ett accepterande av en tur på de få miles, som ännu återstå till Brandon.

Att vår vän älskade hastighet var en onödig upplysning. Erfarenheten bar syn för sägen. Och en sådan bagatell som besök i diket och körning-på-två-hjul-i-kurvorna kom honom icke vid. En punktering blev en angenäm omväxling i den fruktansvärda farten. Ett litet tillfälle att beundra en smula Manitobanatur i backarna runt Brandon.

Vid en bensinstation ta vi avsked av vår nyförvärvade vän som förevigar mötet med landsvägsriddarna genom att taga en bild. Han viftar med sin skärmmösa. Önskar lycka på färden och grymtar över, att vi inte ville göra sällskap till Regina åtminstone.

"Gud skydde det älskade barnet! Så han inte kör i diket fler gånger, den tusan", är en bön vi sända upp under det vi kippa efter andan i dammmolnet efter den försvinnande bilen.

Brandon blir föremål för vårt intresse. Och vi för Brandonbornas. Vi ha mycket att göra här. Många att uppsöka och hälsa på och tiden blir knapp. Ivern att komma vidare jagar oss och likaså problemet att få debit och kredit att gå ihop.

Jag rannsakar minnet och finner att vännen Sigge Dahl är här. Tänkt — så handlat och Sigge får uppvaktning nere på Brandon Suns skräckkällare — alias sätteri — där han svettas i sommarhettan vid sättmaskinen. Vi prata bort en stund. Om ett och annat och Sigge skakar betänksamt på huvudet, när han hör vart vi ämna oss.

Vi ha ett samtal med redaktören för Brandon Sun. En smal och mager herre, litet skeptisk kanske på vår trip, men onekligen intresserad när han får se introduktionsbreven från borgmästaren i vår hemstad. Artigt önskar han lycka till och återgår till sitt arbete att bläddra i gamla årgångar av sin kära "Sun".

Forts. å Sid. 13.

Zam-Buk

50c ALL DRUGGISTS

FÖR SKÄR- och KROSSÅR, BRÄNN- och Skållskador, Hemorrojder, exem och alla sorters skador å huden.

LAC DU BONNET NYTT.

Från vår korrespondent.

Pastor Herman Anderson från Kenora besökte den 7 oktober Lac du Bonnet, da allmän gudstjänst var utlyst till kl. 11 fm. i Riverland Hall. Efter predikan var gemensam lunch anordnad av kvinnoföreningen.

Församlingens årsstämma var utlyst till kl. 2 em.

Stämman öppnades av pastor Anderson som ledde dagens förhandlingar. Först uppfogs till behandling församlingens byggnadsfrågan varvid undertecknad rapporterade att förs æmlingens styrelse hade från det bolag som byggt den nya barnkolonien inköpt en större tomt 68x18 fot. Härför hade ett pris av $75.00 erlagts och ansågs detta vara mycket billigt. Stämman godkände detta styrelsens åtgörande och som nu en lämplig tomt förefanns till församlingen för kyrkobyggnaden beslöts att inom kort påbörja att bygga denna. Vidare beslöts och uppdrogs åt församlingens styrelse att ingå till Augustana-synoden U. S. A. med begäran att få ett lån beviljat ur synodens kyrka. Rekommendation till byggnadsfond på $500 hade församlingen att räkna av pastorerna Anderson, Kenora, A. Wickman, Winnipeg samt av Canada-konferensen president Anton Nelson.

Till byggnadskommitterade valdes hela kyrkostyrelsen samt mr. Emil Nästrom vilken utsågs till förman och uppsyningsman vid ifrågavarande bygge. I tur att avgå voro en diakon och en trustee. Till diakon återvaldes på en tid av tre år P. T. Söderholm och till trustee för samma tid nyvaldes Emil Nästrom. Styrelsen består nu av trustee's N. E. Johnson, Frank Pearson och Emil Nästrom, diakoner P. F. Söderholm, A. Petterson och A. Magnuson och ordförande N. E. Johnson. Vid samma stämma valdes till församlingens kassör Emil Nästrom och till sekreterare Frank Pearson.

Vidare gjorde stämman en inhållan att församlingens vice pastor, pastor Anderson, Kenora, någon dag under julhelgen skulle besöka församlingen och detta lovade pastor Anderson.

* * *

På kvällen samma dag kl. 8 var ungdomsmöte anordnat hos familjen Emil Nästrom varest pastor Anderson talade till medlemmarna i den nybildade ungdomsföreningen. De unga hade mött upp mangrant vadan tillslutningen var god. Efter mötet bjöd mrs. Nästrom samtliga närvarande på kaffe och stämningen var den allra bästa.

Frank Pearson

De sluga tyskarna.

Forts. från Sid. 2.

skyn förmörkades. De visste att det var farligt att låna så stora summor på så kort tid och de erkände att mycket av dessa medel hade använts oförståndigt och extravagant.

Nu förhöll det sig så att många av den som lånat dessa medel till Tyskland krävde att de skulle återbetalas. Pengarna voro emellertid gångna och huru skulle de kunna återbetalas åtminstone på så kort tid. Kreditorerna hade rätt att återfå dem men Tysklands kassalådor voro tomma. Blevo nu fordringsägarna för påträngande så var det bara ett att göra — att förklara sig bankrutt och att behandla alla kreditorer lika. Det var nu icke tyskarnas problem utan de internationella finansmännens sak att lösa knuten. Den enda vägen för kreditorerna att utfå ränta eller avbetalningar var att låna Tyskland ytterligare mera penningar. Vid denna punkt i förhandlingarna begynte finansmännen att skaka — under sex år hade man tömt pengar in i Tysklands kassaskrin, industri och banker. "Om världen väntar att krigsskulden skall betalas så måste Tyskland få ett lån för att uppbygga sin inre ekonomi, om Ni vänta att utfå Eder fordran så måste Ni fortsätta att låna oss penningar att betala Eder med, om Ni önska att rädda Edra insatta medel så måste Ni rädda Tyskland först". Och varigenom skulle Tyskland räddas — från krigsskadeersättningen förstås.

Men tyskarna voro icke färdiga härmed. De fortsatte att förklara att om icke de internationella finansmännen kommo dem till räddning med ännu ett lån så hade de sitt förvänta en total förmörkelse på Tysklands finansiella och ekonomiska himmel — så långt den yttre världen angick. Än sen då! Kommunismen ett rött Tyskland med allt vad det torde innebära för det övriga Europas fred och komfort. Och förmoda att Tyskland kunde undvika att gå röd i politiskt hänseende så torde nog detta bli nödvändigt vad det ekonomiska hänseendet beträffar då all kredit stoppats. Tyskland visste nog hur att rädda sig självt — endast genom att förgäta sina kreditorer, kapitalismens regler och praktik, förgäta de medel och vägar varigenom de internationella finansmännen sökte att upprätthålla en hög kapitalbyggnad och att överflöda världsmarknaden med billiga tyska varor.

Dessa omständigheter och problem hade de sju eller rättare sex ministrarna att möta och ta' itu med å den stora konferensen sistlidne juni månad. Vad gjorde de och vad blev resultatet av denna konferens? Detta vill jag beröra i en senare artikel.

Wetaskiwin, Alta., i okt. 1931.

N. J. L. Bergen.

Ett ypperligt medel mot dålig matsmältning

Om Eder mage är i elag, om Ni lider av gaser i magen, kväljningar eller magsläger efter måltiderna, så tag en dessa av Bisurated Magnesia och Ni kommer omedelbart att känna Er bättre. För dålig matsmältning finnes ingenting bättre än denna sort av Magnesia. Även de mest envisa fall förbättras snabbt. Billigt och behagligt att använda. Fråga Eder apotekare.

Diverse.

Kyrkklocka som äreminne över Söderblom.
Den s. k. mellanklockan i Staffans nya kyrka i Gävle är gjuten till ett äreminne över den bortgångne ärkebiskopen, vilken den 12 okt. förra året lade grundstenen till kyrkan. Klockan prydes av en större porträttrelief, utförd av skulptören Sven Boberg.

Klockan väger 1,050 kg. och är gjuten av klockgjutare Bergholtz i Stockholm den 21 aug. d. å.

30,500 arbetssökande i aug.
Enligt socialstyrelsens översikt över arbetsmarknaden under augusti var genomsnittssiffran för antalet arbetssökningar pr. 100 lediga platser vid den offentliga arbetsförmedlingen 201, mot fjolårssiffran.

Antalet vid arbetslöshetskommissionens reservarbeten sysselsatta arbetare steg under månaden från cirka 6,800 till 6,900. Vid utgången av augusti månad 1930 var siffran 1,440. Antalet till kommissionen rapporterade hjälpsökande arbetslösa var vid början av augusti 30,520, mot 31,057 en månad tidigare. Augustisiffran för år 1930 var 5,824.

Civilanställning åt därav förtjänt manskap.

Frågan om organiserande av en lokal civilanställningskommission vid varje truppförband eller event. på varje förläggningsort, varom civilanställningskommittén redan i maj månad förra året framlade förslag, är föremål för slutlig handläggning inom försvarsdepartementet. Enligt kommitténs förslag skulle dessa kommissioner ha till uppgift att verka för beredandet av civilanställning åt därav förtjänt manskap, som avgår från militärtjänsten, samt sammansättas av en officer, som genom arbete inom den frivilliga landstormsrörelsen eller på annat sätt kommit i personlig kontakt med den civila befolkningen, vidare av en underofficer samt av en person från manskapet.

Svenskbybornas dyra återresa.
Svenskbybornas i mitten av augusti företagna återresa till Ryssland kostar staten inemot 33,000 kr. enligt en redogörelse, som socialstyrelsen nu ingivit till socialministern. Av de 180 återvändande voro 50 män över 20 år, för vilka regeringen beslutat att jordbruksredskap skulle inköpas för 5,000 kr. I hyra för "Kastellholm" för svenskbybornas transport från Stockholm till Leningrad har utbetalats kr. 8,700, för biljetter i lägsta vagnsklass på järnvägen från Leningrad till Cherson 12,772 kr., för svenskbybornas uppehälle under resan 5,400 kr. och till med uppdraget förenade expenser 289 kr. o. s. v.

1923 års premieobligationer.
Den 16:de dragningen på 1923 års premieobligationslån tog sin början den 21 sept. Högsta vinsten, 200,000 kr., har vunnits av en arbetare i Stockholm. 100,000 krs-vinsten utföll på en obligation, som genom Åhlén & Holm på avbetalning sålts till en person i Jönköping. Den tredje av de höga vinsterna, 50,000 kr., vet man icke vart den gått, då obligationen sålts genom postverket.

Följande högre vinster drogos, vilka meddelas med reservation för eventuella felaktigheter:

200,000 kr.
ser. 678 n:r 144
100,000 kr.
ser. 1876 n:r 260
50,000 kr.
ser. 2390 n:r 480

STOCKHOLM.

Ny Dags utgivare fick ett halvt års fängelse.
Rådhusrätten i Stockholm utslag i tryckfrihetsmålet mot Ny Dags ansvarige utgivare journalisten Knut Mauritz Gotthard Olsson. Han dömdes till sammanlagt 6 månaders fängelse.

Allm. sparbankens i Stockholm konkurs.
Sedan utdelningsförslaget i Allmänna sparbankens i Stockholm konkurs icke blivit inom lagstadgad tid överklagat, kommer utbetalning till insättarna av slututdelning i konkursen och statsunderstöd, tillhopa utgörande den stats garanterade ersättningen att ske från och med nästa veckan.

Dödsfall på grund av desinfektörslarv.
Ett dödsfall, som torde få tillskrivas slarv av en desinfektör har inträffat under cyanväterökning av en lägenhet vid Tjärhovsgatan. I ett intilliggande rum i lägenheten bredvid låg en fru Söderström sjuk. Under rökningen förvärrades hennes tillstånd hastigt och hon överfördes till ett annat rum men avled inom ett par timmar.

Pojkar och skjutvapen — en svår olycka.
Då en 14-årig pojke Jan Kellberg höll på att demonstrera ett salongsgevär för några kamrater brann ett skott av och träffade 13-årige Gunnar Baerendtz, son till kanslisekreterare Baerendtz i pannan. Pojken avled senare.

Den Norka Amerikalinjes 3,000-tonnare Larviksfjrd råkade efter explosion i motorrummet i brand vid 1-tiden häromeftermiddagen, då fartyget befann sig c:a 12 sjömil sydost om Almagrundets fyrskepp. Den genom explosionen uppkomna elden spred sig inom mindre än fem minuter över hela fartyget, som förde en last av 5,000 ton torr massa. Den till 31 man uppgående besättningen lyckades i sista ögonblicket få ut båtarna, i vilka samtliga räddades, däribland tre man av maskinpersonalen, som blivit mer eller mindre svårt brända. Dessa infördes till sjukhuset S:t Erik, där de underkastades operation.

Stockholms högskola får vacker gåva.
Stockholms högskola har återvälsignats med stora och betydelsefulla gåvor. Donatorer ha nämligen utfäst sig att ställa erforderliga medel till förfogande för upprättande av två nya professurer under förutsättning att högskolan på vanligt sätt bidrager. Högskolans styrelse har med anledning härav beslutat ingå till Stockholms stadsfullmäktige med framställning om anslag från 1 jan. nästa år. De nya lärostolarna avse dels jäsningskemien, en gren av biokemien, dels experimentell zoologi och cellforskning, en modern vetenskapsgren, som har beröringspunkter med den medicinska cancerforskningen. Under förutsättning av stadsfullmäktiges tillmötesgående är det meningen att redan i början av nästa år vidtaga åtgärder för de nya lärostolarnas besättande. Huruvida detta kommer att ske genom kallelse eller konkurrens i vanlig ordning är ännu icke avgjort för någondera professuren.

GÖTEBORG.

Konserthustävlingen i Göteborg avgjord.
Prisnämnden för Konserthustävlingen har utdelat första pris, 8,000 kronor, till arkitekt Wille Tommo, andra pris 6000 kronor till arkitekt Nils Ejnar Eriksson, tredje pris 4.000 kronor till arkitekterna Rolf Strand och Rune Melin.

Göteborgs nya sjöfartsmuseum inviges 1 febr.

Den under uppförande varande ståtliga nybyggnaden för Göteborgs sjöfartsmuseum väntas enligt vad kapten Olof Troung meddelat GHT. bli färdig så att man kan inviga densamma den 1 febr. 1933 på Dan Broströms födelsedag. Götaverken ha beslutat skänka samtliga fönster, värmepannor och värmeelement till den nya byggnaden. Värdet härav uppgår till 50,000 kr.

Nio mån. straffarbete för stöld, fylleri och förfalskning.
Rådhusrätten i Göteborg dömde kullagerarbetaren Erik Lindholm för första resan stöld i förening med inbrott samt för förfalskning av en rättegångsfullmakt till sammanlagt 9 månaders straffarbete med 1 års påföljd.

Göteborgs nyaste konstverk invigt.

Den 24 sept. invigdes Göteborgs nyaste konstverk havsguden Poseidon, vilken fått en monumental placering på Götaplatsen. Konstverket, som tillkommit genom en frikostig donation, Charles Felix Lindgergs donationsfond, utgöres av ett större brunnskar, i vars mitt Poseidon placerats, omgiven av mindre figurer. Konstverket har skulpterats av konstnären Carl Milles.

Dömda för försök att förleda till ohörsamhet mot lag.
Göteborgs rådhusrätt utslag i de av allmänna åklagaren föranstaltade åtalen mot tulluppsyningsmannen K. E. Senander, bruksarbetaren Ch. Johansson, metallarbetaren E. Lindman, för ett antal föredrag, som hållits vid av kommunisterna anordnade friluftsmöten med anledning av Ådalshändelserna. För försök att förleda till ohörsamhet mot lag och laga myndighet dömdes Seander till 2 månaders fängelse. Andersson och Lindman till vardera 1 månads fängelse samt Johansson till 300 kr. böter.

BLEKINGE.

Vid draggningar
i Saxtorpsån, Blekinge, anträffades liket efter lantbrukare Alfred Nilsson, som sedan den 9 dennes varit försvunnen från sitt hem i Saxtorp. Nilsson var i 60-årsåldern och efterlämnar familj.

Bohuslän.

Båda benen avskurna av slåttermakin.
Under slåtterarbete på gården Snöveröd i Mo socken blevo hästarna framför en slåttermaskin skrämda och satte av i sken. Därvid körde maskinen över en 40-årig hustru Anna Öst, som fick båda benen avskurna. Hon fördes till Strömstads lasarett, men var vid framkomsten dit redan död

Passagerare kvävd till döds under kantrad bil.

En dödsolycka inträffade på landsvägen mellan Vretstorp och Laxå. En Lysekilsbil, som var på väg från Falun till Lysekil, råkade härvid köra i diket, varvid den ena passageraren, 20-årige kontoristen Stig Lindbom från Lysekil, ljöt en ögonblicklig död.

Norska fiskare på svenskt vatten.

Den i Strömstad stationerade sjögående tulljagaren har med anledning av att norska fiskare ej respektera sjögränsen vid Grisbådarna gjort en raid till grunden ifråga, varvid tolv norska fiskare inträffades sysslande med fiske inne på svenskt vatten. De avvisades från svenskt område och tilldelades varning. Myndigheterna ha även sin uppmärksamhet fästad på det om höstarna florerande sjöfågelskytet från norska motorbåtar i svenskt farvatten.

Dalarna.

En mängd djur innebrända vid natteldsvådor.
Tre bondgårdar i Gröntuv, härjades natten till den 27 sept. av eld. Alla ekonomibyggnader på samtliga gårdar nedbrunno med inneliggande grödor. Däremot räddades boningshusen. I en av gårdarna, tillhörig hemmansägare Per Lundsjö, innebrunno ett tiotal nötkreatur. Elden torde ha uppstått genom självantändning av torvmull. Värdet av det brunna, som var lågt försäkrat, uppskattas till omkring 20,000 kr.

Minnessten.
Skogs- och flottningsarbetarförbundets avdelning i Skattlösberg har beslutat att taga initiativet till resande av en minnesten åt författaren Dan Andersson å den plats vid Skattlösberg, där han första gången såg dagens ljus.

Gotland.

Stipendier åt arbetslösa ungdomar.
Stadsfullmäktige i Visby ha beviljat ett förslagsanslag på 3,000 kr. avsett att användas till 20 stipendier åt arbetslösa ungdomar för genomgående av vinterkursen vid folkhögskolan, ev. lantmannaskolan i Hemse.

Gästrikland.

100 år fyller den 24 sept.
Harbo församlings äldsta medlem, trotjänarinnan Anna Andersdotter i Kattbo. Hon vistas f. n. på Gävle ålderdomshem.

Den svåra difteriepidemien i Torsåker.
Difteriepidemien i Torsåker har ytterligare gripit omkring sig och f. n. äro ett 100-tal barn smittade. Epidemisjukhusen i Sandviken, Torvik och Ockelbo äro redan fullbelagda, varför sjukhus även i Hälsingland, nämligen i Söderhamn och Bollnäs, måst tagas i anspråk.

Allt värre arbetslöshet i Söderhamn.

SPARA PENGAR!
"Rulla edra egna"
med
ZIG - ZAG
cigarettpapper
120 blad i en bok — 5c.

Den verkligt automatiska boken.
Ett blad i taget. Intet slöseri.
120 blad 5c.
Begär ZIG-ZAG
Avvisa imitationer.

Arbetslösheten i Söderhamn har en längre tid varit oroväckande stor och till vintern befarar man att situationen skall avsevärt förvärras. Flera stora industrier ha nedlagts och andra ha minskat verksamheten. Under första halvåret har till understöd och nödhjälpsarbete anvisats 97,000 kr. mot 16,000 kr. för hela fjolåret. Antalet anmälda arbetslösa var den 1 aug. i Söderhamn 221 mot 27 samma månad i fjol.

Halland.

Potatiskräfta
har nu ytterligare konstaterats på ett par ställen i Halland. Häromdagen förklarade länsstyrelsen sålunda ett område i Rydö samt en gård i Harplinge smittade.

En häftig eldsvåda
utbröt häromdagen hos lantbrukaren Edvin Eriksson, Lilla Tjärby, Laholm. Man lyckades rädda boningshuset, däremot logbyggnaden nedbrann till grunden. Årets gröda jämte en del dyrbara inventarier blevo lågornas rov.

Ett hemskt fynd i fiskegarnen.

Då en fiskare vittjade sina bottengarn i närheten av Kronborg, påträffade han i näten liket av en mansperson. Man har lyckats fastslå att mannen varit en trädgårdsmästare, Erik Valdemar Nyborg från Laholm.

Hälsingland

350 man t. v. permitterade vid Iggesund.
Aktiebolaget Iggesunds bruks sågverk i Hudiksvall har inställt driften vid hyvleriet, sågen och brädgården, varigenom omkring 350 man permitterades. Hur länge driftsinställelsen kommer att vara är beroende på ordertillgången.

Två attentat med dynamit i Undersvik.
Landsfiskal Blombergsson i Arbrå är sedan några dagar ivrigt sysselsatt med att söka få klarhet i ett par dynamitattentat, som med en veckas mellanrum förövats mot förre hemmansägaren Per Jonsson i Kyrkbyn, Undersvik. Vid båda attentaten ha dock både Jonsson och hans maka undgått att bli skadade.

Jämtland.

Cellulosafabriken i Järpen stoppar.
Ledningen för cellulosafabriken i Järpen har meddelat arbetarna att driften kommer

GÖTEBORGS BANK

Göteborgs äldsta bank, grundad 1848.
Eget kapital Kr. 78,750,000. (Över 20 millioner Dollars.)

SVENSKAR I CANADA!

Önskar Ni en säker placering och god avkastning av Era penningar så insätt dem på vår

KAPITALRÄKNING.

Vi gottgöra härpå alltid högsta gällande ränta.

Vi lägga varje halvår räntan till kapitalet, så att Ni erhåller ränta på ränta.

Vi sända kostnadsfritt varje halvår till Eder per post en uppställning, som visar hur stort kapital Ni har hos oss och hur mycket det ökats genom ränta.

Alla slag av bankaffärer i övrigt.

att stoppas någon dag i en snar framtid. Orsaken är det försämrade läget på cellulosamarknaden. Omkring 170 arbetare beröras av driftsnedläggelsen.

Medelpad.

Den gamle föll ned för berget och dödades.
Den 27 sept. påträffades vid Nolbykullen i Svartvik en äldre man liggande död. Med all säkerhet har den omkomne ramlat utför berget och slagit ihjäl sig. Enligt vad Njurundapolisen meddelat Norrlands-Kuriren, är den omkomne hemmahörande i Falun och heter Hjalmar Nyberg.

Norrbotten.

13-åringen vådasköt sin moder.
En 13-årig gosse, son till arbetaren J. Norman i Norrby, Bjurholms socken, råkade vådaskjuta sin moder till döds. Gossen hade tagit ned geväret från väggen varvid ett kvarglömt skott brann av och träffade modern i tinningen.

Nederkalixtjuvarna nu gripna.
Serien av inbrott i Nederkalix m. fl. socknar har nu uppklarats sedan tjuvarna gripits i Kiruna. De två anhållna äro finnar; den ene, Väinö Ilmari Viktorinpojkas Poti, är född 1909 och kamraten Urho Mikale Pakkala är född 1913.

Skolbarnen hämtades med polishjälp.
De strejkande skolbarnen från Merasjärvi ha nu genom polisens ingripande skilts från sina hem. Med anledning av det inträffade begärdes polishjälp från Kiruna, och ett par polismän begavo sig till Merasjärvi för att tillsammans med landsfiskalen i Vittangi hämtade barnen. Barnen togos med från hemmen för att placeras på skolhemmen i Kiruna och Vittangi.

Flicka ihjälbränd vid spiseln.
En hemsk olyckshändelse har i dagarna inträffat i Övermorjärv och har krävt ett dörsoffer. Fröken Aina Wester, fosterdotter till hemmansägaren Johan Sundström, blev härommorgonen, då hon skulle göra upp eld i kokspiseln och därvid använde fotogen, så svårt bränd, att hon avled.

Närke.

Tularemiaepidemien i Lindetrakten.
Enligt vad provinsialläkaren d:r Birger Carlberg på Bergslagspostens förfrågan meddelat ha två säkert konstaterade fall av tularemia inträffat i Lindetrakten. Flera misstänkta fall ha inrapporterats.

Motorcyklist kör ihjäl sig mot järnvägståg.
En kollision mellan ett tåg och en motorcyklist inträffade den 26 sept. utanför Hallsbergs järnvägsstation. En 29-årig maskinist Gottfrid Gustafsson från Bäck i Hallsbergs socken skulle passera vägövergången över Stockholmsspåret och observerade därvid icke det annalkande tåget, som med 90 km. hastighet körde på Gustafsson. Denne ljöt en så gott som ögonblicklig död.

Skåne.

Skånegård nedbrunnen i grund.
Gerda Paulssons kringbyggda gård i Ausås nedbrann på den 26 sept. Redskap samt inneliggande gröda blevo lågornas rov.

Eldsvåda ödelade
den 26 sept. lantbrukaren Joel Elgstrand gård; Ellekärr i Munka-Ljungby socken. Gårdens samtliga byggnader, boningshus, stall, loglänga och uthus nedbrunno till grunden.

Kollisionsolycka till döds.
En kollision mellan en personbil och en motorcykel inträffade på Lantmannagatan i Malmö. Motorcyklisten, 42-årige reparatören Adolf Mellwe från Västra Kabbarp, ådrog sig vid fallet i gatan brott på skallen samt en del sår i ansiktet. Han infördes till Allmänna sjukhuset, där han natten till tisdagen avled.

Cyklist störtar i brant backe och förolyckas.
Då 62-årige arbetaren Nils Brink från Södra Mellby på cykel skulle bege sig från sitt arbete på Bergåsa gård förlorade han herraväldet över cykeln i en brant backe och störtade i vägbanan med påföljd att han spräckte skallen och avled efter ett par timmar.

Fiskebåt kastas mot pir.
Häromdagen inträffade en drunkningsolycka vid Vitemölle. Fyra fiskare voro just på ingående till hamnen. De hade tagit ned seglen och försökte ro in, men en kraftig brottsjö kastade båten mot piren. Båten slogs därvid mitt itu. Två av männen lyckades ta sig upp på piren, under det att 60-årige Håkan Sjödin och 54-årige Karl Persson drogos med ut av brottsjön och omkommo.

Småland.

Österviks glasbruk nu definitivt nedlagt.
Österviks glasbruk har nu definitivt nedlagts. Det var det sista buteljglasbruket i södra Sverige, som varit i gång. Bruket har sysselsatt ett 60-tal arbetare.

Omkullkörning med dödspåföljd vid Gislaved.
En motorcyklist, 35-årige fabriksarbetaren V. K. Pettersson, Gyllenfors, körde invid Gislaved omkull och skadade sig så svårt, att han senare avled på Värnamo lasarett.

Gammal man får benet avkört i Tranås.
En bilolycka inträffade f. m. på Tranås Storgata, då en äldrig f. d. skräddaremästare Anders Johan Andersson-Sjögren överkördes av en personbil. Det befanns vid undersökningen, att vänstra benet var brutet på tvenne ställen.

För förskingring och förfalskning
hätade stadsfiskalen i Växjö landskontoristen och t. f. länsbokhållaren Sture Camp. Han har av allmänna medel i smärre poster tillägnat sig ett belopp på sammanlagt c:a 3,100 kr. samt sedan sökt dölja manipulationerna genom radering i böckerna.

2-åringen krossades av en sten.
En tvåårig flicka Millis Karlsson träffades av en ur en stenkran nedfallande sten o. krossades till döds. Stenarbeten pågingo på hennes faders tomt, och i samma ögonblick som flickan skulle springa förbi kranen fram till sin moder inträffade olyckan.

Brandchefen dog av hjärtslag.
Vid en eldsvåda i mejeriets stallbyggnad här drabbades under släckningsarbetet brandchefen handlanden M. Sandgerg av hjärtslag och avled efter en kort stund. Han var 50 år gammal och sörjes närmast av maka och två barn.

Uppland.

Bruk som nedlägges.
Verksamheten vid Karlholms Bruk har upphört och kommer icke att upptagas. Driftsinställelsen berör ett 60-tal arbetare. Karlsholms Bruk anlades år 1719. Även sågverket i Karlholm, där omkring 250 man äro sysselsatta, kommer tills vidare att inställa driften.

Södermanland.

Strängnäsolyckan krävde dödsoffer.
Den vid motorcykelolyckan utanför Strängnäs skadade 24-årige Bror Erland Gustafsson från Aspö har avlidit på Strängnäs sjukstuga.

Västergötland

Salsåkers ångsåg återupptar driften.
Driften vid Salsåkers ångsåg, som legat nere sedan i maj, kommer — enligt Nord-Sverige — att återupptagas omkring den första oktober, varigenom cirka 100 man beredas sysselsättning. Ett större parti timmer skall därvid legosågas för Kreugerkoncernens räkning.

Västerbotten

Häromdagen nedbrann ladugården till Gäddebäcks säteri, strax norr om Trollhättan. Ett trettiotal kor samt en del småkreatur innebrändes, men mangårdsbyggnaden räddades. Man tror att elden orsakats av någon logerande luffare.

Västmanland.

Donation till Köping.
Framlidne gevärshantverkaren Karl Teodor Törngren har testamenterat 8,000 kr. till fattigvårdsstyrelsen i Köping som en grundplåt till ett vilohem för gamla i staden. Barnhemmet och stadens tuberkulosförening ha erhållit 2,500 kr vardera.

Östergötland.

Dödskörning vid Linköping.
Nyligen inträffade en bilolycka på Malmslättsvägen utanför Linköping, vilken krävde ett människoliv. En ung man, värnpliktige Nils Thure Lindberg från Spärringe, Västerlösa, blev påkörd av en bakifrån kommande bil. Han skadades svårt och fördes i medvetslöst tillstånd till Linköpings lasarett, där han avled.

Öland.

Kyrkoherdeval.
Till kyrkoherde i Persnäs och Föra församlingars pastorat på Öland har vice komministern i Föra Nils Lindahl blivit vald.

De svenska utvandrarna i Canada och arbetslösheten.

Uttalande av generalkonsul Clarholm.

Sveriges generalkonsul i Canada, Magnus Clarholm, har i dagarna gjort ett intressant uttalande om den ekonomiska krisens verkningar i Canada och särskilt den därav förorsakade nöden bland svenska invandrare.

— Canada har givetvis, säger han, i hög grad berörts av denna kris, som övergår större delen av världen. Men den har dock icke varit så svårartad till sina verkningar som i vissa andra länder. Exempelvis kan nämnas att ingen canadensisk bank gått omstyr, medan som bekant hundratals banker i U. S. A. inställt sina betalningar.

Man hoppas nu bl. a. på att den nya konservativa och protektionistiska regeringens åtgärder komma att väsentligt förbättra ställningen inom industrien. Den nuvarande tullpolitiken går ut på att försvåra införseln till Canada av artiklar som tillverkas eller i varje fall kunna med fördel tillverkas där, samt att underlätta införseln av på de inhemska förädlingsindustrierna nödvändiga råmaterial.

Vid berörande av den i pressen ofta relaterade arbetslösheten och nöden bland svenskarna i Canada, framhöll generalkonsuln förjande:

Bland frågor som ofta riktas till mig är den den första denna: "hur står det till med den stora arbetslösheten?" Detta är ju helt naturligt på grund av de under senaste året i pressen ofta förekommande nödropen från till Canada utvandrade svenskar. Bortsett från att vissa telegram, som vid skilda tillfällen sänts till svenska regeringen av mer eller mindre bestående sammanslutningar av svenska emigranter i Canada och som otvivelaktigt varit förestavade av en på grund av omständigheterna något exalterad sinnesstämning, kan ju icke förnekas, att de i synnerhet på senaste åren till Canada utflyttade svenskarna särskilt under de sista tvenne åren fått lida mycket ont på grund av den utav den allmänna depressionen på världsmarknaden förorsakade arbetslösheten. Man torde också med fog kunna säga, att **de** jämförelsevis träffats hårdare än i flera andra utomeuropeiska länder. Vad beror detta då på — jo först och främst på, att Canada är ett ganska nytt emigrationsland och att följaktligen de flesta där nu bosatta svenskar ännu icke, i motsats till vad fallet är i Förenta Staterna, hunnit att skapa sig ekonomiskt oberoende eller ekonomiskt framstående ställningar. En följd härav är ju den, dels att i Canada existerande föreningar eller andra sammanslutningar bland svenskarna icke kunna förfoga över annat än ganska obetydliga medel för avhjälpande av nöden bland arbetslösa och behövande landsmän, dels att välsituerade och varmhjärtade svenskfödda personer, som äro i stånd att på ett effektivt sätt lämna bistånd i nödens stund, äro så fåtaliga i Canada. Viljan fattas visserligen icke, men den olyckliga vetekrisen, som bringat priserna på vetet, en förut så framstående förvärvskälla, ned till under produktionskostnaderna, har försatt veteodlarna i den mest brydsamma och prekära ställning. Såvitt jag känner ha svårigheterna för svenskar varit störst i städerna Vancouver, Winnipeg, Port Arthur, Fort Williams och Montreal. I vissa icke obetydliga städer ha förhållandena emellertid icke varit så svåra. I detta sammanhang önskar jag påpeka att enligt min egen och mina kollegers erfarenhet har i regel icke någon mannamån visats från vederbörande myndigheters sida mot utlänningar såsom sådana, då det varit fråga om verklig nödhjälp. Vid tilldelande av sysselsättning ha emellertid de på orten verkligt bosatta kommit först i betraktande och många enskilda bolag och firmor ha gynnat dem som varit canadensiska medborgare, vilket ju torde vara förklarligt. Å andra sidan har en svensk konsul på en plats, där en stor mängd svenska arbetslösa befunnit sig, till mig inrapporterat, att arbetsgivare, då de haft platser lediga, förklarat att de önskade företrädesvis svenskar.

Rörande den kommande vintern råda stora farhågor, då man är rädd för att tiderna bli ännu svårare, eftersom den ekonomiska situationen ännu icke klarnat. Ett antal svenska arbetslösa ha visserligen under den sist förflutna vintern kunnat "klara sig" i följd av föregående besparingar, men är det väl knappast troligt, att de kunna göra detsamma längre. En del ha lyckats erhålla hjälp från släktingar eller vänner i Sverige för hemresa, och andra ha såsom nödställda och av kommunerna underhållna av myndigheterna hemsänts. Den hjälp som kunnat givas de arbetslösa svenskarna från svenska föreningars sida och genom enskild insamling, där tillräcklig hjälp ej kunnat givas från myndigheternas sida, har huvudsakligen bestått uti utspisning i kyrkor och andra lokaler, matbiljetter och sovplatser samt understundom i avlagda klädespersedlar, järnvägsbiljetter till platser där de bevisligen erbjudits arbete etc.

Den danske jordbruksexperten

Peter Manniche har under veckan å ett flertal platser inom prov. hållit föredrag över jordbrukssystemet i Danmark. Mannicke är föreståndare för internationella folkhögskolan, Helsingör, Danmark. Denna skola grundades strax efter världskriget och dess mål är att sammanföra jordbrukareungdomen från såväl Danmark som övriga länder.

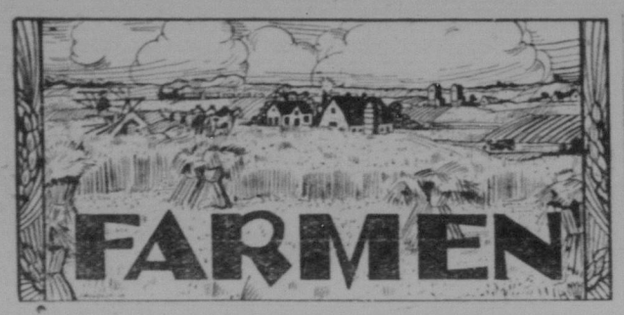

Odling, urval och preparationer av spannmål för världsutställningen i Regina.

Copyright 1931 av Herman Trelle.

Den eventuelle utställaren gör klokt om han gör sitt bästa för att framställa vackra prover av en eller två sorter, vare sig nu av säd eller de olika frösorterna, och han har större utsikt att erhålla pris än om han försöker sig på alla de sorter han odlar.

Man hör ofta folk undra vilket sädesslag som med minst arbete och i allmänhet lämnar de vackraste proverna. Efter under förutvarande utställningar vunna erfarenheter kan man utan tvekan påstå att det är lättare att framställa tre prov från vete än ett från havre. Om man gör en jämförelse mellan alla sädesslag och frösorter och ordnar dem efter den tid och det tålamod som fordras för att få fram ett verkligt fint prov får man nog ordna dem sålär: havre (tidig Alaska fordrar mest omsorg), sex radigt korn timotej, råg, två radigt korn, alfalfa och klöver, lin, vinter- och vårvete, Durum vete, "hu less barley", Western ry grass, bönor och ärter, solrosor samt lättast av alla majs i kolvar. Den utställare är verkligen lycklig som på samma gång som hans prov är rent och av standardtyp även har den rätta färgen. Detta är något som man ej kan göra mycket åt ty här bestämmer naturen och man kan få se ganska stor skillnad i färg mellan två prov av samma sorts säd. Man skall därför icke bli förvånad om man på en utställning ser tjugo olika prov och alla av olika färg. Färgfrågan är också vid provens bedömande av mindre betydelse.

Det sädesslag som användes kanske mest och på otaliga olika sätt är säkerligen det sädesslag som varierar mest i fråga om färg — kornet. Nu är frågan den om man kan få ut just rätta färgen utan att "handplocka". Man kan så och på minst tre olika sätt. Först genom att vara noggrann då man före skörden utväljer den säd varav man ämnar taga sitt prov. För det andra genom att kontrollera den säd man rensar och ge noga akt på vilken storlek av kärnorna som har den bästa färgen och därefter rätta storleken på hålen i sållen och på så sätt få fram det man önskar. För det tredje kan man kontrollera den genom att flitigt vädra säden. Men rent ut sagt man kan aldrig få fram ett prov vari alla kornen äro av absolut lika färg — kan genom att följa de här lämnade råden göra rätt mycket för att få det så vackert som möjligt men naturen har det mesta att säga till om härvidlag. Genom att flitigt skyffla säden upp når man en icke obetydlig ökning i vikt pr. bushel.

Det bästa provet får man alltid ur säden av "happy medium" storlek.

Våra betesdjur under höstmånaderna.

Under den gångna tiden på sommaren ha alla våra husdjur vistats ute på bete, där de samlat en fond av hälsa och krafter, men gå nu i och med ombytet på väderlek och växtlighet en svår årstid till mötes. Det gäller därför nu mer än någonsin att genom ett klokt tillvägagångssätt söka undvika onödiga förluster och i stället söka utnyttja och bevara de vunna fördelarna.

Vad då först arbetshästarna beträffar så äro dessa nog utom all fara, ty dels användas de ju ännu möjligen i arbete och dels äro de genom sin ständiga vistelse ute härdade mot väderlekens ogynsamma inflytelser. Men unghästarna och fölungarna däremot lida ofta stor skada. Huru ofta händer det icke att dessa få gå ute i ur och skur, kanske både dag och natt och utan något fodertillskott. Må vara, att djuren icke insjukna genast, så ådraga de sig dock skador, som så småningom i mer eller mindre grad undergräva deras hälsa. Nu lägges grunden till kvarka, gallor m. fl. lidanden. Särskilt svåra göra sig dessa ogynnsamma inflytelser gällande hos fölungarna, som ju äro mindre motståndskraftiga. Mången gång uppstår hos dessa under den ofta regniga hösten en hel del bröst- och buklidanden, och även där så icke är fallet bliva djuren tillbakasatta i sin utveckling — en skada som sedan aldrig kan repareras.

Unghästarna och fölungarna skola dagligen vistas ute för att få sol, frisk luft och tillräcklig motion; detta gäller alla årstider och alla förhållanden och borde beaktas långt mera än vad som vanligtvis sker. Men det är felaktigt att hålla dem ute för lång tid om dygnet eller till och med hela dygnet om, när det är dåligt väder. En kort tid må de däremot gärna komma ut även i ogynnsam väderlek. Men håll dem därunder i rörelse och torka dem sedan torra och rena, när de komma hem och ställas in. Giv dem också tillräckligt med torrt och närande foder, såsom hö, havre och kli.

De största riskerna förelig ga givetvis i fråga om nötkreaturen. Varje djurägare känner mycket väl till huru svårt det är att få upp en ko i hull och mjölkavkastning igen, sedan hon en gång sjunkit. Det åtgår mycket foder härför och det blir en både besvärlig och dyrbar historia. Hellre då försöka med alla till buds stående medel att hålla avkastningen uppe, och är det just detta som man nu måste inrikta sig på. Nötkreaturen böra sålunda icke nu längre få gå ute om nätterna, och det är nog klokt att ibland hålla dem inne även om dagarna. Inom ett visst område, där det förut hållits ett visst antal kor, måste ett mindre antal nu hållas, beroende på det såväl kvalitativt som kvantitativt sämre betet. Dessutom måste bifoder givas så gott som överallt under den sista delen av betestiden. Hö, halm och kraftfoder äro sålunda givetvis alltid mycket värdefulla tillskottsfoder inne i ladugården morgon och afton, och om man därtill kan giva djuren ett tillskott av grönfoder, rotfrukter eller blast ute på fältet om dagarna, så är det så mycket bättre. Mineralämnen i form av saltsten, bovisan och dylikt böra djuren också ha god tillgång på nu under de regnrika höstmånaderna.

För svinen betyder höstens köld och väta däremot icke så mycket, ty dessa djur hållas ju mestadels inomhus denna tid. Dock har man även ifråga om svinen att iakttaga detsamma som för de övriga husdjuren: hålla dem inne vid olämplig väderlek och utfodra dem där med tillräckliga mängder torrt och närande foder.

Caanadas skörd av bönor.

Skörden av bönor i Canada under de sista fem åren har i medeltal räknat varit 1.312,870 bushel eller en medelskörd av 16,9 bushel pr. acre.

Bönor odlas ganska allmänt över hela landet och var medelskörden under nämnda tid pr. år räknat, i Ontario 934 880 bushel; i Quebec 275,660 bushel; i Nova Scotia 35,250; i New Brunswick 35,150 bushel; British Columbia 16,500 bushel; i Saskatchewan 11, 330 bushel samt i Alberta 4,-200 bushel. Huvudparten av den torgförda skörden kom från Ontario och största delen därav från södra delarna av denna provins. Av den årliga förbrukningen av bönor inom Canada ha 60,9 procent kommit från Kent, Elgin och Huron.

Den beräknade årliga konsumtionen av bönor i Canada har under de senaste åren nått så högt som 1,500,000 bushel och för att tillgodose efterfrågan måste man importera mellan 100,000 och 300,000 bushel årligen. Detta tillskott kommer huvudsakligen från Japan, Belgien och Förenta Staterna.

Uppfödningen av pälsdjur i Canada.

Dominions statistiska byrå har nyligen avgivit fullständig rapport över pälsdjursuppfödningen i Canada under år 1929. Enligt de uppgifter som där lämnas har denna näringsgren tagit en omfattning och under de sistlidna 10 åren ökats så betydligt att det väcker förvåning. Under år 1920 fanns det 587 uppfödningsställen 1929 var antalet uppe i 5 513. Härav uppföddes då på 1 495 ställen räv, på 476 ställen "mink"; på 252 ställen myskråttor; på 224 ställen sjubb (raccon) och på 68 ställen olika sorters pälsbärande djur såsom skunk, fisher, prärievargar, grävling, lo, kanin samt bäver. Antalet uppfödningsställen varest flera olika slag av pälsdjur uppfötts var 337, fördelade på de olika provinserna sålunda: i Prince Edward Island 8; Nova Scotia 8; New Brunswick 9; Quebec 82; Ontario 117; Manitoba 31; Saskatchewan 9; Alberta 30; British Columbia 39 samt i Yukon Territory 4.

Utfodring av bina för vintern.

Biskötaren ha nu skattat sina bisamhällen och utfodringen för vintern bör snart påbörjas. Det är nog ej alla biskötare som förstå att just utfodringen är en av de viktigasta faktorerna i biskötseln. Då man efter att ha plundrat bina på deras under sommaren insamlade skatter kan det väl ej kallas för barmhärtighetsverk — det är helt enkelt affär. Plundrar man bina på deras vinterförråd måste man naturligtvis om man ej vill tillfoga sig själv stora förluster ge dem andra sötsaker så att man när våren kommer har starka samhällen. Under höst och vår frambringas de flesta bina och åtgången av föda är naturligtvis störst då. Så länge bina kunna flyga bör man fodra dem sparsamt och mycket väl med sämre honung. Man bör spara nog honung från "klöverdraget" så man kan utfodra varje samhälle med minst 40 pund. Naturligtvis är det ej alla samhällen som konsumera allt detta men man har erfarenhet av att det hänt att andra samhällen svultit ihjäl. I stället för honung kan man mycket väl giva bina sockerlösning, två delar socker och en del vatten. Man har gjort försök med flera olika sorten foder men inget har visat så gott resultat som honung och sockerlösning. De som önska vidare upplysningar om utfodringssätt kunna tillskriva "The Bee Division of the Central Experimental Farm", Ottawa, med begäran om "Bulletin No. 74 Wintering Bees in Canada".

C. B. Gooderham.

Litet om jordgubbsplantorna i september.

På jordgubbsplantorna bildas under september månad fruktknopparna för nästa års skörd, och det är därför av vikt att de tillföras gödning då. På jord i hög kultur är det naturligtvis ej behövligt, men utan tvivel skadar det ej med en lätt gödsling. Om man i augusti påför en gödningsmängd av 200 pound pr. acre skall skörderesultatet väsentligt ökas. Den gödning som lämpar sig bäst härför är sodanitrat — men bör det sås under en absolut torr dag. Efter sodden skola plantorna borstas rena från all nitrat som möjligen stannat på bladen, och göres detta på enklaste sttet genom att draga en matta fram och tillbaka över desamma. Försök ha på ovan omtalade sätt gjorts på "the Horticultural Division, Central Experimental Farm" och det resultat som uppnåtts har varit över förväntan.

Hampa och lin.

Odlingen av hampa och lin har under de senare åren visat sig vara en inkomstkälla så god som någon annan. Ett ovärderligt arbete i och för utrönandet av vilka sorter som lämpa sig bäst i de olika platserna i Canada har utförts av "the Fibre Crop Division" och det arbetas under högtryck därmed varje dag. Alla odlare och intresserade lämnas fria upplysningar angående inköp av marknadens bästa maskinerier för beredningen av hampa och lin och så även angående varest den bästa marknaden finnes för dessa produkter. Under år 1930 betalades för linfrö av sorten J. W. S., producerad i östra Canada, c. i. f. Belfast ett pris av $5.50 pr. bushel. En specialist sändes förra året til British Columbia för att fullfölja kostbara experiment med odling och beredning av lin. Resultatet blev att i British Columbia kan produceras lin fullt jämförligt med det högst klassificerade i Irland. Små modeller av för linberedningen behövliga maskinerier ha utställts på olika platser i de linodlande distrikten och hundratals prover av de bäst lönande linsorterna utsändas årligen fritt från "the Fibre Division."

Avslutade rapporter beträffande kopparproduktionen i Canada visa att under år 1930 producerades 303,478,356 pund 248,359 jämfört med 248,120, 770 pund till ett värde av $43, 115,251 under år 1929. Detta koppar till ett värde av $37, betyder en ökning av 22 procent och är den största produktion som förekommit inom Canadas gruvhistoria. Tyvärr var värdet 12,5 procent lägre än föregående år beroende på de oerhört låga kopparpriserna under 1930.

*

En nyligen företagen överblick av Canadas elektriska industri visar i huru hög grad elektriciteten gjort insteg i näringslivet. 90 procent av Canadas industrier äro elektrifierade och det är endast födoämnes sågverk- o.pappersindustrien som är till hälften elektrifierad. Enbart sågverks- och pappersindustrien använder sig av 1,250,000 hästkrafter, vilket är den största kraftförbrukning som någon av landet industrier kan upvisa.

LAND SETTLEMENT SERVICE
KOLONISATIONSHJÄLP.

Familjer och enskilda i Canada, som söka land för kolonisation kunna erhålla upplysningar och råd genom att tillskriva någon av följande organisation: Land Settlement Office, Department of Immigration, Commercial Building, Winnipeg. Canadian Pacific Railway, Colonisation Department, C. P. R. station, Winnipeg. Canadian National Railway, Colonisation Department, Room 100.

VECKANS BERÄTTELSE

Den nogräknade.

Av S. Fritz.

— Ännu ingen slät guldring på fingret, min väl Albert? Du som alltid med en sådan hänförelse har talat om äktenskapet? Har du kanske kommit till en annan åsikt?

— Visst inte, min käre Georg. Jag är som förut ivrig giftermålskandidat och underlåter ingenting som skulle kunna leda till önskat resultat. Jag går på baler och välgörenhetsfester, det faller mig aldrig in att skämta om svärmödrar, jag betalar ut minst tre hundra kronor om året för blommor och andra artighetsbetygelser, filippin och dylikt, och jag skrattar aldrig när man talar om giftermål.

— Och ändå har du inte hunnit målet? Det växer ju årligen upp miljoner giftasvuxna flickor i Europa, så inte kan du klaga över bristande tillgång på artikeln ifråga. Du har endast att gripa verket an.

— Gripa an, ja! Just däri ligger det. Varigenom uppkomma så många olyckliga äktenskap? Jo, genom att kontrahenterna inte noga se sig för. Två unga mötas till exempel på en bal, vid en badort eller på en isbana, presenteras för varandra, och sedan de träffats ett par tre gånger, äro de förlovade. Innan de sedan riktigt ha hunnit lära känna varandra, är utstyrseln färdig, champagne och vigselring köpta, prästen anmodad, och så uttalas det bindande ja-ordet. Efter bröllopet komma så bådas fel till synes. Vad mig beträffar är jag en försiktig general. Jag vill noga undersöka och pröva, innan jag sluter ett förbund för livet. Här skall du få se en bok, bunden i grön marokäng, som jag alltid bär på mig. Jag har gett den titeln "Men". I den boken har jag ägnat ett blad åt var och en av de vackra flickorna i trakten. På ena sidan har jag antecknat deras goda egenskaper, på den andra noterar jag varje "men" som kommer till mina öron om dem. Den första vars "men" — sida blir blank under tre år upphöjes till doktorinna Ebert — för så vitt hon själv inte har någonting emot det förstås. Den här boken har jag fört i fem år.

— Och du har inte intill denna stund lyckats fiska upp någon så tråkig fullkomlighet?

— Nej. Men jag uppger inte hoppet. Jag söker oförtrutet vidare.

— Ja, jag känner visserligen inte till vilken mängd dygder du fordrar av din tillkommande, men jag skulle i alla fall tro att här finns många präktiga fickor. Vad säger du om Bertha Hagemann till exempel.

— Bertha Hagemann? Hon finns i min bok. Vänta litet — här, Bertha Hagemann på uppslag 16: välväxt, tilltalande yttre, blå ögon, alla tänder i behåll, behagligt sätt, gänska inteligent etc., men—

— Men?

— Men i alla fall omöjlig. Här ser du själv. Enda dotter — mor i livet.

— Och sedan då?

— Ja, käre Georg, det där förstår du inte. En enda dotter som ännu har sin mor i livet kan man inte gifta sig med. Då har man den ömma modern hos sig från morgonkaffet till på kvällen, då rådgöra och överlägga de två med varandra om allting, ja, de kanske till och med konspirera. Då blir den äkta mannen tredje person och kommer att spela en underordnad roll.

— Jaså. Ja, någon sanning ligger det nog i vad du säger. Men, hör du, vad säger du om Lieschen Richter? Hon har då minst sex eller sju syskon.

— Ja, men tyvärr just ingenting annat. Här står det i svart på vitt: talrik familj, inskränkta tillgångar.

— Jaså, du vill gifta dig för pengar?

— För pengar! Det tänker jag visst inte på, men när jag gifter mig, vill jag inte leva sämre än nu. För närvarande intar doktor Ebert sina måltider på en första klassens restaurang, dricker gärna ett glass chablis, röker fina Upmancigarrer och håller sig med ridhäst. Doktorinnan Eberts hemgift måste därför räcka till en andra entrecote, ett andra glas chablis, en andra ridhäst och cigaretter eller några andra kvinnliga njutningsmedel. Det är inte mer än billigt.

— Jag medger, att du har rätt till en viss grad. Men i vår goda stad finns det ju flickor som äro ganska förmögna. Hedvig Stahl till exempel har ju en halv miljon i prima papper.

— Hedvig Stahl? Uppslag 22. Elegant figur, blek hy, vackra tänder — fast det fattas ju en ögonstand.

— Är det hennes enda fel?

— Nej, för all del. Här ser du — bristfällig rättstavning. Hon stavar på ett sätt som man fick lära sig i skolorna för minst tjugu år sedan. Antingen har hon svårt för att fatta, eller också är det så länge sedan hon gick i skolan. Och båda delarna är ju rätt betänkligt.

— Det är verkligen mycket kritisk, men nu skall jag komma med ett namn som du inte kan ha några invändningar mot — Magda Fernau. Har du förbisett den förtjusande varelsen, eller står ditt obevekliga "men" skrivet även för henne?

— Förbisett? Naturligtvis inte. Magda Fernau, ung, vacker, förmögen, intelligent, älskvärd, men —

— Men?

— Men — hon snarkar i sömnen.

— Dra nu åt skogen! Hur kan du veta det?

— Denna anteckning, som inte är att förakta, har jag av en husa, som tjänat i hennes hem och sedan tog plats hos en av mina bekanta.

— Ha, ha!

— Ja, skratta du, men detta är visst inte löjligt. Jag kan inte sova när någon snarkar bredvid mig.

— Käre vän, på det här sättet blir du aldrig äkta man utan kronisk giftermålskandidat.

— Det vore kanske inte heller så olyckligt. Jag trivs bra som jag nu har det. Min advokatbyrå florerar. Största delen av mina klienter utgöras av svärfarskandidater. Var dag kommer någon av dem upp på byrån för att se, om jag har arbete, och då han ju måste ha någon förevändning för sitt besök, brukar han låta lagsöka någon, om ingenting annat faller honom in. Du skakar ogillande ditt kloka huvud? Jag kan i alla fall försäkra dig, att jag skulle föredraga en liten rar hustru framför alla mina många klienter. Och en dag blir det.

— Glöm bara inte att bjuda mig på gröllopet.

— Naturligtvis inte. Jag kommer att ropa ut min lycka för alla vindar, när jag en gång väl har hunnit så långt. Jag skall ha ett ståtligt bröllop, må du tro. Kyrkan skall bli festligt upplyst och blomstersmyckad, sex par tärnor och maskalkar ska ledsaga oss fram till altaret, alla mina vänner bjuder jag på middag, och champagnen skall flöda i strömmar.

— Bravo! Så skall det vara. Låt mig få hjälpa dig att sätta ihop matsedeln. Jag förstår mig på sådant.

*

— God dag på dig, Albert, var har du hållit hus? Jag tror det är fyra månader sedan jag såg dig sist. Har du kanske hört ryktet som man har spritt ut om dig? Det sägs att du skall vara gift.

— Det ryktet talar lyckligtvis sanning.

— Verkligen? Och du har inte ens underrättat mig om vigseln? Du har väl glömt att du lovade bjuda mig?

— Förlåt mig, käre Georg, men vi vigdes i all enkelhet utan någon ståt alls — bara brudparet, prästen och två vittnen.

— Och du har inte ens uppsökt mig sedan för att underrätta mig om denna viktiga förändring i ditt liv!

— Jag har flera gånger tänkt att uppsöka dig, men

— Jaså, du har lika många klienter alltjämt? Men nu är min tid är så knapp, att det inte har blivit av.

det väl inte svärfarskandidater som förut?

— Nej, de ha slutat upp helt och hållet. Min advokatbyrå går dåligt.

— Du har väl åtminstone fått en god kund i din svärfar?

— Nej, visst inte. Min hustrus far är död för länge sedan. Och även om han levat, hade han inte haft några pengar att processa bort — en småhantverkare i en av förstäderna och därtill fattig. Nej, min käre vän, den del av kontorstiden som jag inte behöver tillbringa på byrån använder jag till att skriva artiklar för facktidningar, och där får jag bra betalt. På kvällarna, när jag kommer hem, ger jag lektioner, men inte åt elever, utan åt en enda elev, min kära lilla hustru.

— Din hustru?

— Ja, hon övar sig i grammatik, rättskrivning, geografi och sådant. Hon har växt upp i så inskränkta förhållanden, att hon haft föga tillfälle till undervisning, min stackars lilla Lene. Hon är så ivrig att få lära, och mig gör det en sådan glädje att få undervisa henne. Efter lektionerna äta vi, de båda damerna och jag, vår enkla kvällsmat och—

— De båda damerna?

— Ja. Ah, du vet kanske inte att min svärmor bor hos oss? Min Lene är nämligen enda barnet, och då kunde jag ju inte vara så grym att jag skilde henne från modern. Ja, efter lektionerna äta vi som sagt kvällsmat, och sedan gäller det att vara flitig igen. Då sköter jag antingen om en del kansliarbeten eller läser korrektur. Min lilla hustru snarkar redan för det mesta, medan jag ännu sitter vid mitt arbete.

— Din hustru snarkar?

— Ja, hon snarkar så förtjusande, så melodiskt, att det är en riktig fröjd att höra henne.

— Det gläder mig uppriktigt att höra att du är lycklig. Men säg mig, käre vän, vad har det blivit av din i grön marokäng bundna bok? Du hade gett den titeln "Men".

— Hm! Den vidskepelsen är jag botad för. Jag skrattar bara jag tänker på de dumheterna. Vet du vad jag gjorde med min gröna bok? Jag gav den åt min hustru på bröllopsdagen. Fördelar, fel, slidder-sladder! Du skrattar? Men jag är övertygad om att om du en gång på din levnadsväg skulle få se ett par så gåtfulla, smäktande, frågande blå ögon som min Lenes — då skulle du göra precis som jag.

Studentavdelningen vid Karlsborgs artillerikår är uppställd för inspektion av klädseln före avmarsch till exercisheden kl. 8 en måndagsmorgon. Nr. 48 har haft söndagspermission, vilken tillbringats nere i Götet med ankomst till Karlsborg vid 6-tiden på morgonen.

Löjtnanten, som inspekterar, fordrar att varje man intar enskild ställning medan inspektionen pågår. Och under det allt går till belåtenhet, medan löjtnanten passerar framför fronten, kan nr. 48 inte underlåta att i en mera bekväm ställning fördjupa sig i minnen över gårdagens utsvävningar när löjtnanten mellan leden kommer till nr. 48 gör löjtnanten honom uppmärksam på sin närvaro med orden:

— 'Jag är bakom', varpå nr. 48 med en djup suck utbrister: 'Dä' ä' ja' med'.

*

L., vars sovplats i baracken befann sig vägg om vägg med fanjunkarens, senterade ej de tidiga uppstigningarna och ojade sig varje morgon, då hans ljuva sömn plötsligt stördes av reveljen.

En morgon, då han klagade mer än vanligt, hördes plötsligt från fanjunkarens sovplats: — Herre, hör kreaturens suckan!, varpå L. ögonblickligen med sin läspande men högljudda stämma replikerade: — Hör, nu gör den där f-n sin morgonbön också!

PLÅGAS ICKE MER

av dålig mage, då äkta Linfröextrakt av Östersunds-magasinets i Stockholm medel botar magsjukdomar, såsom magsyra, magkatarr, magsår, dålig matsmältning, trög, avföring och därmed följande svindel, mattnet, tryckande känsla i maggroppen, sveda i bröstet, sömnlöshet m. m. Pris per paket $1.20. Levereras tullfritt i Canada: P. Nelson, 409 Dufferin ave., Winnipeg, Man.

Mrs. J. Halvorson,
1431 ADAMS ST., N. E.
Minneapolis, Minn.

WADENA.

Skandinaver Önskas

Det finns fortfarande rum för många skandinaviska settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Enderton Co., C.P.R. och Hudson Bay-land. 8 till 10 års avbetalningsvilikor, $200 till $400 vid köpet. Upparbetade farmer till olika priser. Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m.m. Största skandinaviska settlement i Canada.

LEONARD WREEDE
Box 51. Wadena, Sask.

SASKATOON.

Drs. Swartout & Toren
DENTISTS

Skandinaviska tandläkare.
200 New MacMillan Bldg.
(Nära C.N. järnvägsstation.)
SASKATOON
Smärtfri tandutdragning.
Gas bedövning X-ray
Telefon 6070

U. S. A.

UNGA MÄN

som ha lust att känna sig själva, skulle skriva efter ett exemplar av N. Rosenberg Co.:s berömda bok

"LIVETS HEMLIGHETER"

Boken handlar om livets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande, och hurn man kan bota sig själv i hemmet o.s.v., och är i hög grad intressant. Sändes fritt i förseglat omslag till en var, som på ett postkort eller i brev sänder sin adress till den välkända läkarefirman

N. ROSENBERG CO.,
Room 906-52 W. Randolph S. Dept. 4. Chicago, Ill.
Dr. T. W. Deachman, konsulterande läkare.

Önskar Ni bli Frisk och Stark?

Försumma då icke att i tid vända er till Dr. L. K. Leigh. Trettio års oavbruten praktik i behandling av tusentals fall visar att Dr. Leigh åtnjuter välförtjänt förtroende.

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika

SVENSKA RÅDGIVAREN "GODA RÅD"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Dokter Leigh skrivit specielt för svenskar i U. S. och Canada, lämnar många VÄRDEFULLA RÅD OCH UPPLYSNINGAR FÖR UNGA MÄN, omnämner alla FÖRMANLIGA SÄREGNA SJUKDOMAR, deras följder, förebyggande och hurn de kunna botas i hemmet o.s.v. Boken handlar även om LIVETS HEMLIGHETER och borde läsas av hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blivit försvagadt genom utsvävningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bliva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. BOKEN SÄNDES ALLDELES GRATIS OCH PORTOFRITT I FÖRSEGLADT OMSLAG TILL ALLA, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH,
179 W. Washington St., B. 8., Chicago, Ill.

Svenska Canada-Tidningen
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE 29 611
PRENUMERATIONSAVGIFTER
I Canada:
Helt år i försk. $2.00
Halvt år i försk. $1.50
4 mån. i försk. $1.00
I U. S. A.
Helt år i försk. $2.50
Halvt år i försk. $1.75
4 mån. i försk. $1.00
I Sverige:
Helt år i försk. 3.00
Halvt år i försk. $2.00
4 mån. i försk. $1.00

Swedish Canada News
The Canadian Swedish Home and Farm Journal.
P. M. Dahl.
Managing Editor

Printed and published every Thursday by the Canada Weekly Printing Co., Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at the office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Manitoba.

Torsdagen den 22 oktober 1931.

THOMAS ALVA EDISON.

EN STOR MAN — en uppfinnare och ett geni — har i dagar slutat sin händelserika levnad. Det är kungssorg i den tekniska världen och Amerika sörjer sin store son.

För de flesta torde namnet Edison närmast sammanföras med uppfinningen av glödlampan och grammofonen. Och likväl kan man räkna ända till 900 olika uppfinningar, till vilka Edison är fader.

I det stora hela torde man allmänt ha sig bekant huvuddragen i hans märkliga historia, som närmast är att likna vid ett stort äventyr. Han älskade icke skolarbete. Han sökte och fick arbete och blev lika fort avskedad. Efter att ha prövat många och skilda verksamhetsområden fick han plats som telegrafist, och det var också under denna tid, som han kom att göra sin första uppfinning — en förbättring av den telegrafiska mottagningsapparaten, som kom till praktisk användning förnämligast inom det kommersiella området. För de 40,000 dollars, han erhöll för denna uppfinning, satte han upp sitt första laboratorium i Menio Park, New Jersey. Vid 36 års ålder hade han lagt grunden till sin karriär.

* * *

Edison ägde ett ovanligt intellekt — en genialisk kombinationsförmåga och en enastående arbetskapacitet, till vilken fa kunnat uppvisa motstycke. Han ägde ingen praktisk teknisk utbildning och begagnade sig uteslutande av experimentala metoder. Hans kanske märkligaste uppfinning — glödlampan — tillkom efter en lång och mödosam period av försök och misslyckanden.

Hans liv som uppfinnare omfattar en period av över 70 år av hans levnad, en period fylld av ovanlig aktivitet, av okuvlig energi och en genialisk förmåga att från experimenten kombinera de faktorer, som slutligen lett till en uppfinning.

Hela sin tid ägnade han åt sitt arbete och allt eftersom hans ekonomiska ställning förbättrades, utökades och växte hans laboratorier. I staben av kunniga och skickliga assistenter var han själen och ledaren och förtröttades aldrig att följa sina ofta nog originella nycker och ideer.

En praktisk man, ägnade han sina förnämsta krafter åt det praktiskt tekniska området, och många äro de industrier han grundlagt och skapat. Från dessa såväl som otaliga korporationer, lärdomsanstalter och tekniska sammanslutningar i hela världen fick Edison också mottaga hedersbetygelser i skilda former. Man hur mycket ära, man än strödde över honom, förblev han alltjämt samme grovhuggne, litet tvärе, otillgänglige man, som behöll sina gamla vanor och njöt av att betrakta den nya värld, han själv i så rikt mått bidragit att föra framåt. Till sin död fortsatte han att utveckla och förvalta det rika pund av ett strålande geni, varmed naturen så frikostigt begåvat honom.

En jättegestalt inom uppfinningarnas värld — en ljusets riddersvakt icke blott i bokstavlig mening har gått till vila efter en arbetsfylld och för mänsklighetens bästa, rikt givande dag.

Colonel Taylor's fiasko.

COLONEL TAYLOR'S svar ma gång styrkt sitt parti's anförda frågan om en koalitionsregering i Manitoba blev nog en stor missräkning förr hans vänner. Han gavs här ett ypperligt tillfälle att icke endast visa sin egen förmåga utan även de konservativas stora klokhet i vad statsärenden angår. Men att han på det grundligaste misslyckats bevisar tydligt nog det tal han höll i Bossewain sistlidne fredag.

Man skulle kanske icke kritisera så skarpt ty kanske hade det stora flertalet av de olika partiernas medlemmar handlat just som Taylor nu gjort. Här är var det emellertid han gjorde sitt stora misstag för vilket han nu får be sina vänner om ursäkt. Allt hade lagts i händerna på honom han hade bara att visa befolkningen i Manitoba, att han var något mera än en kommenderad ledare för ett politiskt parti. Han hade här kunnat visa att han var en erfaren statsman och på samma gång styrkt sitt parti's anseende i stället för att angripa Bracken's administration vilket icke det ringaste berörde den framkomna frågan.

När Taylor påstår att Bracken's och Norris' regeringar äro ansvariga för det nuvarande finansiella tillståndet inom provinsen är han nog icke riktigt rättvis mot sig själv. Bracken har påpekat att folkets inkomster under året uppgå till omkring $56,000 000 mot $100,000,000 för ett år sedan och $200,000,000 under åren närmast efter kriget. Han kan väl dock ej påstå att vare sig Bracken's eller Norris' regering äro skyldiga till prisfallet å vete på Liverpool marknaden. Han kan gärna fortsätta att ha sin åsikt om både Seven Sisters och Brandons elektricitetsfrågorna — det är nog icke här skon klämmer och Taylor tyckes sorgligt nog vara en av de få som icke förstå att det är något annat än det vanliga partitjatet det är fråga om.

När Bracken sade att situationen var så allvarlig att alla de olika partierna borde gemensamt diskutera förhållandet då uttalade han en sanning vilken man kunde begärt att åtminstone de ledande männen inom ett parti borde förstått. Det är ju allt så tydligt som helst man behöver endast tänka på huru de beskattningsbara inkomst. inom prov. gått ned och på det stora antal arbetslösa som finnes. Allt Colonel Taylor har gjort var att visa även sitt eget parti att han ännu icke förstått vad som står på.

Man vet icke om man skratta eller gråta då man ser att han trots den rådande förbistringen slår ifrån sig med båda händerna när det gäller att göra något för att avhjälpa provinsens sorgliga situation. Men kanske skall man så, likt katten vid varm gröt, gå runt omkring för att kallas statsman, **skicklig** statsman. Trots den hotande situationen var allt Taylor kunde prestera endast en fnurrig anklagelse mot sina politiska motståndare och säkerligen skulle intet mera glädja honom än om Bracken icke förmådde reda upp härvan.

Colonel Taylor gjorde ett storartat fiasko då han icke förstod att gripa det tillfälle som bjöds honom att hjälpa både sin provins och sitt parti och man kan inte förvånas över att hans vänner undra vad som egentligen står på.

PROVINSVALET.

OFFICIELL KOMMUNIKE har utfärdats från regeringen om att något provinsval icke kommer att äga rum i år i Manitoba. I det stora hela har man anledning känna sig nöjd med att under nu rådande förhållanden kunna undvika den distriktion, som ett provinsval onekligen innebär.

Förslaget om uppsättandet av en koalitionsregingen, som så varmt förordrades av premiärminister Bracken och lika ivrigt bekämpades av överste Taylor, det konservativa partiets ledare i provinsen, gjorde det önskvärt, att, i den händelse val komme att äga rum, detta kunde så snart som möjligt företagas för undvikande av onödiga utgifter och ytterligare påfrestningar på allmänhetens tålamod.

Som saknerna nu stå, ha vi alltså att fortgå efter det nu rådande systemets riktlinjer och skatta oss lyckliga om vi kunna finna en lösning under mellanperioden, eller av de nio månader innan den nu sittande regeringens tid utgår.

Vi få vänta och hoppas att kooperativa åtgärder skola kunna vidtagas och genomföras i syfte att undvika en katastrof långt mera ödesdiger för provinsens framtid, än vi kanske just nu äro benägna att föreställa oss.

Naturtillgångarnas tillvaratagande.

Under de sista tio åren ha vi i tidningarnas spalter ofta mött termen "conservation", speciellt i samband med skogar, kolfält och oljekällor. Vad innebär då uttrycket? Kort sagt menas med "conservation" ett tillvaratagande och förnuftigt utnyttjande av landets naturtillgångar.

För den svenska nationen är detta som bekant intet nytt. Sveriges folk började redan för åtskilliga årtionden sedan att få ögonen öppna för naturtillgångarnas oändliga betydelse för landets framtid, och kraftiga åtgärder började snart att vidtagas för att betrygga tillgångarnas bestånd. Tack vare detta tidiga uppvaknande ha de svenska skogarna icke gått samma öde till mötes som de i många andra länder. Canada och Förenta Staterna icke undantaget.

Då dessa land började bebyggas, utgjorde skogsbeståndet en så enorm tillgång, att det icke föll någon in att tro, att detta bestånd någonsin kunde utplånas. Tillgången på villebråd föreföll också outtömlig. Gradvis började emellertid skogarna nedhuggas och jorden lades under plogen. Städer och byar växte upp. Väldiga timmerbolag bildades och då oerhörda inkomster inflöto från skogshuggningen, bedrevs skogsskövlingen på ett allt hänsynslösare sätt.

För en del år sedan började man i Canada och Förenta Staterna komma underfund med att naturtillgångarna i skogarna snarast möjligt måste tillvaratagas. Staten New York antog bland annat ett tillägg till statskonstitutionen, varigenom en staten tillhörig "forest preserve" avsattes. Å denna fingo inga träd fällas. Tack vare detta steg finnas nu de imponerande naturparkerna i Adirondack- och Catskillbergen, som för varje år äro millioner människor till nytta och glädje.

Staten Michigan å andra sidan kom något för sent underfund med situationen, och som följd därav är nu statens skogsbestånd praktiskt taget utrotat. Man har på senare tid börjat plantera skog, men som det tager mellan fyrtio och femtio år för ett träd att växa upp, så kommer det att bli en lång väntan, innan man fått några skogar att tala om.

Alltefter det skogarna nedhöggos, försvann villebrådet. Djuren hade ingen plats, där de kunde söka skydd, och jakten bedrevs allt hänsynslösare. Förr i tiden voro skogarna fulla av vilda duvor och ingen kunde ana, att de skulle kunna utrotas. Men de nedskötos i massor och såldes för ett par cent styck. Nu äro de fullständigt utrotade, så fullständigt till och med, att inte ett enda exemplar kan uppdrivas. En person i Förenta Staterna erbjöd för några år sedan ett pris av $1,000 till den, som kunde finna en vild duva.

Federalregeringen började emellertid att gripa in, både i fråga om skogarnas tillvaratagande och djurbeståndets skyddande. Särskilda avdelningar, Biological Survey, lydande under jordbruksdepartementet, tillsattes. Dess uppgift blev att övervaka alla lagar rörande jakt och djur, särskilt då flyttfåglar, såsom änder, etc.

Canadas handel på Orienten.

Det är glädjande att se den storartade och snabba ökning exporten av canadensiska varor haft på Kina och Japan. Från andra sidan sett har importen från Japan alltsedan krigsåren minskats och uppgår för närvarande till $9,300,000. Från Kina har importen ökats men ännu kan man icke kalla den vara av någon betydelse, för närvarande ungefär hälften av Japans. Alternativt har Canadas export på Japan under de senaste nio åren ökats från $6.000.000 till $42,000,000 under det att exporten på Kina under samma period nästan fördubblats eller ökats från $6,700,000 under 1920 till $24 200,000 under år 1929. Canadas förbindelser med Kina gå långt tillbaka i tiden. Det var under sökandet efter en kortare väg till Kina som man först uppmärksammade Canadas västkust och strax efter öppnades affärsförbindelse inom skinnbranschen. 1700 talets största skinnmarknad hölls då i Canton och Canadas export av dessa varor var betydande. I dag har Canada de hamnar som å Amerikanska kontinenten ligga närmast såväl Kina som Japan och de hava blivit basis för den handel som ökats så snabbt och som lovar så gott för framtiden. En nu tillgänglig rapport från handelsdepartementet i Ottawa visar den storartade ökningen av handeln med Orienten. Rapporten innehåller uppgifter ända sedan 1912 och sida vid sida med Canadas export finna vi Förenta Staternas vilket gör att jämförelse mellan de två ländernas handel är tydligt åskådliggjord. Det är tydligt att om än Canadas export för närvarande är långt ifrån den största så har den dock ökats betydligt under de senaste åren. Förenta Staternas handel på Kina är 50 gånger så stor som Canadas var för tio år sedan men i dag är det nog icke mera än 15—20 gånger denna. Frångås kan icke att Förenta Staternas handel på Orienten var större under 1920 än 1930. kanske något beroende på nedgång av priserna.

Kan Geneve rädda Europa?

FOLKFÖRBUNDETS oerhörda maskineri surrar med full fart.. Och i kapp med hjulen i den internationella mekaniken klapprar all världens skrivmaskiner i "Salle de Presse". Dagen närmar sig, då själva folkförbundsförsamlingen börjar sina möten. Just därför hör det som nu sker måhända till det mest intressanta.

Den europeiska unionens studiekommission har just avslutat sitt arbete. Kommissionen, som väcktes till liv i fjol, fungerar som en rådgivande församling för folkförbundsrådet. Dess uppgift var ursprungligen att undersöka möjligheterna för ett intimare samarbete mellan alla europeiska regeringar. De politiska svårigheterna blevo dock snart så stora, att kommissionen uteslutande måste ägna sig åt ekonomiska spörsmål. Dess framlagda betänkande utmynnar i ett rop om återuppväckande av ett allmänt ömsesidigt förtroende.

Det är eljest inte mycket bevänt med tilliten. Även här under de höga idealens himmel är varje nation sig närmast. Och för tillfället är det Frankrike, som triumferar. Den tysk-österrikiska tullunionen har blivit skringlagd, och Genéve är för de franska statsmännen i år i det närmaste endast en station på vägen till Berlin. Tyskland och Österrike vrida sig i finansiella

kval och vart man för övrigt vänder blicken i världen, står depression och kriser på dagsordningen. De få, som icke alls eller endast i ringa grad lida under dessa bekymmer, äro på väg att bliva världsdiktatorer. Ty den politiska makten är nu som förr koncentrerad i penningkistan.

Emellertid arbetas det här. Österrike har genom den norske representanten i rådet anhållit om att få sina finansiella svårigheter undersökta. Mångfaldiga andra spörsmål diskuteras även dels öppet och dels inom slutna dörrar. Hundratals ark referat och resolutioner distribueras daglizen till pressen och visa mäns diplomatiska uttalanden pejlas, vad deras djupa betydelse månde vara. Tyvär ofta med negativt resultat.

Den engelska delegationen har lord Robert Cecil som chef. Allmänt råder sorg över att Henderson icke kommer. Många beklaga även, att den nye engelske utrikesministern, lord Reading, icke funnit anledning infinna sig i Genève. Men lord Cecil är å andra sidan mycket välsedd. Han är tillika en av de britiska statsmän, som äro mest insatta i Folkförbundets angelägenheter. Likväl har han nyligen måst medgiva, att regeringen i London icke haft tid att giva honom detaljerade instruktioner. Han fastslog dock i ett ypperligt anförande, att världskrisen och dess problem äro av psykologisk natur och i allra främsta rummet bottna i bristen på ömsesidigt förtroende och bristen på kredit.

Sålunda är det de ekonomiska besvärligheterna, som sätta sin stämpel på livet i "Société des Nations". Frågan om fritt varuutbyte och om mest gynnad nationsbestämmelse kontra preferensprincipen är högaktuell. Friherre Ramel (Sverige) sekunderad av dr. Munck (Danmark), Braadland (Norge) och van Blokland (Holland) företogo vid studiekommissionens senaste sammanträde en kraftig framstöt för att på lantbruksområdet bevara den ekonomiska likställigheten och hävdade med eftertryck mest gynnad nationsklausulen gent emot preferenssystemet.

Det torde vara alltför optimistiskt att hoppas, att de ekonomiska svårigheter, som världen för närvarande befinner sig i, skola finna sin avveckling bland de nu i Genève församlade. Därtill äro svårigheterna alltför komplicerade. Alltför stora egoistiska politiska intressen spela in och försvåra för att säga omöjliggöra en lösning. Man må i varje fall hoppas, som en fransman skämtsamt utlät sig för en korrespondent, att svårigheterna inte skola förvärras genom alla diskussioner!

De mått och steg, som varje särskilt land måste tillgripa för att stärka sin ekonomi och återupprätta ett vecklande internationellt förtroende, äro av allra största betydelse. Man lägger märke till hurusom England, vars finansiella ställning hittills åtjutit obegränsat förtroende världen över, av omständigheternas makt tvingats att tillgripa kraftiga nedskärningar och nybeskattningar för att rädda sin valuta. Man dryftar här ofta Tysklands och Österrikes bekymmersamma läge men ägnar det på sin höjd en medlidsam axelryckning, vilken betyder så mycket som, hjälp dig själv, så hjälper Gud dig. Folkförbundet är icke till för att avlyfta ansvaret från den enskilde, i bästa fall endast för att lätta under en smula i kampen för tillvaron.

I dessa dagar ryktas det i Folkförbundets korridorer, att Amerika skall ha för avsikt att framlägga ett förslag om en femårsplan för ett radikalt bekämpande av depressionen. De närmare detaljerna skulle utarbetas av en kommission, vilken uteslutande skulle bestå av affärsmän. Avsikten är att uppbringa landets hjälpkällor till högsta produktivitet och att reorganisera lantbruket enligt ett slags andelssystem. Avsikten skulle vidare vara att införa ett nationellt fördelningssystem, genom vilket varor och produkter skulle ransoneras, så att alla kunna erhålla tillräckligt till samma pris. Likaså talas om import- och exportkontroll. Femårsplanen skulle även räkna med nyanläggningar till ett belopp av 500 miljoner dollar.

Ett utomordentligt viktigt led i femårsplanen skulle uppgivandet av Amerikas isolering från den övriga världen bliva. Kelloggandan skulle vara den bärande i denna plan. U. S. A. skulle slåta sig till Folkförbundet och krigsskulderna skulle efterskänkas i samma mån som de olika länderna göra allvar av sina avrustningsplaner och ersätta sina stående härar med milis, som endast hade att utföra ett slags polisvakttjänst.

Detta är dock ännu endast rykten, men om planen skulle hinna se dagens ljus innan den stora avrustningskonferensen i februari sammanträder, så skulle den utan tvivel komma att få den allra största internationella betydelse. President Hoover har helt nyligen i ett offentligt tal i Indianapolis uttalat sig till förmån för en femårsplan, kring vars genomförande alla krafter skulle samla sig i vars mål skulle vara höga löner och låga priser.

Alfred Raae.

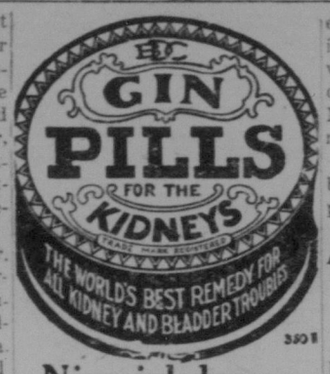

Njursjukdomar

åstadkomma förgiftningar i kroppssystemet och förorsaka värk i rygg och höfter samt reumatisk värk. Tag Gin Pills, de återställa njurarna och driva alla giftiga ämnen ur kroppen.

Hon. G. A. Grierson avliden.

F. d. ministern för statsarbeten inom Manitoba, Hon. G. A. Grierson avled under söndagen efter en längre tids sjukdom.

Mr. Grierson tillbringade sin ungdom i Winnipeg och slog sig efter fullgjorda studier ned i Minnedosa, varest han under någon tid verkade såsom lärare. Han övergav emellertid inom kort lärarebanan och etablerade en upplysningsbyrå i samband med livförsäkringsverksamhet i Minnedosa. Under fyra år beklädde han i Norris regering posten såsom minister för statsarbeten.

Han sörjes närmast av en broder J. E. Grierson, Winnipeg.

Arbetslösheten i England, Tyskland och i Frankrike.

Antalet arbetslösa i England uppgick den 21 sept. till 2,811,615, vilket innebär en ökning med 22,535 mot föregående vecka, meddelas från London.

Sammanlagda antalet arbetslösa i Tyskland har under tiden 1—15 september stigit med ytterligare 109,000, meddelas från Berlin den 1 okt. Därmed uppgår antalet arbetslösa i hela riket till omkring 4,324,000.

Från Paris meddelas den 9 okt. att antalet arbetslösa Frankrike, enligt arbetarfederationens beräkningar, uppgår till 650,000. Socialistpartiet beräknar antalet till 2,500,000.

Hur påven tillbringar sin dag.

Det var inte så alldeles utan biavsikt som Pius XI bestämde sig för att inviga Vatikanstadens radionläggning den 12 febr., ty på denna dag inträdde den katolska kristenhetens överhuvud i sitt tionde regeringsår. Den egentliga kröningsdagen, d. v. s. den 11 februari, är den enda dag på året, då arbetsdagen i Vatikanen som annars är regelbunden som ett urverk uppvisar en del förändringar. Denna kröningsdag räknas nämligen till påvestadens största högtider. Klockan nio på morgonen kalla de mäktiga klockorna i S:t Peterskyrkan till högtidsmässa, i vilken påven själv deltager försjunken i bön under sin vita tronhimmel. Själva mässan försiggår i Sixtinska kappellet som så att säga kan anses som påvarnas huskapell. Bland de förnämliga gästerna märkas kardinalkollegiet och diplomatiska kåren. Mässan läses av den kardinal, som var den förste som förlänade den regerande påven den röda hatten. Sedan Tedeum sjungits mottager påven de närvarandes lyckönskningar och drager sig sedan tillbaka till sina gemak. Därmed är högtiden över och Vatikanstaden återtager sitt vanliga utseende, ty resten av dagen skiljer sig i intet från andra dagar. För fester i vanlig mening har det katolska överhuvet nämligen intet övrigt.

Pius XI är 74 år gammal, men den som haft tillfälle att se honom personligen har svårt att tro att han redan nått denna höga ålder. De rykten, som ända tills för kort tid sedan voro i omlopp, och som påstodo att påven insjuknat allvarligt, ha visat sig vara osanna eller i varje fall överdrivna. Ty i annat fall skulle påven säkerligen inte dagligen orka med hela den arbetsbörda, som vilar på honom, och som han utför under kontroll av tusentals personer. Att påven trots sin ålder kunnat bibehålla en sådan enastående kroppens och själens spänstighet beror säkerligen icke minst på, att han tillbringat sin ungdom bland bergen och där hämtat kraft och hälsa, som alltjämt inte svika honom.

Av den ståt och glans med vilken alla påvens officiella regeringshandlingar och uppträdanden omgives, märkes intet, när man ser honom i vardagslag. Det är endast till allmänna mottagningen, som han ledsagas av en avdelning Nobelgardister och tjänstgörande officerare från Schweizerregementet. Även om påven städse lägger vikt vid att uppträda värdigt och som det anstår en man i hans ställning undviker han all onödig ceremoni och yttre ståt, som endast skulle hindra honom i hans arbete.

Redan klockan 6 på morgonen låsa kammartjänarna upp portarna till det inre av Vatikanpalatset. Från den stora port, som leder in till allmänna audienssalen, för en lång korridor. Var och en, som haft tillfälle att närvara vid denna audiens, känner till denna hallikrande korridor, ty här fråntages man ytterkläderna av de tjänstgörande kammartjänarna, innan man införes i stora salen. I ena änden av denna korridor synes en dörr, som för till påvens sovrum, och framför detta tillbringa två tjänare natten. Då de i morgongryningen öppna gemaken och börja sin dagliga tjänstgöring, bruka de vanligtvis redan se det elektriska ljuset brinna i påvens rum.

Påvens arbetskabinett är ett förhållandevis enkelt inrett rum med några få tavlor och byster av två föregångare. Detta rum har knappast ändrat sitt utseende de senaste årtiondena och gör framför allt ett synnerligen opersonligt intryck. Men så tjänar detta rum också endast till arbetsrum även om påven där håller en del intimare mottagningar. På det stora skrivbordet befinner sig ett väldigt krucifix av elfenben, som emellertid stått där långt innan Pius XI:s tid. Några små bilder av heliga, som ävenledes ha sin plats på skrivbordet, bruka vanligtvis försvinna under den hög av akter o. skrivelser, som mestadels täcker bordet. För att påven skall kunna hinna ögna igenom alla dessa akter, som dagligen hopas på nytt, förstår man, att hans arbetsdag måste vara mycket lång, längre än de flesta människors.

Vanligtvis bär påven den traditionella påvedräkten, som är helt vit, dessutom stickade tofflor och på bröstet ett krucifix av guld. Så snart han lämnar sina gemak tager han på sig en vit rock och den historiska hatten med sin breda rand och sin gyllentofs. De första audienserna gälla alltid kyrkan och dess representanter. Den förste, som uppsöker påven på morgonen är hans förtroendeman. Det är den för endast ett år sedan till Vatikanstaden kallade kardinalstatssekreteraren Pacelli, vars föregångare som bekant var den, som undertecknade det historiska Lateranfördraget med Mussolini. Sedan denne påvens närmaste man framfört sina ärenden är det de olika sekretariatschefernas tur att infinna sig hos Pius XI och ibland händer det att dessa konferenser draga ut på tiden, så att de damer och isynnerhet herrar, som under tiden infunnit sig i allmänna mottagningssalen rent av bli nervösa och en smula otåliga över den långa väntetiden, ty det är inte alla, som äro riktigt på det klara med, hur upptagen en man som påven måste vara. Ibland händer det att personer måste vänta i både veckor och månader, innan påven blir i tillfälle att bevilja dem den önskade audiensen. Det är för övrigt påvens ceremonichef, maestro di camera, som sköter om audienserna och bestämmer de tider, då han anser hans helighet ha tid att taga emot den och den.

I allmänna mottagningssalen vänta de mest olika personer. Där finnas pilgrimer, som kommit vida ifrån för att personligen överräcka en gåva till påven, dessutom utlänningar, som äro nyfikna på att få se en skymt av hans helighet och så naturligtvis massor med präster och andra framstående män. Ofta är det 200 till 300 personer på en gång, som vänta på påven, då han äntligen är klar att inträda i allmänna mottagningssalen. Under det livgardet ställer upp sig i salen och står där varje man i stram givakt som vore de inte människor av kött och blod utan stenfigurer börjar påven sin runtvandring och räcker var och en snabbt sin med den historiska fiskringen prydda hand att kyssa. På dessa allmänna mottagningar uppehåller sig påven endast undantagsvis hos någon enstaka besökare och det skall då möjligen vara hos en mor, som fört sitt barn med sig, eller någon annan, som har mod nog att våga be påven om hans välsignelse.

Eftermiddagen tillbringar påven ofta i Vatikanens trädgård eller också besiktigar han någon nybyggnad eller restaurering inom Citta di Vaticanos område. Och sedan följa audienser till långt in på natten och det är inte vem som helst som i längden skulle orka med att uppfylla alla de plikter, som åligga den katolska kyrkans överhuvud och framför allt är det inte alla som skulle kunna förvalta sitt ansvarsfulla ämbete med samma fina takt och så klokt som den nuvarande påven, Pius XI.

SÄKERHET

Tro icke att ni kan sända pengar billigare och säkrare genom någon annan institution än

CANADIAN NATIONAL EXPRESS

Kvitton, utfärdade av Canadian National Express för penningremitteringar till Edert hemland eller inom detta land, äro garanterade av staten, som äger Canadian National Railways.

Edra penningar äro i säkert förvar. Om de skulle komma bort eller bli stulna på posten, erhåller Ni fulla beloppet återbetalat.

Vilken som helst av Canadian National Railways' agenter på järnvägsstationerna kan sända Edra pengar hem. Begär en blankett avfattad på Edert eget språk.

W. H. BRYCE, Manager
Money Order Dept.
Canadian National Express.

Our English Page

HISTORIC FINLAND.

By E. R. YARHAM.

UNTIL recently Finland was considered to lie too much on the fringes of civilization to attract the attention of the world.

Fortunatly during the last decade Finland has come into her own, with the rapid improvements in communication. Well away from the beaten track, the charm of her people their gracious hospitality, and anxiety to please all visitors, are becoming bywords among travel-loving races. For camping, fishing, and the study of wild life, Finland is unsurpassed, and the story of her people is one of the great legends of European history. In addition, her claim to be one of the finest winter sports grounds to be found in any European country have been more and more recognized.

Since 1919 Finland has been a free country, and the intense pride her children feel for the motherland makes them anxious to reveal her charms.

It is easy to reach Finland from any part of Europe, by steamer, or train, or finishing the journey aboard one of the comfortable flying boats to Helsingfors, when wonderful views are obtained of the rugged archipelago with its forest-clad shores. In the country itself there is room to spare even for the most avid sightseer. There are the ancient and historic cities of the southern seeboard, of which this article will speak; the veritably marvelous area of the lake district — for Finland has been termed "The Land of a Thousand Lakes" — and actually there are over 36,000 of them; the magnificent forests of birch, spruce and pine; and away to the north the truly Arctic district, with its Lapps and reindeer.

That a nation should be able to preserve its integrity and traditions through a thousand years of dependance, is proof of the greatness of its people. Newhere is the national heritage mpre enshrined than in the ancient capital, Abo; next to it comes Viborg, which has had more than its share of fire and sword; and delightful old Borgå, the home of Finland's national poet, Runeberg.

For six centuries Finland was part of Sweden, and then lay uneasy beneath the military rule of Russia, until the Great War, after which she was able to assert her independence. The spirit of her people, proud and unbroken through a thousand years of repression, is not only evident in the ancient cities, but in the new capital, Helsingfors, which also typifies the wonderfully energetic character of the nation. A century ago Helsingfors could only boast a population of four thousand. Today it has over a quarter of a million. Her children are determined to make the city the most beautiful in the North. At present a magnificent House of Representatives, costing about two and a half million dollars, is being erected, with material of Finnish origin.

The approach to Helsingfors is beatiful, thousands of forestudded islands lying in the myriad bays which dot the broken coastlines. The city is invisible until the steamer glides through the only entrance, guarded by two sentinel walls of granite, after having threaded its way through many island. The first thing which strikes the visitor is the spotless cleanliness of the city. Travelers who have been forewarned from its appearance, but others will have a pleasant surprise. It is not only the main streets which are clean, but there seem to be no slums, and every part of the town seems as if it were awaiting some grand fete. This pleasing characteristic is not confined to Helsingfors alone, but is common to every little town and village. The phenomenon is repeated in the people themselves, for they have a passion for bathing; the bath is a national institution — every village, farmhouse, or large private residence has its log bathhouse — and the bath is often a family affair.

Helsingfors was founded about four centuries ago, but not until the last century, when it supplanted Abo as capital, did its mushroom growth begin. Now it has wide streets, many parks and prettily laid out gardens. The Finn has evolved an architecture of his own, without sticking slavishly to modern or ancient conventions. The Senate House, Cathedral, and University are all buildings of architectural distinction, but the even newer buildings break further away still from the concepts of former centuries. A striking example of the new ideal is the railway station, others are seen in modern business buildings, which seem to have become imbued, in some mysterious fashion, with the national ideals and aspirations.

Abo, 170 miles to the west, can be approached by rail or sea. This ancient city is the cradle of inland's culture and civilization. The magnificently guarded harbor of Helsingfors is now termed the "Key to the North." The massive castle at Abo, built as far back as the twelfth century, was once called, the "Key to Finland." From the galleried hall in the center it was the custom of the reigning chief to hurl his captives to death. Lying on the southwestern seaboard, many an invader has geen repulsed from its frowning walls. Comparable with this historic building is the Cathedral, founded so far back as 1258. Like the castle, its square tower and plain walls express a rugged strength which has defied centuries of peril and conquest. It was at Abo that the University was founded in 1640, but just over a century ago a terrible fire devastated the town, and it was transferred to Helsingfors. In 1918 a new one was founded, and another in 1922.

Quaint old Borgå is only a few hours' steamer trip from the capital, and it is an outing which should not be missed. She is old-world, and is content to remain so, with her wooden buildings, and mellow cathedral. Perhaps she is proudest of all as being the home of the great poet, Johan Ludvig Runeberg. His home is now the property of the town, and is an object of pilgrimage from thousands of his admirers every year. He lies buried on top of a green hill, tree shaded, looking out over a landscape typically Finnish, such a one as his poetry has made immortal, and in which the national spirit of the nation is inimitably perpetuated.

Far away to the east, on the borders of Russia, lies that other ancient town, the fortress citadel of Viborg. Its venerable castle has sustained nearly seven centuries of siege and assault, for it was the last national outpost against Russian invasion. The solitary tower, standing in the heart of old Viborg, is probably the oldest remnant of the once enormously strong walls which surrounded the town. Forlorn as it is, it stands as a reminder of stormier days, and less happy ones than those which now bless this gallant and noble-spirited people.

A GIRL'S SONG

By KARL ALFRED MELIN

Translated from the Swedish by CHARLES W. STORK

Amid the heather
In summer weather
'Tis sweet to rest on the mountain top,
And dearly, dearly I love to climb there,
Forgetting time there
And leaning backward and gazing up.

Amid the heather
In summer weather
I hear the call of the cuckoo float
Across the lake, as daylong I linger,
Nor stir a finger,
But listen spellbound to every note.

Amid the heather
In summer weather
I look afar from my throne on high
All by my lonely, I wait the coming
Of eve's last gloaming,
And weep and weep there — and know not why.

Sweden's "Landsturm" Women.

By Gerda Fröberg.

Sweden, that cultured old land in the Polar region, has always been a free country. For centuries Swedish women have been respected and free and their contributions, as defenders of the home and tillers of the soil, while their men bled on the battlefields of Europe, have filled many golden pages of history.

The Swedes, once warlike, have been for more than a hundred years a peaceful people, free to devote themselves to cultural pursuits. But even if a people has an honest will-to-peace, it must as long as perpetual peace remains only an ideal — be prepared to defend its freedom.

Swedish women of different classes and different political views, but united by a common warm love for the fatherland and by the desire to safeguard hearth and home, have gether in "landsturm" societies.

The landsturm in Sweden is of ancient origin. When, in an earlier time, invasions by the Vikings were common, laws were passed which placed on the men fit for military service responsibility for the defense of the country. This system of defense, the first in the history of Sweden, was called the "landwehr" or "landsturm." The landsturm is still in existence, unchanged as to purpose — that is, it is a reserve group, which, according to Swedish law, comprises the men, from thirty-five to forty-two years of age, who are liable to military service. Their duty is to defend their country and to protect its borders.

The Swedish "Lottorna", as the Swedish landsturm women for the most part are called, have made it their duty to support the landsturm societies financielly, as well as to take care of the supply of provisions, and do canteen work and nursing during the landsturm's various drills and courses. There are now over one hundred women's societies, with a membership of about 15,000, ranging from Sweden's southernmost parts up to the polar circle. All the women's societies are governed by a joint board, the Women's Council, which acts as a working committee in counjunction with the men's Central League. The chairman of the Women's Council is General Schmidt's wife, Maja Schmidt.

A third division of the landsturm organization is made up om members of the youth movement who are recruited from school children. The purpose in organizing this group is as much to build character as to impart military knowledge. The landsturm, then, is peculiarly a family society; it is not unusual for parents, together with their sons and daughters, to be members of the league.

During all the drill periods which the landsturm orders, one may see the "Lottor" in their blue cotton dresses or brownish gray uniform coats, at a suitable distance from the "line of battle". They cook coffee, pea soup, sausage and potatoes, and tend the "cooking-wagons" aptly and efficiently. They spread thousands of sandwiches, pare hundreds of liters of potatoes, and wash an untold number of cups and plates. These young women and ladies, who, under their "group-chef's" superintendence, perform these menial duties in summer sun and winter cold, in rain and storm, belong to different classes of society. One finde those of independent means working side by side with the selfsupporting. The landsturm's drills are held generally on Sunday, and the office girl, who throughout the week has pounded a typewriter, spends her leisure time paring potatoes, tending the "cookingwagons", and washing dishes. Sometimes several days' drill is arranged, and the "Lottor" are housed in farm cottages or schoolhouses. At night after a hard day's work, they snatch a few hours' sleep on a bed on the floor; but by four in the morning they must be up and start cooking coffee in the enormous kettles. It is strenuous work for one who is accustomed only to keeping her own house or to working in an office; but it is pleasant and stimulating, and the "Lottor" become the best of friends.

The landsturm women take comprehensive courses in the care of illness and accidents. They always carry first-aid kits with them, and are prepared to act in case of accidents, which so often happen in the woods and fields.

Strict discipline is maintained within the "Lotta" societies. The uniform is a pledge, and a "Lotta" must be dignified in her bearing, modest and unassuming. She may not dance nor smoke in uniform. She performs quietly and cheerfully the homeliest tasks — making this contribution through her society, for the love she bears her country. The right "Lotta"-spirit combines willingness with dependability.

Before the World War,

75 per cent of Canada's foreign capital came frnm England, 20 per cent from the U. S. A., and 5 per cent from other countries. Today 35 per cent of it is from England, 61 per cent from the U. S. A., and 4 per cent from other countries. — By T. G. Seale, Bastrop, La.

*

The poultry population of Canada is said to be six times greater than the number of human inhabitants.

*

New inventnions:

A button-operated trapdoor — with cage below — for bank tellers' windows to capture holdup men; an ink-eraser attachment for fountain pens; and an auto device for reflecting bright lights back into oncoming cars so their drivers may know of the blinding effect.

*

Cotton

is the most valuable crop produced today in the United States.

Hemkonservering förr och nu

Fröken Gertrud Bergström ger husmödrarna goda råd.

Den moderna hemkonserveringens enda föregångare voro salttinan och syltkrukan, möjligen också torkollorna, tror man nog i allmänhet. Men de som vuxit upp på landet minnas kanske, liksom signaturen, ett sällsamt batteri av tunga stålplåtburkar, invändigt förtenta. De voro de moderna inkokningsapparaternas egentliga föregångare tillsammans med de gröna, tjockbottnade literbuteljerna med lysande harts kring korken. De där allra första hemkonserveringsburkarna kallades "Olofströmsburkar" efter det bruk där de tillverkades — kanske fanns det också andra fabrikat — och de hade ett par stadiga handtag. Idén var densamma som tillämpas för de smidigare och mera praktiska moderna konservglasen. En gummiring lades uppe på burken, ett lock av förtent stålplåt lades på och en metallskena placerades från öra till öra på burken tvärs över locket och skruvades till lagom hårt. Så sattes alltihop i stora soppkitteln och fick koka någon timme i vattenbad, varefter den gammaldags konservburken med sitt innehåll var klar för lagring. Men det fanns också andra knep, när man ville undgå mängden av salt i tinan eller socker i syltkrukan, vilket avgjort försämrade smaken på konserverna, och ändå inte ville underkasta dem en riskabel torkning, som i värsta fall gjorde dem ohjälpligt skinniga. Finare svamp, speciellt champinjoner, brukade man förvälla och lägga i en syltburk eller kruka. En stor kastrull prima smör smältes och fick koka upp, varefter det alldeles hett hälldes över champinjonerna i krukan. Ett konjaksdränkt papper lades uppe på och krukan bands över med pergamentspapper så tätt man kunde, medan den ännu var varm. Metoden var ju ganska dyrbar, men lär ha varit effektiv. För konservering av rabarber hade man en enkel metod, som ännu används på sina håll. De färska stjälkarna skuros råa i ett par centimeter långa bitar och stoppdes på torra, varma buteljer. Sedan korkade och hartsade man dessa och lade dem en liten stund i svag ugnsvärme — och de kunde förvaras hur länge som helst utan att jäsa. En annan metod var att, sedan rabarbern stoppats i, fylla flaskorna med vatten till tre fjärdedelar placera dem i en gryta med vatten och halm — det senare för att de ej skulle skaka sönder under kokningen — korka dem medan de ännu voro ljumma och slutligen hartsa dem.

Sedan har ju hemkonserveringen utvecklats oerhört, apparater och metoder ha förbättrats undan för undan och de moderna kommunikationerna ha gjort att råmaterialet för konserveringen numera finnes tillgängligt till överkomliga priser överallt. Hemkonserveringen har också vunnit allt flera anhängare de senaste åren, berättar fröken Gertrud Bergström i Föreningen för rationell hushållning.

— Det enda jag skulle vilja avråda alla husmödrar från att konservera är fisk, säger hon. Det kan gå bra, men fisk är alltid mer eller mindre riskabel att konservera hemma. Köttkonserver är jag personligen inte så förtjust i — men de kunna ju ha sin praktiska betydelse för dem som bo mycket avsides eller för utfärder. Däremot anser jag att man bör koka in rikligt med frukt och grönsaker den årstid sådana finnas att få billigt. Av bär vill jag särskilt rekommendera jordgubbar, hallon, körbär och plommon till konservering. Men först och sist bör man koka in svenska äpplen — de inkokta svenska äpplena bli faktiskt mycket godare än de utländska och under frukttiden får man dem ju också så billigt. Inkokta päron förlora oftast mycket av sin arom, men så är inte fallet med äpplena.

— I fråga om grönsakerna bör man i första hand konservera gröna och gula bönor. Spritärter är inte mycket idé att konservera hemma, då man kan köpa dem billigt och alldeles utmärkta på fabriksburkar. Blomkål blir däremot sällan lyckad och nästan aldrig vit och vecker vid hemkonservering. När det gäller svamp, säger fröken Bergström slutligen, tror jag att man aldrig kan få för mycket. Svampen kan med fördel sockersaltas, om man samtidigt kokar in några burkar att dryga ut den med för att inte den finaste aromen skall gå förlorad.

Bör en 18-årig flicka gifta sig med en man på 50.

Folk gifter sig unga nu för tiden. Det är lättare än förr, ty det är nära nog regel numera att den kvinnliga parten är självförsörjande och förblir så även efter giftermålets ingående. Och så äro anspråken på sitt sätt mindre än förr. Det är därför kanske inte så aktuellt att diskutera frågan om den lämpliga åldersskillnaden ett par äkta makar emellan. I regel äro de nog ganska jämnåriga. Men är detta det bästa och riktigaste? En sådan fråga kan alltjämt ställas upp, och för någon tid sedan var den föremål för en rundfråga åt olika håll i en stor utländsk tidning.

De flesta svaren gingo ut på att lika barn leka bäst, med andra ord att åldersskillnaden inte bör vara allt för stor. Men det finns också enstaka idealister, som göra gällande, att åren inte spela någon roll, då det är fråga om kärlek och lycka. Är verkligen kärleken med i spelet, gör det föga till saken, om åldern skiljer på 10 — 20 — 30 år, nota bene om överskottet är att söka på den manliga sidan. Däremot har man alltid svårt att tänka sig en pojke på 20, vars dyrkans föremål närmar sig 50-talet.

En del av dem som svarat på rundfrågan taga mycket allvarligt på spörsmålet och uttala en bestämd varning mot att en ung flicka på till exempel 18 vårar gifter sig med en man på 48. Tänk bara 25 år framåt i tiden. Då är hustrun en dam på 43 år, alltså i sin bästa ålder, kanske mer livskriftig och livslustig än någonsin, under det att mannen är en gubbe på 73. Kanske kan det vara smickrande att utgöra föremålet för en äldre herres beundran. Men det kan också lätt bli beroende, uppoffring och hänsyn, som krävas på grund av den betydande skiljaktigheten i ålder. Det torde vara sällsynt att i ett sådant fall någondera parten har någon verklig lyckokänsla.

Många anse, att det finns åtskilligt som talar för att mannen bör vara ett tiotal år äldre än hustrun. Han har då sett litet av livet, har lärt och erfarit en del och förvärvat en vis människokännedom. I våra dagar äro väl de så kallade resonemangspartierna nära nog helt avskaffade, så att det tjänar föga till att ställa upp regler och önskemål för vad som är bäst och lämpligast i fråga om ett äktenskap. Ett giftermål är numera en transaktion, där hänsyn av olika slag inte ha allt för stort rum sig tillmätt. Och så är det nog också i fråga om åldern. Den betyder kanske inte så mycket när de ömma banden knytas, men en för stor åldersskillnad har den egenskapen, att den får allt större aktualitet ju längre tiden lider i äktenskapet.

"Skall man tvinga barn att äta allt?"

Av, som i fortsättningen synes, förklarliga skäl ser sig författaren av dessa rader helst befriad från ansvaret såsom rådgivare i den kvistliga frågan. Däremot vill han icke undanhålla tveksamma fäder och mödrar följande lilla episod och den uppbyggelse, som därav kan vara att hämta.

Skulle dessa besitta erforderligt mod att låta den sannfärdiga berättelsen gå vidare till någon i matfrågan genstörig telning, kan den även för denne ha sitt värde, positivt eller negativt, allt efter vederbörandes håg och kynne.

Alltså — undertecknad befann sig i mycket unga år som gäst vid sin mormoders bord. För gumman, som tillhörde den gamla skolan, hade berörda valfrihet, vad barn anbelangar, med säkerhet aldrig utgjort något problem, den var för henne av axiomatisk natur, och axiomet löd: "Ett barn skall äta, vad det får, och allt grin därvidlag renderar smisk".

Tvenne ting funno emellertid, för vilka barnbarnet i fråga hyste verklig vedervilja, det ena var kroketter, det andra spenat, båda av honom numera högt värderade anrättningar.

Det blev alltså med en blandning av skräck och äckel som pojkbytingen måste konstatera, att vid tillfället i fråga husets härskarinna med varandra kombinerat dessa två läckerheter. Som det ej var tal om att genom böner undkomma, måste frågan lösas på andra vägar, och tyckes ett beslut med berömvärd raskhet ha fattats. Faktum är, att i ordinarie tid blott spår av portionen återstod på tallriken.

Allt hade måhända gått lyckligt, om det arma barnet ej, högtiden till ära, varit skrudad i en splitter ny, ljus sommarkostym. Nu gick det illa. På ömse sidor om rockens eller, som det då kallades, jackans nedre del uppträdde under aftonens lopp allt mer framträdande feta och i vackert grönt skiftande färgfenomen.

Det var första gången mitt livplagg försetts med fickor. Som man dock icke haft förtänksamheten inkläda dessa med ett pålitligt tätmedel, blev följden sådan den blev och för det uppfinningsrika gossebarnet i hög grad bedrövlig, ja, bokstavligen ömmande.

Ännu i denna stund är det mig en gåta, hur den erforderliga fingerfärdigheten vid anrättningens omplacering kunde presteras utan upptäckt. Att den åldriga värdinnans något försvagade syn ingick i och underlättnade planens utförande, står utom allt tvivel, men det fanns flera vid bordet. Också är jag alltjämt nog obotfärdig att med viss tillfredsställelse dra mig till minnes den skickligt utförda manipulationen.

Så mycket kan jag även för de yngsta och mest rättslösa av vårt släkte förråda, att ut om händerna, det naturliga och i första hand nyttjade redskapet, även dessertskeden visade sig vara till ovärderligt gagn.

Dr. Thomas Eclectric Olja för människor SEDAN 60 AR DET POPULARA MEDLET FÖR FORKYLNING, VRICKNING, SAR, SKAVSAR, LAM RYGG, ETC. Få den äkta HOSTA, PRIS 35c. OVERALLT

Varje paket av Robin Hood valsade havregryn som är försett med "Red Spot" etikett innehåller vackra porslinssaker.

Robin Hood Rapid Oats

"Eldbad."

Jag har varit svårt ansatt av influensa och förkylningssjukdomar, som då och då angripa mig i trots av alla försiktighetsmått, skriver en engelsk läkare. När jag då känner mig i deras våld, vad är då den verksammaste behandlingen? Det är ett "eldbad". Till och med om jag fått feber sätter jag mig med ryggen blottad vänd mot en rödglödande gammaldags präktig kolbrasa, om jag bara kan skaffa en sådan. Får jag den tillräckligt tidigt och den är av den rätta hettan, brukar jag slippa undan de värsta olägenheterna av mina fiender bakterierna.

Vid ett tillfälle, då jag varit allvarligt sjuk och legat till sängs i några veckor med utbildad sjuksköterska och all slags behandling, som inte alls hade någon verkan på mig, kommer jag ihåg att jag begärde att bli lyftad ur sängen för att ligga naken på mattan framför kaminen och utsätta min kropp för den glödande eldens strålar, berättar den engelske doktorn vidare. Sjuksköterskan ville inte ta ansvaret för mitt tilltag. Men min temperatur började efter ett par timmar att gå ner, och snart var jag på bättringsvägen. Jag älskar sådana där "eldbad" och på vintern tar jag dem så ofta jag kan.

Som ett motstycke till sommarens solbadande och vinterns badstubad kan ju dessa "eldbad" möjligen ha sitt intresse. De äro bara lite svåra att experimentera med i ett land, där värmeledningen gjort sitt segertåg och på så många håll alldeles trängt ut allt vad direkt eld i kamin eller spis vill säga.

"Robin Hood" utdelar nya fina kinesiska porslinssaker.

Det kommer säkerligen att väcka förvåning och förtjusning bland våra damer över de vackra och värdefulla porslinssaker vilka Robin Hood utvalt för sina "New Chinaware" havregrynspaketer. Man kan knappast tro att porslin av denna höga kvalitet kan bortskänkas med ett paket havregryn och än en gång har detta stora canadensiska bolag hävdat sin plats och slagit alla rekord. Dessa med en röd etikett försedda pakett finnas nu i alla affärer. Innehållet är samma kvalitetsvara som alltid förut — men i paketen finnas koppar, tefat, tallrikar, skålar, m. m. allt framställt av den välkända engelska firman Wedgwood & Co. och det väntar Eder säkerligen en överraskning då Ni öppnar paketet.

MEJERIHANTERING OCH BOSKAPSSKÖTSEL

Mjölkkornas utfodring i vinter.

Nedanstående artikel, författad av assistenten vid Centralanstalten i Sverige her Sven Bengtson, torde hava ganska stort intresse bland Svensk-Canades farmare, varför vi tillåta oss återgiva densamma.

I vårt nordliga land med dess klimatiska förhållanden har man att räkna med 7 a 8 månaders stallfodring. Då denna följaktligen omfattar ej mindre än omkring två tredjedelar av året, är det givetvis av stor betydelse, att denna ordnas på bästa möjliga sätt. Hit hör även att med ledning av mängden hemodlat foderförråd uppgöra en grundplan för djurens foderstater under hela den kommande vintern. Göres icke detta, kan följden mycket lätt bli, att ett och annat foderslag alltför tidigt tager slut, vilket ur flera synpunkter är ofördelaktigt.

Enligt samma källa skulle fodersäden ha givit medelskörd. Tyvärr har bärgningsvädret under september varit mycket dåligt, och sannolikt kan därför fodersädesskördens värde betecknas som under medelgod. På grund av liggsäd är höstsädens kvalitet så låg, att den delvis måste användas som fodersäd, varjämte den tillföljd av ogynnsamt bärgningsväder i många fall kommit i groning. Då sålunda en del grodd höstsäd kommer att användas som foder, ligger frågan om dennas fodervärde nära till hands. På tal härom kan nämnas, att under år 1912 utfördes vid Centralanstalten några analyser av dåligt bärgat vete med i ett fall ända till 33 proc. grodda korn. Med ledning av analysresultaten beräknade då professor Nils Hansson, att fodervärdet hos dylik säd endast var 5 a 6 proc. lägre än i normal vara. Härvid är dock att märka, att de mest grodda kornen icke komma samman med säden vid dennas rensning utan överföras till agnar och bogs, varför förlusterna givetvis äro större, än vad nämnda beräkning angiver.

I de omnämnda skörderapporterna angives rotfruktsskörden vara under medelgod, och man kan på goda grunder jämväl antaga, att dess torrsubstanshalt också är låg. Potatisen är i allmänhet särskilt gravt angripen av röta, och om vis på detta sätt angripen vara bör användas som foder snarast möjligt. Sådan potatis kan konserveras genom kokning och inläggning i bassäng eller jordgrav (silo), där den bör hårt packas och väl täckas. Men där detta icke genast låter sig göras, bör sådan potatis utfodras ju förr desto bättre och kan med god fördel givas kokta i okokt form.

De statistiska uppgifterna kunna alltså sammanfattas sålunda: Mycket god höskörd av god beskaffenhet, knappt medelgod skörd av fodersäd samt ringa skörd av foderrotfrukter. Något längre fram skola vi med utgångspunkt från dessa förutsättningar som exempel angiva en detaljerad foderstat huvudsakligen för att visa huru behovet av köpfoder för fyllande av djurens allmänna näringsbehov och deras behov av äggvita under nämnda förhållanden lämpligen beräknas.

Innan vi gå in på att diskutera kraftfoderinköpet, kan det ha sitt intresse att undersöka det ekonomiska läget för mjölkproduktionen. Som bekant äro kraftfoderpriserna i år väsentligt högre än i fjol. Begränsa vi undersökningen till att omfatta noteringarna på kraftfodermarknaden å ena sidan och noteringen å exportsmör å den andra och uttrycka detta förhållande genom att räkna ut huru många kg. kraftfoder som åtgå för att täcka noteringen å ett kg. smör, visar det sig, att förhållandet i stort sett nu är ungefär lika med i fjol, vilket närmare framgår av nedanstående sammanställning, i vilken resultaten från några tidigare år också medtagits. "Oljekakorna" omfatta sex mera vanliga kakslag, och noteringarna gälla varje år senare halvdelen av september månad.

Värdet av ett kg. smör lika med antal kg.

	Oljekak,	Vetekli	Majs
1931	17,5	21,9	20,5
1930	17,3	22,1	19,3
1929	18,6	25,2	19,5
1928	19,0	24,1	20,2
1925—27	16,4	20,0	17,8

Av tabellen framgår, att så gott som ingen skillnad föreligger mellan årets och fjolårets prislägen. Smörets "köpkraft" är alltså i detta fall ungefär lika. Däremot är denna nu lägre än år 1930 och ännu lägre än 1929, då ett för mjölkproduktionen mycket gynnsamt förhållande rådde. Jämfört med det under åren 1928—1927 rådande prisläget är det nuvarande gynnsammare, enär man nu för ett kg. smör kan få ett kg. mera oljekakor eller också 2 kg. vetekli eller nära 2,5 kg. majs. Härvid har man emellertid att erinra om, att denna jämförelse omfattar endast själva kostnaden för kraftfoderköp men icke t. ex. arbetskostnaderna, som nu äro avsevärt högre än åren 1927 — 1925.

Säkerligen torde det nuvarande ekonomiska läget för mjölkproduktionen kunna betraktas som föga gynnsamt, vilket förhållande i förening med att oljekakspriserna nu äro så mycket högre än i fjol föranleder mången lantman att ställa sig tveksam rörande inköp av oljekakor. Fullständig frånvaro av dylika för åtminstone högmjölkande kor medför dock, att äggvitemängden blir för liten med påföljd, att avkastningen sjunker och ladugårdsskötselns ekonomi ytterligare försämras. Mjölkavkastningens storlek beror nämligen icke uteslutande på att det allmänna näringsbehovet, d. v. s. antalet foderenheter, är fyllt, utan bestämmes i sista hand av att det samtidiga äggvitebehovet är tillfredsställt. Är antalet foderenheter tillräckligt för produktion av t. ex. 18 kg. mjölk men äggvitegivan samtidigt så liten, att den icke räcker till produktion av mer än 10 kg. mjölk, kommer avkastningens storlek att snart nog nedgå till nämnda mängd. Ett tillskott av något över 1 kg. oljekakor med omkring 400 gr. äggvita är vad äggvitemängden beträffar tillräckligt för produktion av 8 kg. mjölk. Att användningen av oljekakor på grund härav kan vara lönande, även då dessas pris är rätt så högt, torde därför vara lätt att inse. Oljekakorna möjliggöra så att säga ett bättre utnyttjande av det äggvitefattiga hemodlade fodret.

Verkställda undersökningar hava också bekräftat att så är förhållandet. Av dessa skola vi här inskränka oss till att anföra en av prof. L. Frederiksen, Köpenhamn, verkställd bearbetning av kontrollföreningsresultaten å Jylland åren 1909—1923. Enligt denna ha oljekakor i de mängder, dessa då användes i Jylland, ökat kornas avkastning med fullt 200 kg. mjölk eller 8 a 10 kg. smör per 100 kg. oljekakor samtidigt som de minskat åtgången av annat foder med omkring 0,4 av sitt foderenhetsvärde.

I och för val av köpkraftfoder kunna vi så övergå till att något närmare jämföra några av de viktigaste och mera allmänt förekommande kraftfoderslagens pris såväl per kg. som per foderenhet, varom efterföljande tabell ger oss upplysning.

Av oljekakorna betinga solroskakorna det högsta priset, 17,15 öre per foderenhet, under det rapskakorna nu som vanligt äro billigast, 3 öre per foderenhet billigare än solroskakorna. Rapskakornas låga pris gör, att dessa i rätt stor utsträckning böra komma till användning särskilt som de i flera hänseenden äro ett mycket lämpligt foder för mjölkkor. Kokoskakorna äro också förhållandevis billiga, medan mellan övriga oljekakor ingen större prisskillnad förefinnes.

Foderslag	Pris öre pr kg.	Pris öre pr f. e.
Jordnötskakor	21,00	16,80
Sojamjöl	19,50	16,58
Solroskakor	19,05	17,15
Rapskakor	14,85	14,11
Kokoskakor	18,43	15,67
Palmkärnmjöl	16,40	16,40
Majs	15,50	14,73
Vetekli	14,50	18,13
Havre	15,10	18,12
Korn	18,65	18,65

Av de äggvitefattiga foderslagen uppvisa korn, havre och vetekli ett i förhållande till oljekakorna mycket högt pris, under det att majsens pris är rätt lågt. Hittills har majs mera sällan använts åt mjölkkor, men intet hinder finnes för att använda den till detta djuslag, åtminstone i begränsad omfattning. Under nuvarande förhållanden är det en ekonomisk fördel att utbyta marknadsgill vara av vårsäd mot majs, vilken även kan användas till hästar och framför allt till svin.

För att emellertid med utgångspunkt från här ovan angivna skörde- och prisförhållanden ge ett exempel på val av kraftfoder, kunna vi antaga, att det gäller en grupp kor med 12 kg. mjölkavkastning och 500 kg. lev. vikt. Näringsbehovet skulle i så fall vara 7,6 foderenheter och 850 gr. äggvita. Grovfodret tänkes vara 6 kg. hö, 4 kg. halm men endast 10 kg. rotfrukter (kålrötter), tillsammans innehållande 4,5 foderenheter och 343 gr. äggvita. För fyllande av kornas näringsbehov bör kraftfodergivan innehålla 3,1 foderenheter med 508 gr. äggvita eller 164 gr. äggvita per foderenhet. Vi räkna vidare med att god tillgång finnes på i marknaden icke gångbar fodersäd, av vilken anledning 1,2 kg. beräknas åtgå till en foderenhet. Kraftfoderblandningen kan då få följande sammansättning:

	F. e.	Äggv. kg.
5 kg. jordötskakor	6,2	1,980
10 kg. sojamjöl	11,8	4,010
20 kg. rapskakor	21,1	4,660
15 kg. kokoskakor	17,6	2,790
15 kg. kokoskakor	17,6	2,700
35 kg. fodersäd	28,2	2,625
15 kg. majs	15,8	0,975
100 kg.	101,7	17,040

De dyra solroskakorna ha icke medtagits, varemot de billigare raps- och kokoskakorna ingått till större mängder. Blandningen utgöres till jämnt hälften av oljekakor och till hälften av fodersäd samt innehåller omkring 5 gr. äggvita över vad minimet krävde.

Under senare år ha färdiga kraftfoderblandningar tillverkats och förts i handeln hos oss, och den fortskridande ökningen av antalet blandningsfabriker låter förmoda, att dylika blandningar bli allt mera förekommande. I många hänseenden besitta dessa icke obetydliga fördelar, däribland den, att ett flertal olika foderslag ingå i dem, varigenom större möjlighet finnes för att den sålunda givna äggvitan får en allsidigare sammansättning och därmed även ett fullgott biologiskt värde. Den mindre lantbrukaren anskaffar ofta blott ett eller kanske ett par kraftfoderslag, och ofta föreligger svårighet för honom att erhålla flera. — Glädjande nog ha inga anmärkningar gjorts mot blandningarnas kvalitet, vilket tyder på att blandningen sker fullt lojalt. Emellertid bör man se upp med priset, vilket lätt kan kontrolleras med ledning av de samtidigt gällande priserna å de i blandningen ingående foderslagen.

På grund av att endast oljekakor ingå i dessa blandningar, är deras äggvitehalt synnerligen hög, vanligen bortåt 300 gr. pr. f. e. Detta förutsätter i de allra flesta fall, att betydliga inblandningar av äggvitefattiga foderslag måste göras för att icke slöseri med äggvita skall komma till stånd. För nedbringandet av äggvitehalten till omkring 170 gr. pr. f. e., vilket i det förut anförda exemplet visade sig vara tillräckligt, måste till 100 kg. färdig kraftfoderblandning sättas 160 a 170 kg. fodersäd, varigenom denna senare kommer att utgöra fullt 60 proc. av den sålunda "omblandade" blandningen. Detta visar på nödvändigheten av att icke utfodra de färdiga kraftfoderblandningarna enbart, och förmodligen ligger i den bekväma möjligheten att enbart använda färdiga kraftfoderblandningar en av dessas största nackdelar.

(Svenskt Land.)

Något om husdjursskötsel.

I Förenta Staterna har nötkreaturen av mjölkras stadigt ökat, medan gödraserna efter kriget något minskat. Svinens uppåtgående kurva är ännu mera markant, även om en tillfällig sänkning kan spåras. Vad fåren beträffar ha dessa varit på retur från 1885 till 1922, men på senare år starkt ökat. För närvarande övergår man alltmera från ullraser till köttraser. Landets ullproduktion kan inte längre konkurrera med Sydamerikas eller Australiens.

Vad den animaliska produktionen beträffar är Förenta Staterna för närvarande självförsörjande, och tack vare en relativt hög levnadsstandard inte minst bland arbetarbefolkningen, är det betydligt gynnsammare ställt för denna produktion än i flera andra länder.

De amerikanska lantbrukarna beräknades 1924 i genomsitt ha haft hälften av inkomsterna från den animaliska och hälften från den vegetabiliska produktionen. Den förra fördelade sig med avseende på inkomster ungefär sålunda: Mjölk 30 proc., försålda nötkreatur 22, svin 21, får och ull 5 och höns 13 procent. Dessa siffror gälla emellertid blott vissa stater. I vissa av nordstaterna förtjänar man normalt mest på vete, i andra av dessa mest på svin och i sydstaterna på bomull o. s. v.

Den svartbrokiga låglandsrasen är för närvarande den mest populära och mest utbredda i de nordvästra starterna. När det är fråga om köttkvalitet, så gäller samma synpunkter för låglandsrasen som för övriga mjölkraser, att fettet avsättes i depåer, och icke direkt i själva musklerna, vilket är nödvändigt om högre köttkvalitet skall nås.

Jersey- och Guernsey-raserna äro mest spridda i de södra staterna, ty de anses bättre fördraga det varma klimatet. Bägge raserna betraktas som dåliga köttproducenter, dålig fettansättning i musklerna.

Mjölkkornas utfodring sker efter fullt moderna principer. Kraftfodret, framför allt majsen, spelar en stor roll, liksom ensilaget. Sex kg. ensilage av majs beräknas ha samma fodervärde som 1 kg. majskärna. Under vintern utfodras med 15—25 kg. ensilage per ko och dag.

Framställning av kontrollmjölk — certified milk — har tagit stark fart. Mjölken behandlas efter stränga hygieniska förskrifter och bör hålla en fetthalt på lägst 3,5, gärna 4 procent. Bakterihalten får under de närmaste 4 tim. efter mjölkningen icke överstiga 10,000 bakterier per kubikcentimeter.

Gödraserna utgöra 41 procent av hela nötkreatursstocken. Dessa raser härstamma huvudsakligast från England och Skottland, nämligen Beef Shorthorn, 45 procent; Herefordras 32,2 procent; Aberdeen Angus, 10,2 procent; andra raser, 6.6 procent. Köttkorthornet dominerar. Gödboskapen är avsevärdt härdigare än mjölkboskapen och klarar sig utmärkt även vid stark ky-

Forts. sid. 13.

Idrott och Sport.

Allsvenska serien.

Örgryte—Elfsborg 3—2.
Helsingborg—Malmö FF 5—2
IFK. Malmö—Göteborg 1—5.
Eskilstuna—AIK 3—3.
Sleipner—Gais 2—2.
Landskrona—Hallstahammar 1—1.

	sp.	p.
AIK	8	13
Göteborg	8	12
Eskilstuna	8	11
Örgryte	8	9
Gais	8	9
Sleipner	7	8
Helsingborg	9	7
Landskrona	9	7
Malmö FF	8	6
Hallstahammar	8	6
Elfsborg	8	5
IFK, Malmö	9	5

* * *

Det blev dalkarlstriumf

i den första stora riksorienteringen, och det så fullständigt som möjligt. Svensk orienteringsmästare blev dalmasen E. Broberg, följd av tvenne "landsmän". Såväl första som andra lagpris i distriktslagstävlingen togos av Dalarnas distrikt, och i tävlingen för föreningslag gick segern till I. F. K., Falun. Vad kan det goda dalkarlsfolket mer begära av sitt säkra skogsfolk?

* * *

Strand allt bättre i diskus.

Vid s. k. stipulationstävlingar i allmän idrott segrade Sven Strand i diskuskastning med 43,85. Strand hade ett kast på 45.63 med helt obetydligt övertramp. Andre man i grenen blev hälsingborgaren R. Peters med 41.80 och tredje man O. Haglund, Malmö A. I. S., med 41,21. Inalles gingo fram fem man över 40 meter.

* * *

Samuel Norrby når bra serie i kula.

Svenska mästaren i kulstötning, Samuel Norrby, Hellas och Stockholms nation, har vid nationstävlingar i Uppsala i sin specialgren uppnått följande serie: 13.50, 13.70, 14.03, 14.09, 13.90, 14.09. Därmed tangerade Norrby sitt eget akademiska rekord, som lyder på 14.09, satt i Göteborg 1929, två gånger.

JACKSON BROS.
EDMONTON
Speciellt uppmärksammas postorders
JUVELERARE- o. GULDSMEDSAFFÄR, UR- och JUVELREPARATIONER
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

BÖCKER OM CANADA

Vennerström, J, Canada och Canadasvenskarna. Studier och reseintryck. Rikt illustrerad. Pris: 75 cents.

Nelson, H. Canada, nybyggarlandet. Rikt illustrerad och med tio plancher. Ytterst intressant. Pris: $2.25.

Böckerna expedieras mot insändandet av beloppen.

Katalog gratis på begäran

ALBERT BONNIER PUBLISHING HOUSE
561 THIRD AVENUE
New York City

Ståtliga segrar i Venediz.

Vid utombordsmotortävlingarna har Gunnar Jacobsson åter vunnit en seger i klass C, varigenom han erövrat mästerskapet för klassen. Svenskarna ha i dag vunnit 100 km:s-loppet, där Jacobsson belade första platsen, tätt följd av Rönström. Konkurrenterna, till antalet elva, blevo långt efter. Svenskarna ha härigenom erövrat prins Ruspolis pokal.

* * *

Rickard Rönström, pålitlig svensk utbordarförare.

Vid tävling i Lido vann Rickard Rönström, Sverige, första loppet i klass D, för motorracers. Dessa tävlingar skulle ha ägt rum den 18, men blevo av någon anledning uppskjutna till den 19. Loppen blio tre, och till mästare koras den förare, som får kortast sammanlagda tid.

* * *

Motormästerskap med svensk seger.

Tävlingarna om nordiska jordbanemästarskapen för motorcyklar ägde rum på Amager travbana. Banan var 5 km. lång. Resultaten blevo:

Det individuella mästerskapet vanns av Engström, Danmark, på tiden 3 min. 3,8 sek. Tvåa blev Kalén, Sverige, 3,4,0 och trea Skeppstedt, Sverige, 3,4,3.

I mästerskapsloppet med sidvagn segrade Kalén på tiden 3,33,2. Andra och tredje platserna belades av danskar.

I tävling om nationsmästerskapet för solomaskiner segrade det svenska laget på en sammanlagd tid av 9,36,6. Det danska laget blev tvåa med tiden 9.41.8 och det norska trea på 10.03,3.

* * *

Nytt världsrekord i bröstsim 500 m.

Vid simtävlingar har engelskan Wolsterholm satt nytt världsrekord i bröstsim 500 m. med tiden 8,23,8.

Det gamla rekordet innehades av tyskan Wunder med tiden 8,32.

* * *

Virtanen slagen av Kusocinski.

Vid idrottstävlingar i Warschau segrade på 3,00 m. Kusocinski, Polen, med tiden 8,-39 8. Andre man blev Virtanen, Finland, som nådde 8,44,0.

* * *

Vid tävlingar

på Stade Francois på söndagen satte Winter, enligt telegram från Paris, nytt franskt rekord i diskus med resultatet 48,80.

* * *

Vid allmänna idrottstävlingar i New York

gjorde höjdhopparen Spitz en fenomenal prestation genom att hoppa 2.01,5 m. Vid efterföljande världsrekordförsök att slå Osbornes 2,03 rev han knappt.

* * *

England vill uppskjuta olympiaden.

Englands olympiska kommitté, understödd av de olika idrottskommissionerna, som äro anslutna till British Olympic Council kommer att göra en hemställan till den amerikanska idrottsrörelsen och främst den amerikanska olympiska kommittén att uppskjuta Los Angelesolympiaden, tills lugnare förhållanden inträtt i världen.

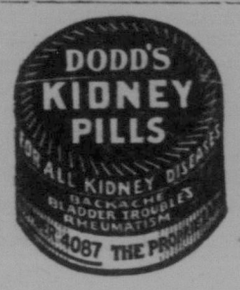

I mer än ett tredjedels århundrade ha Dodd's Kidney Pills ansetts som det bästa medlet mot tryggvärk, reumatism, blåsbesvär och andra åkommor förorsakade av dåliga njurar. De kunna erhållas hos alla återförsäljare för 50c. per ask eller 6 för $2.50, eller direkt från Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto 2, Ont., mot förskottslikvid.

Men då man i Sverige redan fått medel för representationen finnes det ingen direkt anledning för Sverige att taga någon alltför aktiv del i arbetet på att få olympiaden uppskjuten ett eller annat år.

Svensk maratonlöpare vinner 10 mils loppet i Edmonton.

Det av tidningen Edmonton Bulletin årligen arrangerade tiomila loppet rönte innevarande år stor tillslutning. Tävlingen vanns överlägset av svensken Axel Karlson, Falum, Alberta. Han inkom i mål över två minuter före närmaste man och sprang banan å 59 minuter 43 sekunder.

Jack Sharkey vann överlägset över Primo Carnera.

Den länge väntade matchen mellan Sharkey och Carnera har nu avgjorts. Resultatet blev kanske en överraskning för många men allmänna åsikten bland boxningsexperter var hela tiden att Carnera icke hade stora utsikter mot högtalaren från Boston. Väntat var dock icke att han skulle vinna så överlägset som han gjorde — 13 ronder av 15 hemtogs av Sharkey med bred marginal.

Den mest spännande ronden var den fjärde då Carnera måste taga räkning till nio. Sharkey vägde 202 pund och Carnera 262.

På stråkvägar och bystigar.

Forts. från Sid. 3.

Audiensen är slut. Hade Free Press kanske rätt, när man kallade oss för "lads"? Eller betyder det inte "smågrabbar"

Från besök hos engelskt folk övergå vi till att jaga en telefonkatalog för att få reda på adressen till vår svensk-födde professor, G. H. Lager. Finner den. Uppsöker hans trevna Tusculum. Knackar på. Väntar — och ser en medelålders, elegant liten herre dyka upp bakom flygnätsdörren,som icke heller öppnas, förrän vi i detalj redogjort för vår personlighet, våra ärliga avsikter att endast vilja frottera oss med litet klassisk skolning och övertygat vår professor, att det enda, vi ämna stjäla, är en intervju. Då stiger han ut på trappan, trycker våra händer och sticker tummarna under hängslena, som då och då under samtalets gång lyftas och med en liten smäll falla tillbaka mot professorns breda bröst. Om för att pröva resåren eller för att lugna, av skolarbete och omöjliga studenter, upprivna nerver, det lyckas vi icke utröna.

Lugn och trygg diskuterar professorn, på välformad engelska, alla möjliga problem, som under det timslånga samtalets gång föras upp. Det blir omväxlande Ryssland och Winnipeg-svenskarna. Ibland gemensamma bekanta och slutligen en god reklam för Brandon College, vars ekonomiska framtid vid tiden för vårt besök just tryggats. Vilket ju naturligtvis är ägnat att göra professorn en smula mera medelsam inom detta onekligen intressanta ämne. Vi diskutera framtidsmöjligheter för unga män i det här landet. Tala om främmande språk och stipendier och mycket, mycket annat. Det blir till en verklig intervju, som skulle kunna fyllt sida efter sida i en eventuell bok, som kanske bäst författats av en kringresande Canada - förhållanden - studerande riksdagsman från Sverige, under den tid då Canada var "de store muligheters land", som norsken sa' om Grönland.

Men detaljerna ha runnit mig ur minnet. Kvar står endast en erinran om, att professorn hade goda tankar om mångt och mycket i kommunisternas himmelrike, att hans livssyn ännu icke blivit föremål för depressionens frätande syra och att han i det stora hela älskar arbetsfrid och klassiska studier mer än något annat.

John byter fot gång på gång. Är trött av att stå och hänga och lyssna. Professorn skall gå på ett viktigt möte vid tretiden, och vi bryta upp. Utbyta några artiga fraser och draga oss tillbaka genom den lilla välvårdade blomstertappan och den fintmålade grinden.

Eftermiddagssolen pressar fram stora svettdroppar på pannan, och det sticker och svider i skinnet av solbrännan. Vi vandra ett par gator. Uppsöka Brandon Sun igen och få adressen till Sigge Dahl som vi uppsöka fram mot kvällningen. Han bor hos släktingar — en trevlig familj halvt canadensisk och halvt svensk. Här tillbringa vi en angenäm kväll, som onekligen blev ett ljust minne för hela färden. Mr. Stringer — familjefadern — är gemytlig. Mer än gemytlig. Har ett ovanligt sinne för humor och är fullladdad med dråpliga historier. Känner utmärkt väl till landet och berättar om egna upplevelser i B. C., dit han bra gärna ville följa med oss. Gästfritt upplåter man rum för oss, bjuder på charmant frukost påföljande morgon och visar oss staden per bil. En odelat angenäm bekantskap. Skada bara att tiden icke tillåt oss att få ännu fler historier med på färden.

"Vad skrattar du åt" — "Stringers historia om "hard luck", förståss — var ett par vanliga repliker under vår fortsatta vandring.

Och nu medan jag skriver ned dessa minnen, kan jag inte låta bli att skratta igen. Skada bara att den knappast går att översätta annars skulle jag gärna berätta den.

Mätta och glada — nöjda och belåtna med vårt besök i staden lämna vi Brandon, passera utställningsfältet, där dörrar och grindar gnisslande svänga för morgonbrisen och — staden ligger bakom oss.

Fixeringsbild. Här är Vetestaden (Brandon — The Wheat City).

Var är vetet? — I är, förstås. (Forts.)

Ni kan hava en god hälsa

Nuga-Tone har gett miljoner människor hälsa och krafter. Det ger er bra aptit, magen kommer i ordning, tröga organ få nytt liv, värk och krämpor försvinna. Nuga-Tone rensar också ut sjukdomsalstrande bacciller ur systemet, och upphäver förstoppning. Köp en flaska Nuga-tone. Bliv frisk och stark. Säljes på apoteken. Men om det ej finns där ni brukar handla, bed apotekaren rekvirera det från sin en gros försäljare.

Verkstadsarbetare vid C. P. R. begära hjälp av mr. Bennett.

De från Canadian Pacific järnvägen i Calgary entledigade verkstadsarbetarna ha telegrafiskt anhållit om premiärminister Bennetts omedelbara hjälp och anhållit att det föranstaltas att verkstäderna med det snaraste åter öppnas.

Något om — —

Forts. från sid. 12.

la ofta blott i ett brädskjul. Herefordrasen är den härdigaste, men där klimatet är särskilt strängt, hålles korsningsprodukter mellan Hereford och Zebuboskap. Djuren slaktas i allmänhet redan vid en alder av 10—15 månader. För att bli slaktfärdiga vid denna alder måste de få rikligt med mjölk från modern eller eventuellt av en amko och så mycket kraftfoder, som de kunna förtära. Dessa "babies" få aldrig under någon del av sitt korta liv erfara känslan av hunger. Som exempel på vad dessa intensivt uppfödda "köttprodukter" erhålla vid 6 till 14 mån. ålder, kan anföras: Hö, 1,25 kg; majsensilage, 5 kg.; kraftfoder, 6.6 kg. Kraftfodret bestod av: 4.6 kg. majs, 0.3 kg. havre, 0.45 kg. linfrömjöl och 0,25 kg. bomullsfrömjöl. Av detta lär som sagt bli idealiska baby geef. Vid sockerfabrikerna utfodras stutar i tusental med färsk betmassa, som körres ut från fabrikerna på järnvägsspår.

I Förenta Staterna är man således mycket noga med köttkvaliteten. Klassificeringen utföres av lantbruksdepartementets tjänstmän. För att antagas till köttdömare kräves mångårig erfarenhet inom slakteribranschen och dessutom en specialkurs.

Plågad av kläda.

"Jag har varit plågad av kläda över hela kroppen, särskilt under mina fötter och i mina händer. Jag tog Dr. Peters Kuriko och anbragte Ole-Oid Liniment. Inom kort hade jag erhållit fullständig lindring," skriver fru S. Schildhouse i Chicago, Ill. Dessa utmärkta läkemedel medföra lindring i många fall och borde finnas i varje familjs medicinskåp; de äro icke vanliga handelsvaror, utan tillhandahållas endast av speciella agenter, anställda av Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

FÖLJETONG

MANNEN — BETVINGAREN

av

Ruby M. Ayres

"Det vill du nog inte, Jevon", svarade den gamle ruskande på huvudet.

"Dumheter.. följ med. Jag skall spänna för."

De foro alltså till Inglefields, där en improviserad danstillställning var i full gång.

"Ni måste komma in.. Eileen skulle aldrig förlåta mig, om jag släppte i väg er", trugade mrs. Inglefield, då Jevon bad om ursäkt för att de kommit.

"Vi äro inte klädda.." sade han med en blick på sin vardagskostym och sina tjocka skor.

Men mrs. Inglefield segrade till slut och förde Jevon och hans far in i salen där mattorna rullats ihop och pianot skjutits tillbaka i ett hörn.

"Jag tror ni känner allesammans", sade hon. "Eileen har redan sett er.. se, hon vinkar åt er."

Jevon kastade en blick över rummet: underligt nog kände han sig blyg att träffa Eileen, men hon nickade och smålog på det vänligaste åt honom. Han skulle just gå rätt genom rummet fram till henne, då dörrarna till salongen öppnades och husjungfrun anmälde:

"Mr. och mrs. Garrick Smith."

Jevon nästan vacklade, blodet rusade åt huvudet, och det var med uppbjudande av all sin självbehärskning som han lyckades fortsätta fram till Eileen.

"Det var en angenäm överraskning", sade hon glatt. "Vad förskaffar oss nöjet, Jevon?" I detsamma fick hon syn på Rosalie och hennes man, varvid ett litet bittert leende flög över hennes läppar. "Åh!" tillade hon dämpat.

Jevon lågade av harm; han förstod vad hon tänkte, men insåg också hur oförmögen han var att jäva denna tanke. Vad han än skulle säga, skulle hon inte tro honom, det visste han.

Han såg på henne. Hon var så vacker, så intagande. Det föreföll honom nästan som en dröm, att han för blott två dagar se'n slutit henne i sina armar. Han vände sig hastigt om och började inleda samtal med en herre där bredvid.

"Jag hade ingen aning om att här var främmande i kväll, i annat fall skulle jag ha klätt om mig", sade han. "Sherwood, jag visste inte att du dansade."

"Jag gör det i vanliga fall inte", förklarade den andre. "Men jag håller nu på att lära mig. Eileen vill det nödvändigt. Hon säger, att det är en brist i uppfostran att inte dansa, och hon har min själ rätt."

Eileen fattade Jevon i armen.

"Kom och dansa med mrs. Smith", sade hon. "Hennes man vill inte dansa, och jag kan inte se henne sitta hela kvällen som en panelhöna."

"Det behöver man knappt befara, att hon skall göra", svarade Jevon halvt stucket. Han förstod, att det var med avsikt som Eileen sade detta, och hän var henne sannerligen inte tacksam för det. Hon försökte locka honom i en fälla för att efteråt håna honom.

Han blev kritvit i ansiktet av nervositet, när han hälsade på Rosalie.

"Jag vågar knappt bjuda upp dig", sade han stelt. "Jag känner mig så bortkommen här i kväll, men mrs. Inglefield tvingade oss att stanna."

Hon vågade knappt se på honom.

"Jag dansar inte", svarade hon.

"Nå.. då sitta vi över denna dansen", sade han.

Hon såg bort åt det håll, där hennes man stod.

"Jevon, jag vågar inte.... jag vågar inte!"

"I så fall skall jag inte tvinga dig", sade han med ett kort skratt.

Hon vacklade, som om han slagit till henne.

"Ack, var det inte sant?" viskade hon. "Håller du inte av mig?"

Han hann inte svara, ty Garrick Smith kom i detsamma fram till dem. Han hälsade vänligt.

"Goddag på dig, Jevon. Varför dansar du inte?"

"Jag visste inte att det var dans förrän jag kom nit. Förlåt, om jag bjuder upp Eileen."

Han skyndade bort till henne.

"Får jag denna dansen med dig?"

Hon gav honom en blick, varpå de dansade ut. Efter andra varvet stannade hon.

"Jag är trött.. vi vila oss en stund", sade hon.

Han förde henne till en stol i ena ändan av salen.

"Det skulle roa mig att veta vad du tänker på", sade han efter en stund.

Hon såg upp.

"Ville inte Rosalie dansa med dig?"

"Jag bjöd inte upp henne."

"Jag förstår", svarade hon fingrande nervöst på klänningen. "O!" utbrast hon därpå häftigt, "jag tycker livet är så grymt.... så grymt!"

"Det har jag aldrig hört dig säga förr", sade han hånfullt. "Du är en av de få jag funnit vara riktigt belåten med sin värld."

"Det är jag också", sade hon hastigt ändrande sinnesstämning. "Jag förstår inte hur jag kunde säga detta.... det var dumt av mig. Skola vi dansa ut ett slag igen?"

Han blev hennes kavaljer återstoden av kvällen, och han kom därför inte i tillfälle att vidare tala med Rosalie. Men han följde henne med ögon och öron. Innan kvällen slutade, hade han föresatt sig, att så här finge det inte fortgå.

Hon måste välja mellan honom och Garrick Smith.

Han var van att få allt vad han önskade, och Rosalie var nu hans högsta önskan.

Först när de skulle gå hem på natten, lyckades Jevon för ett ögonblick träffa henne.

"Hur länge skall det fortgå så här?" frågade han med dämpad röst. "Om du inte menade vad du sade härom dagen så säg bara till, så skall jag inte besvära dig vidare."

Han såg hur det ryckte i hennes ansikte, men hon svarade ingenting.

"Du måste bevilja mig ett möte i morgon", fortfor han. "I annat fall...."

Mera sade han inte, han svängde helt om på klacken och lämnade henne.

"Det blir nog till slut parti mellan Mulvaney och Eileen", sade Garrick Smith till sin hustru, när de åkte hem.

Insvept i en stor päls som hon var kunde han inte se henne. Men hon log för sig själv hårt och föraktfullt.

"Senast i går beskyllde du honom för att vara kär i mig" sade hon.

"Precis så sade jag nog inte", svarade han lugnt. "Jag beskyllde dig för att flirta med honom."

"Du förolämpar mig."

"Det är inte min mening. Jag söker bara rädda dig undan en stor olycka. Jag känner Mulvaney, och jag vågar påstå att han inte är den, som skulle vilja överge och försaka allt för en gift kvinnas skull."

Det brände på hennes läppar att få säga att Jevon bett henne resa sin väg med honom, men att hon av rädsla avstått därifrån.

"En man kan flirta med en gift kvinna.... ja, det är sant", fortfor Garrick Smith, "men jag skulle alltför mycket missta mig om jag trodde, att Mulvaney inte snart skulle tröttna."

Varje ord kändes som ett dolkstyng i hennes hjärta. Hon hade hela kvällen anfäktats av den största svartsjuka för Eileens skull, och hon visste sig vara ur stånd att göra några invandningar.

Minst ett dussin gånger under de senaste två dagarna hade hon så gott som brutit sitt ord till Garrick Smith och skrivit till Jevon eller gått till honom, men tanken på modern höll henne tillbaka. tanken på det dystra sjukrummet och den stackars kvinnan, som låg där fjättrad vid sängen.

Rosalie ägde många goda egenskaper. Hade hon fått växa upp i en annan omgivning skulle hon ha varit mäktig kärlek och osjälviskhet. Och därför hade också hennes äktenskap blivit olyckligt. Hon hade ämnat nu rycka loss det bästa av sig själv genom att besvara Jevon Mulvaneys kärlek, och hon kunde inte förstå, varför hennes mors så hastigt påkomna sjukdom verkat på henne som en tillbakahållande hand, varnande henne för att ta ett överilat steg.

"Men han älskar mig, jag vet att han gör det", sade hon sig själv, upprepade gånger, medan de i bilen susade hem till Shortlands. Och alltjämt kom den gamla bittra ångern över henne: "Varför reste jag inte med honom, när han bad mig!"

Då de kommo hem följde Garrick med henne uppför trappan och då de voro utanför hennes sängkammare såg han på hennes bleka ansikte med en forskande blick.

"Rosalie!"

Hon ryckte till och blev alldeles mörkröd.

"Vad är det..? Vad vill du?"

"Jag vill be dig om förlåtelse, ifall jag varit elak mot dig. Det är din lycka jag söker trygga; varför kan du inte tro mig?"

Hon vände sig bort från honom med ett föraktfullt leende.

"Jag skulle kunna ge mitt liv för dig", fortfor Garrick Smith lidelsefullt.

Det låg någonting rörande i denna hans ödmjukhet, vilket var fullkomligt oförenligt med en man så stor och kraftig som han. Men det fyllde hans hustru endast med avsky.

Hon älskade honom inte — allt vad hon önskade var frihet, och det var något i hennes inre som sade henne, att den skulle hon aldrig få.

"Kunna vi inte börja på nytt'?" fortfor han efter en stund. "Jag vet att jag är hård och brutal, men ger du mig bara tillfälle skall jag visa det bästa i min natur."

Han lade härvid sakta händen på hennes arm, men med ett dämpat rop skakade hon den av sig.

"Gå.. låt mig vara i fred!"

Hon skyndade in i rummet och riglade dörren.

Han stöd för ett ögonblick kvar varvid de nyss så veka anletsdragen återfingo sin hårdhet, och med en axelryckning avlägsnade han sig.

Hans tid hade ännu inte kommit — men den skulle komma — den tanken var liksom inbränd i hans hjärta.

"Hon är min .... jag släpper henne aldrig", sade han för sig själv.

I ensamheten på sitt rum kastade Rosalie sig snyftande på sängen. Hon var i högsta grad olycklig, hon var rädd för sig själv, rädd för sin man — rädd för livet. Hon låg där många timmar i mörkret under förtvivlade försök att göra upp planer för framtiden.

Hon skulle åter träffa Jevon, kosta vad det ville; hon kunde inte genomleva ännu en dag i denna förfärliga ovisshet. Hon låg länge på morgonen tills hon var säker om att hennes man gått ut; då först steg hon upp och gick själv ut.

Det var en vacker förmiddag, en verklig sommardag. Ängarna prunkade av blommor och den nyutslagna klövern fyllde luften med sin väldoft. Högt upp i den blå rymden sjöng en liten lärka och Rosalie stannade ett ögonblick och såg på den.

Hela världen tycktes lycklig utom hon själv; hela världen tycktes sammansvärja sig för att låta henne känna hur underbart livet kunde vara, om man blott kunde förändra det i aldrig så ringa grad. Hon slog in på en liten väg kantad av ormbunkar och överskuggad av gamla höga träd.

Efter en stund hörde hon steg i ett buskage vid sidan om vägen och ögonblicket efter kom Jevon fram mot henne åtföljd av ett par skällande hundar.

Hon tvärstannade förvirrad av lycka.

"Jag har kommit för att träffa dig", sade hon.

"Verkligen?" svarade han med en darrning på rösten. tårfyllda ögonen.

Hon sag på honom genom de

"Jag har varit så olycklig", viskade hon.

"Ar det Garrick Smiths skull?" frågade han.

"Ja." Vändande sig bort tillade hon snyftande: "Min mor ligger svårt sjuk och han vägrade hjälpa henne, såvida jag inte lovade att aldrig mer träffa dig!"

"Och du .... lovade det?"

"Jag måste."

"Du menar att du inte vidare vill träffa mig?"

"Hur kan du vara så grym?"

"Jag vill visst inte vara det", förklarade han i det han tog ett steg tillbaka från henne, som om han inte litat på sig själv. "Du måste välja mellan oss bägge", tillade han med halvkvävd röst. "Jag har också varit olycklig. Hur tror du jag kände mig i går kväll? Rosalie, hur gick det med brevet jag skickade dig?"

"Han ville inte låta mig läsa det?"

"Du menar, att han oppnat det?"

"Nej, det har han inte gjort .... han helt enkelt förstörde det."

"Jag har alltid tyckt om Garrick Smith", sade han med bitterhet i tonen. "Men nu.." Han knöt händerna, och dragen i ansiktet hårdnade. Därpå vände han sig hastigt om och fattade henne hårt i armarna. "Nu måste du välja", upprepade han. "Vilken av oss skall det bli? Föredrar du mig.. älskar du mig tillräckligt för det?"

"Jag älskar dig av hela mitt hjärta, av hela min själ."

Han drog henne härvid intill sig, och hon gömde sitt ansikte vid hans bröst.

"Du måste fara med mig.. redan i kväll. Det är lönlöst att låta det fortgå så här. Du måste bli min.... och jag din. Jag är inte rädd för Garrick Smith, och om du vill skall jag omtala alltsammans för honom, att vi älska varandra och.." Han märkte hur hon sökte slita sig ur hans armar, och han släppte henne därför.

"Du håller således inte tillräckligt av mig", sade han med en svartsjuk blick fäst på henne.

"Det är inte det .... men jag är rädd för honom. Åh, Jevon, se inte så där på mig!"

"Jag står inte ut längre.. jag älskar dig och jag måste äga dig. Jag kan inte dela dig med en annan. Reser du bort med mig, kommer Garrick Smith att begära skilsmässa från dig.. han måste göra det!"

"Och om han .. inte vill?"

"En usling har han aldrig varit."

Hon ruskade på huvudet.

"Han skall bli det.. den dag han riktigt hatar mig." Men just som hon sade detta kom hon att tänka på hans mor och på allt det vackra hon sagt om sin son.

"Han är så god; han är den bäste i hela världen."

Hon tvekade ett ögonblick. Men strax efter rusade hon med ett dämpat rop i Jevons armar.

"Tag mig med.... tag mig med!"

"Menar du det? Följer du med mig?"

"Ja .....ja!"

"I kväll? Det måste ske nu eller — aldrig!"

"Ja .... ja!"

Han kysste henne lidelsefullt.

"Du tillhör mig, säg, att du är min!"

"Jag älskar dig!"

WINNIPEG-LÄKARE.

Dr. M. RADY
LÄKARE och KIRURG
Föreningsläkare för Vasaorden och Norden.
283 Portage avenue.
(100 Toronto General Trust Bldg.)
hörnet av Portage och Smith.
Kontorstid: 2 — 6 e.m.
Kvällsmottagningar efter överenskommelse.
Telefon: 24 480 Bostaden: 49 763
Om svar ej erhålles ring 42 309

Dr. P. A. ECKMAN
Svensk Tandläkare.
Gott Tandläkarearbete
Hörnet Main St. & Logan Ave. Tel.: 88 667

DR. S. C. PETERSON.
SVENSK LÄKARE OCH KIRURG.
Specialist för behandling av veneriska sjukdomar.
703-4 McArthur Bldg.
(Nära Portage & Main.) Över Child's Restaurant.
Mottagningstid: 10 f.m. — 8 e.m. Helgdagar: 10 — 12 f.m.
Tel. kontor: 24 165. Bostad: 47 235.

Dr. B. J. GINSBURG
Praktiserande läkare och kirurg.
SPECIALIST
Veneriska,- Köns-, Urin- och Hudsjukdomar.
Mottagningstider: 9 f.m. — 8 e.m. Helgd. 10 — 12 f.m.
403—4 McArthur Building (nära Portage & Main)
(ovanför Child's Restaurant)
Telefoner: Kontor 88 591. Bostad 24 962

Dr. K. J. BACKMAN
Specialist för hud- njur- urin- och veneriska sjukdomar.
307 McARTHUR BUILDING, 211 PORTAGE AVENUE
(Ovanför Child's Restaurant)
Mottagningstider: 10 till 8. Helgd. 10—12 f.m.
Tel. Kontor 21 091. Bostad 30 450.
SVENSKA TALAS

DR. BRANDSON
LÄKARE och KIRURG
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar endast eftermiddagen från 2 till 4.
Telefoner:
Kontor, 21 834. Bostad, 27 122
Winnipeg, Man.

DR. GRAHAM WILSON
Specialist.
Njurlidande, blodsjukdomar, veneriska sjukdomar, hudsjukdomar.
Mottagningstid 9 f.m. till 8 e.m.
666 1/2 Main St.
Tel.: Kontor: 28 013. Bostad: 42 679

DR. SIMON JAUVOISH
Läkare & Kirurg.
404 Boyd Building
Telefoner: Kontoret: 22 717
Privat: 54 429
Svenska talas.

DR. GEO. H. CARLISLE
314-316 Toronto General Trust Building
283 Portage Ave.
Mottagningstider 11—12, 3—5
Specialist i Ögon-, Öron-, Näs-, och Halssjukdomar

DR. H. L. MARANTZ
Läkare och Kirurg
Suite 2, Empire Block
Logan & Main
Mottagningstider:
10-12.30 f.m. 2-5.30 7-9 e.m.
Dag eller natt.
Tel. 88 667.

JOHN HANSEN
Herr skrädderi och reparationer.
Gott arbete till billiga priser.
398 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

ÖL, LIKÖRER ETC.

Oförfalskade frukt extrakter för bryggandet av likörer i hemmen. Fullständiga beskrivningar. Pris 50 cents pr. flaska. Apparat för korkning av flaskor $1.50, $2.00. Kapsyler 50 cents pr. gross. Filter och sifon $2.00. Kork, alla storlekar. Hamm's malt, maltextrakt i burkar $1.15, $1.30 $1.55.

TOBAK.

Garanterat ren tobak, Regalia Brand, mot postförskott fem pund eller mindre, Havana Rouge, Connecticut, $2.25 pr. pund. Spread Leaf $2.25, Oburg $2.45; Quensel eller Perfum d'Italie $3.90, Spread Leaf $4.15, Valgo $1.75; Cut Natural Leaf pr. pund 85 cent, $1.10; $1.30, $1.60, $1.70.

RICHARD & BELIVEAU CO'Y, LTD. Established 1880. Manufacturers & Importers, 288 Main Str., Winnipeg.

WINNIPEG.

ADVOKATER.

W. J. LINDAL
Skandinavisk Advokatbyrå
SOLICITORS — — BARRISTERS
— NOTARII PUBLICI —
2nd floor, 325 Main St.
Telefon:
Kontor: 24 963. Bostad: 35 736
Winnipeg, Man.

JOS. T. THORSON, K. C.
Advokat.
411 Paris Bldg.
Telefoner:
Kontor: 22 768 Privat: 401 578

Tel. kontoret Tel. Bostaden
26 404 30 601
John F. WALLAR, LL.B.
Advokat och Sakförare
201 Curry Building, Winnipeg.
Skriv på svenska!
Vi svara på svenska!

HOTELL.

CLUB HOTEL
652 MAIN STREET
WINNIPEG, MAN.
(Parlor in connection)
Snygga, trevliga rum från $1.00. Enda brandsäkra hotell i Winnipeg med rum så lågt som $1.00.
Chas. Gustafson & Altie Woods (F. d. innehavare av Viking Hotel.)

Woodbine Hotel.
Innehavare E. H. Hebb.
Rum till $1.50 & $2.00 pr. dag.
Speciellt pris pr. månad.
Varmt och kallt vatten i alla rum.
Biljardrum finnes.
Tel. 25 670 466 Main str.

DIVERSE.

PATENTER
Trade Marks—Copyrights
FETHERSTONHAUG & CO.
Den gamla etablerade firman
36—37 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

A. S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRÅ
Begravningar ombesörjas punktligt och till moderata priser.
GRAVSTENAR
Tel.: 86 607.
Bardal Block, 843 Sherbrooke st.

FÖRSÄKRINGAR
ALLA BRANSCHER
PENNINGAR
TILL LÄGSTA RÄNTA
REEL BEHANDLING
Edward Hammarstrand
McFadyen Co. Limited.
Power Bldg.
Phones:
Bost.: 21 536 Kont.: 25 331

C. H. NILSON
Dam- och herrskräddare
Andra dörren från Main St.
Kostymer och överrockar från $35
Telefon: 27 021
Winnipeg, Man.
208 Logan Ave.

CAFE SVERIGE
Logan & Princess, Winnipeg.
rekommenderar sitt utmärkta kaffe med äkta svenska smörgåsar, kaffebröd, kakor, tårtor och bakelser.
All slags bakverk från vårt bageri säljes.
Födelsedags- och bröllopstårtor.

SVENSKA
Tidskrifter, Tidningar, Böcker och Grammofon-skivor
Scandinavian Book Store
Winnipeg, Man.
246 Logan Ave.

STOR HÖSTEXKURSION
under personlig ledning
Från Halifax direkt till Sverige (Norge)
med
M. S. "KUNGSHOLM"
Skandinaviens största och elegantaste passagerarefartyg
Avgår fr. Halifax den 30 oktober
För vidare upplysningar besök eller tillskriv
SWEDISH AMERICAN LINE
170 Main str. Winnipeg, Man.

"FRIDSFURSTEN."

F. E. Linder talar över ovanstående ämne i Scandinavian Hall, 413 Logan ave., Winnipeg, söndagen den 18 oktober kl. 3 e.m. samt vidare påföljande söndag å samma tid och ställe.

Ni hälsas hjärtligt välkommen.

Ontario — främmande.

Mr. och mrs. Oskar Person, Norman, Ont. ha under veckan varit på besök i Winnipeg i och för affärer.

Mr. J. O. Stenlund och mr. J. U. Åström

Å från Chatfield, Man. ha under veckan besökt Winnipeg i och för affärer.

Hem för ogifta män

har under veckan öppnats av "the Canadian Goodwill Industries". Hemmet vilket skall stå under överinseende av "the welfare department of Grace United Church" kan härbergera 40 män och i matsalen finnes rum för omkring 75. Ett antal behövande ha redan mottagits i "the Goodwill Men's Club" och kommer det under nuvarande omständigheter med all säkerhet att till vintern bli fullt hus.

Mordet å Milton Koser alltjämt höljt i dunkel.

Trots ivriga efterforskningar har ännu ingen klarhet vunnits i mordet av den 13-årige Winnipeggossen. Ett flertal olika teorier ha framkastats bl. a. att hän skulle ha tagit sig själv av daga. Det är nu föga hopp att klarhet i detta hemska brott någonsin skall vinnas.

Hjälp åt nödställda blinda i Winnipeg.

Winnipeg avdelningen av De blindas förening i Canada har under veckan varit sammankallad till möte. Man beslöt därstädes att till provinsregeringen inlämna ansökan om understöd åt nödställda blinda. En resolution så lydande avfattades och insändes till vederbörande:

Av de inom Manitoba boende blinda mottaga endast knappa 10 procent understöd från regeringen och välvilliga människor. På grund av den rådande depressionen har ställningen för de blinda blivit allt svårare varför vi hos regeringen i provinsen Manitoba se oss nödsakade att anhålla att en rättvis hjälp lämnas av provinsen tills det detta ansvar övertages av landets regering, i och med lagen om folkpensionerings genomförande.

Det framhölls att det finnes många av dessa stackars blinda som tvingas att existera å $3,50 pr. vecka, och under vilka förhållanden de då leva kan nog knappast förstås av dem som äro lyckliga nog att ha fått behålla sin syn.

James B. Rath från Minneapolis

tycker troligen att det är bäst att hålla sig borta från Winnipeg, han infann sig under alla omständigheter icke här på fredagen då han skulle stånda till ansvar för det han framförde automobil inom staden under det han varit påverkad av starka drycker. Han blev efter att ha blivit arresterad på måndagen lössläppt mot en borgen av $200 för vilken två advokater här i staden ansvara. Borgensumman blev på fredagen utdömd och få de båda advokaterna nu "punga ut" med vardera $100.

Inbrott i Arlington biografteatern.

Dynamitarder voro under den gångna veckan åter verksamma i Winnipeg. I Arlington biografteater, 863 Protage ave., sprängdes kassaskåpet och bovarna undkommo med ett byte av $150.

Dr. M. C. Bridgeman

har förklarats häktad för försäljning av narkotiska varor. Han påstås vara läkare i Winnipeg men trots noggranna efterforskningar har hans namn icke kunnat upptäckas vare sig i adresskalender eller telefonregister. Han frigavs mot en borgen av $10,000 och kommer målet mot honom att återupptagas den 22 oktober.

Olyckshändelse å C. P. R. bangård.

En vagnsväxlare fann vid halv fem tiden på morgonen för ett par dagar sedan en man liggande medvetslös mellan spåren. Ambulans tillkallades och mannen forslades till General sjukhuset varest det konstaterades att det var nödvändigt att amputera det ena benet. Hur olycka tillgått vet man icke. Av hos den skadade funna papper framgår att hans namn är Frank Melnick, vidare adress okänd. Föga hopp finnes om hans vederfående.

Endast ett anbud

hade vid anmälningstidens utgång inkommit på utförandet av allt erforderligt järn- och stålarbete å bron över C. P. R. bangården och det bolag vilket inlämnat detta anbud var Dominion Bridge comp. Anbudet löd på $190,800 eller pr. ton stål räknat, $159.00.

Winnipeg-kineserna hålla krigsråd.

Kinesiska nationalister här i staden ha under veckan hållit ett flertal möten i och för diskuterandet av den spänning som för närvarande rader mellan Kina och Japan. Trots att av de här boende 800 kineserna 300 äro arbetslösa har frågan omfattats med varmt intresse och varje cent som kan sparas skänkes till den insamling som pågår för de från Mandschuriet bortdrivna. Över $25,000 ha på detta sätt redan influtit. Krigsentusiasmen tyckes vara stor och största delen av kineserna ha beslutat att i händelse av krig ställa färden tillbaka till sitt fädernesland. Alla japanska varor ha förklarats i bojkott trots att dessa åtminstone i Winnipeg till största delen hava försålts i de kinesiska affärrerna.

Gustav Sundström

avled måndagen den 12 okt. efter en längre tids hjärtlidande å Winnipeg General Hospital, i en ålder av 52 år och 8 månader.

Sundström var född i Gävle och emigrerade år 1903 till

Betala prenumerationsavgiften.

Spar icke till i morgon.

Cox's berömda modevaror

WINNIPEGS MEST MODERNA MODESALONG

Precis vad Ni ha väntat på

STOR UTFÖRSÄLJNING PÅGÅR NU!

ALLA HATTAR MÅSTE SÄLJAS!

Tusentals vackra modeller att välja på

INGEN HATT ÖVER **$5.00** VÄRDA SÅ HÖGT SOM $20.00

800 VACKRA FILTHATTAR Modeller och färger. Från de största till de minsta. **$1.95** Vanl. pris $3.95

900 ALLA FILTHATTAR Nästan skänkas bort till..... **$1.00**

Affären hålles öppen till kl. 10 em. lördagar Inga order pr. post

884 MAIN STR. HÖRNET AV STELLA AVE.

Kommer Ni norr ifrån stig då av spårvagnen vid Dufferin Ave.

NI SER DEN STORA NEON SKYLTEN

Kommer Ni söder ifrån stig då av spårvagnen vid Stella Ave.

GÖR SVERIGERESAN I ÅR

SVENSKA AMERIKA LINJEN

Direkt till Göteborg på 7 dygn!

STOR PRISNEDSÄTTNING

i Tredje Klass till Sverige

KUNGSHOLM, GRIPSHOLM **$95.50**

DROTTNINGHOLM **$93.00**

Tur- och Returbiljett

t.o.m. 15 Oktober till Sverige och tillbaka till Canada i Tredje Klass

KUNGSHOLM och GRIPSHOLM **$151**

Drottningholm **$148**

Efter 15 Okt. är biljettpriset å tur och retur i Tredje Klass:

KUNGSHOLM och GRIPSHOLM **$160**

DROTTNINGHOLM **$156**

Återresan från Sverige kan ske när som helst inom två år.

Turlista fr. N.Y. fr. Halifax

Kungsholm	29 Okt.	31 Okt.
Gripsholm	10 Nov.	12 Nov.
Drottningholm	2 Dec.	4 Dec.
Gripsholm	8 Dec.	10 Dec.

För vidare upplysningar, beställningar av hyttplats, biträde vid utförande av nödiga papper etc., hänvände man sig till närmaste agent för linjen eller till

SWEDISH AMERICAN LINE
470 MAIN ST., Winnipeg, Man.
1410 Stanley St., Montreal, Que.
9 Fl.; 526 Second Ave., Minneapolis, Minn.; 209 White Bldg., Seattle, Wash.

DAHL STEAMSHIP AGENCY
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

DEN NORSKA AMERIKA LINJEN

TILL SVERIGE

Stor prisnedsättning.

I TREDJE KLASS VIA NORGE TILL SVERIGE.

$93.00

TUR OCH RETURBILJETT TILL SVERIGE OCH TILLBAKA TILL CANADA I TREDJE KLASS

$156.00

Stavangerfjord .. 7 November
Bergensfjord .....21 November
Stavangerfjord .. 7 December

För närmare upplysningar tillskriv

NORWEGIAN AMERICA LINE AGENCY INC.
278 Main Street, Winnipeg.
22 Whitehall St., New York.
129 So. 3rd St., Minneapolis.
75 E. Wacker Drive, Chicago.
Douglas Bldg., 4th & Union, Seattle.
29 Geary St., San Fransisco.

Canada. År 1913 inflyttade han till Narcisse, Man. varest han bedrivit lantbruk. Begravningen skedde den 13 okt. från Bardals begravningsbyrå. Jordfästningen förrättades av pastor Zetterberg.

Sundström efterlämnar maka och tre barn samt fem styvbarn.

N. E. J.

* * *

Jag ber härmed

att få tacka alla vänner i Winnipeg och Sandridge för visad sympati under min makes sjukdom och död. Pastorerna M. Zetterberg, De Karlson, mrs. O. R. Lundqvist samt mrs. Nordman Davidson tackas särskilt för råd och hjälp.

Mrs. G. Sundström
och barnen.

Bröllop firades

den 17 oktober mellan Frits Hellberg och Stina Johnson. Vigseln förrättades av pastor F. O. Gustavson, Svenska Missionskyrkan. Som bröllopsvittnen fungerade mrs. Carin Anderson och Nils Erik Johnson.

Mr. F. Hellberg är bördig från Kilen, Leksand, Dalarna och mrs. Hellberg från Torhams församling, Blekinge.

På kvällen voro ett antal vänner till de nygifta inbjudna till mrs. Carin Andersons hem å 391 Logan Avenue, där ett animerat samkväm följde. Bruden erhöll ett stort antal värdefulla presenter. Herrskapet Hellberg kommer att bosätta sig i Winnipeg.

Friluftteater å Logan.

Bärsärkaraseri är den ursvenska termen på dilerium tremens och som bärsärkaraseri måste det uppträdande betecknas vilket offentligt visades i lördags kväll å Logan ave. av en äldre samt av en yngre å "relief" varande svensk. Icke ens hemfridsbrott tycktes vara för mycket för de bålda kämparna, som vid nyktert tillstånd gå omkring och skämmas för att de stört ett svenskt bröllop.

P. B. P.

Fotbollsklubben "Viking"

kommer, som tidigare meddelats, att torsdagen den 5 novembber kl. 8,30 anordna sin stora Höstfest å Isländska hallen. Vid samma tillfälle kommer även dragning att äga rum å de under säsongen försålda medlemskorten. Avvakta vidare meddelande!

CANADA-SVERIGE

Res hem till jul med Den Norska Amerika Linjens

nyinredda och modernisserade ångare

BERGENSFJORD

FRÅN

Halifax den 23de november

Avresan sker från Winnipeg den 19de november

i speciella järnvägsvagnar, direkt till kajen i Halifax, där julbåten från Canada tar de hemresande ombord för en festtur till gamla landet. Man kan begagna sig av högfjällsbanan från Bergen.

BILJETTPRISER

till de norska hamnstäderna Bergen, Stavanger, Kristiansand eller Oslo:

Kabin	Turist	Tredje klass
$145.00	$121.00	$93.00
Minimum	Rundtur	Rundtur
	$200.00	$156.00

För vidare upplysningar ang. biljettpriser och passbestämmelser tillskriv

NORWEGIAN AMERICA LINE AGENCY INC.
278 Main Street, Winnipeg.

Hushållerska önskas

En medelålders kvinna, ogift eller änka erhåller plats å farm.

För vidare upplysningar tillskriv

E. J. Box 22,
Gwynne, Alta.

Önskas köpa!

Litet kafé eller bageri.

Svar med uppgift å pris och villkor till

A. S.
S. C. T. expedition.

Under en simtävlan

på en mil satte Helen Madison nytt rekord. Hon sam sträckan på tiden 23 min.37.2 sek. Miss Madison innehade själv världs rekordet vilket löd på 24 min. 34,6 sek.

L. E. Anderson

(Kenora, Ont.)

Åtskilliga veckor och månader hava nu gått sedan Ni först uppmanades att insända utlovade avbetalningar av $10.00 pr. månad jämte förfallen ränta å Eder växel i Royal Bank of Canada's avdelningskontor, hörnet av Logan ave. och Main str. Winnipeg. Enligt meddelande från nämnda bank har Ni emellertid icke visat några som helst ansatser att fullgöra dessa avbetalningar. Då detta utan tvivel måste bero på dåligt minne eller kanske rent av bristande vilja att fullgöra Edra förpliktelser, har bankchefen satt sig i förbindelse med bankens avdelningskontor i Kenora för att få denna obehagliga och "ryktbara" affär bringad ur tiden. Med Edra förbindelser i Kenora och annorstädes borde det icke möta några svårigheter att, på ett för Eder själv tillfredsställande sätt, ordna avbetalningarna omedelbart.

Endossenten.

TILL SALU

Mora- och Eskilstunaknivar, full sortering. Sandvikens sågar jämte andra svenska varor till billiga priser hos

E. A. WICKSTRÖM
Cherhill, Alta.

EFTERLYSES

Ernst Aron Aronson född den 10 dec. 1893. Senast avhörd den 2 sept. 1917 från National Elev. Co., Carmangay, Alta., Canada.

MRS. B. ARONSON
2324 Cromwell St. Chicago.

det var just det värsta som kunde hända en natur som hans.

Denna kvinna insåg nu, att hon måste försöka ställa om sig själv för att kunna bli lycklig. Hon lärde sig se mannen som ett litet barn med ett barns oresonliga fordringar, och hon avstod från att söka hos honom den ledare,som hon en gång hoppats på. Och hon lyckades verkligen åstadkomma det omöjliga: ett drägligare förhållande mellan dem båda. Han slutade med att plåga henne och hans kärlek blev starkare. Sedan hon tagit rollen av moderlighet gentemot honom, räddades deras inbördes förhållande.

Eth. K.

FÖRENINGS - ANNONSER

Sjukhjälpsföreningen NORDEN

Stiftad 1900.

Möten andra fredagen i varje månad å Scott Memorial Hall kl. 8 e.m.

Sekreterare: Emil Seaberg, 2162 Galligher ave. Sjuk. Ordf.: John Torell, 202 Braemer Ave., Tel.: 202 760. Finanssekreterare: Alexis Christensen, 186 Scotia St., Tel.: 53 119, Winnipeg.

Bliv medlem av Winnipeg äldsta och finansiellt starkaste skandinaviska förening. Alla medlemmar som för längre eller kortare tid ombyta vistelseort uppmanas att omedelbart underrätta forening. sekr. därom.

VASA ORDEN

Logen No. 259 "Strindberg"

Möter 4:de fredagen i varje månad Scott Memorial Hall, 218 Princess st. kl. 8:15 e.m.

Sjuk. Ordf. Lars Mattson, 226 Union Ave. Tel.: 501 959.

Finanssekreterare: Florence Nilson, 208 Logan Ave. Tel.: 27 021. Res. Tel. 501 327.

Sekreterare J. A. Gustafson, 208 Logan Ave. Tel.: 27 021.

Vasa Orden har nu över 90,000 medlemmar. Logen "Strindberg" är Winnipegs största svenska förening

I. O. G. T.

Logen No. 1. FRAMTIDENS HOPP

Möter kl. 8 e.m. 2:a och 4:e torsdagen i varje månad hos logens medlemmar. L. D., O. L. Holmgren, 418 Sinclair St.

Winnipegs enda svenska nykterhetsförening.

Yes Sir!

Ni kan uppbetala prenumerationsavgiften för

SVENSKA CANADA TIDNINGEN

varje lördag eftermiddag. Expeditionen är öppen till klockan 5 e.m.

Pengar utlånas

mot säkerhet i fastigheter.
Brandförsäkringar utfärdas.

C. J. LANDIN & CO.
702 Lombard Bldg. Tel. 89 768

ELITE TAXI

80 866

I förening med pool-rum
Bad och Raksalong.
217 Logan ave.